

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 113

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

18 aprilie 2012

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
	I <i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	REZOLUȚII	
	Comitetul Regiunilor	
	A 94-a sesiune plenară din 15 și 16 februarie 2012	
2012/C 113/01	Rezoluția Comitetului Regiunilor către Consiliul European de primăvară 2012 privind proiectul de tratat privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul Uniunii Economice și Monetare	1
2012/C 113/02	Rezoluția Comitetului Regiunilor privind situația centrelor de informare „Europe Direct”	5
	AVIZE	
	Comitetul Regiunilor	
	A 94-a sesiune plenară din 15 și 16 februarie 2012	
2012/C 113/03	Avizul Comitetului Regiunilor „Sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare”	7
2012/C 113/04	Avizul Comitetului Regiunilor „Noua agendă europeană privind integrarea”	11

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 113/05	Avizul Comitetului Regiunilor „Viitorul capitalei europene a culturii”	17
2012/C 113/06	Avizul Comitetului Regiunilor „Revizuirea regulamentului privind GECT”	22
2012/C 113/07	Avizul Comitetului Regiunilor „Sărăcia în rândul copiilor”	34
2012/C 113/08	Avizul Comitetului Regiunilor „Directiva privind zgomotul ambiental: calea de urmat”	40
2012/C 113/09	Avizul Comitetului Regiunilor „Modernizarea învățământului superior”	45
2012/C 113/10	Avizul Comitetului regiunilor „Creșterea impactului politicii de dezvoltare a UE: o agendă a schimbării”	52
2012/C 113/11	Avizul Comitetului Regiunilor „Pachetul legislativ privind drepturile victimelor”	56
2012/C 113/12	Avizul Comitetului Regiunilor „Crearea unei culturi europene a guvernanței pe mai multe niveluri: inițiative în continuarea Cărții albe a Comitetului Regiunilor”	62

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 94-A SESIUNE PLENARĂ DIN 15 ȘI 16 FEBRUARIE 2012

Rezoluția Comitetului Regiunilor către Consiliul European de primăvară 2012 privind proiectul de tratat privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul Uniunii Economice și Monetare ⁽¹⁾

(2012/C 113/01)

prezentată de grupurile politice PPE, PSE, ALDE și AE

În urma concluziilor Consiliului European din 30 ianuarie 2012, Comitetul Regiunilor este conștient de implicațiile directe pe care le va avea pentru autoritățile locale și regionale din Uniunea Europeană tratatul planificat privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în uniunea economică și monetară (denumit în continuare „noul tratat”).

COMITETUL REGIUNILOR

I. Referitor la Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare

1. **își asumă un angajament deplin în ceea ce privește îndeplinirea rolului care îi revine în abordarea provocărilor cauzate de criza în curs** și sprijină eforturile de dezvoltare a unei mai bune coordonări și guvernări a uniunii economice și monetare pentru a depăși recesiunea economică și criza datoriei suverane, prin garantarea unor finanțe publice fiabile și sustenabile;

2. subliniază că disciplina bugetară mai strictă și o reducere clară a nivelurilor datoriei trebuie să fie completate de măsuri mai rapide în favoarea creșterii și coeziunii teritoriale, stimulându-se crearea de locuri de muncă și ocuparea durabilă a forței de muncă, pentru a se crea condițiile necesare relansării economiei europene și salvării viitorului proiectului de integrare europeană;

⁽¹⁾ Rezoluția reprezintă o contribuție a CoR la Consiliul European de primăvară 2012 și ține seama de proiectul de tratat privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în uniunea economică și monetară și de declarația membrilor Consiliului European din 30 ianuarie 2012: „Spre o consolidare favorabilă creșterii și o creștere favorabilă ocupării forței de muncă”.

3. regretă faptul că s-a redactat un nou tratat în afara cadrului existent al legislației primare a UE și cu implicarea minimă a Parlamentului European, într-un proces dominat de negocieri interguvernamentale, cu privire la chestiuni care, într-o mare măsură, fuseseră deja abordate în cadrul legislației UE, în conformitate cu procedurile democratice normale ale Uniunii;

4. **își menține angajamentul față de „metoda comunitară”** ca modalitatea cea mai legitimă de construire a Uniunii Europene ca un spațiu politic comun;

5. **reamintește că este imperios necesar ca UE să recâștige încrederea cetățenilor săi și să restabilească creșterea economică** în paralel cu consolidarea coeziunii sociale, economice și teritoriale;

6. solicită introducerea în noul tratat a unei trimiteri clare la respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității și recunoașterea competențelor legale ale autorităților locale și regionale cu privire la chestiuni de guvernare economică;

7. subliniază că propunerile prezentate de părțile semnatare privind **„regula de aur”** referitoare la echilibrul conturilor publice privesc nu doar finanțele publice care se află în responsabilitatea guvernelor centrale, ci **vor avea și un impact asupra bugetelor publice ale autorităților locale și regionale;**

8. sprijină integrarea economică aprofundată și sporirea sinergiilor între **bugetele regionale, locale, naționale și bugetul UE**, în conformitate cu competențele legale ale autorităților locale și regionale în materie de autonomie fiscală;

9. se pronunță în favoarea înființării unei agenții de rating europene obiective și independente, cu scopul de a face ca agențiile de rating să fie mai eficiente, responsabile și fiabile în ceea ce privește analiza finanțelor publice, inclusiv a datorilor autorităților locale și regionale europene; aceasta ar contribui și la echilibrarea situației actuale în care domină puținele agenții de rating existente și ar duce la o mai mare transparență a evaluărilor ratingurilor;

10. solicită Comisiei să țină seama de situația finanțelor publice locale și regionale în exercițiul său anual de monitorizare a finanțelor publice naționale din Uniunea Europeană și de analiza anuală a creșterii, cu privire la care CoR își poate exprima punctul de vedere.

Natura juridică a noului tratat și procesul de negociere:

11. îndeamnă **părțile semnatare să asigure coerența și supremația dreptului european** și să integreze substanța noului tratat în tratatele UE la cel mult 5 ani după intrarea sa în vigoare;

12. consideră că noul tratat interguvernamental nu trebuie să includă niciun mecanism de sancțiuni care să fie direct legat de alocări bugetare pentru politici ale UE, cum ar fi politica de coeziune; reamintește faptul că se opune oricărei forme de condiționare macroeconomică de natură să sancționeze autoritățile locale și regionale pentru deciziile economice și bugetare adoptate de guvernele naționale;

13. regretă că nu a fost posibilă **consultarea Curții de Justiție** cu privire la compatibilitatea acordului internațional avut în vedere cu tratatele UE și cu respectarea principiului subsidiarității;

14. subliniază că multe din măsurile propuse de noul tratat sunt deja conținute în așa-numitul „Pachet de șase”, care cuprinde măsuri menite să consolideze Pactul de stabilitate și de creștere, sau ar fi putut fi adoptate ca o completare la acesta;

15. solicită **convocarea unei Convenții**, după intrarea în vigoare a noului tratat, cu scopul de a încorpora substanța acestuia în cadrul legal al Uniunii Europene; consideră prin urmare că este extrem de important ca **CoR să fie implicat, în calitate de adunare a autorităților locale și regionale**, la această viitoare modificare a tratatului, în conformitate cu „procedura ordinară”.

Recomandările autorităților locale și regionale privind conținutul noului tratat:

16. salută obiectivul dezvoltării „unei coordonări din ce în ce mai strânse a politicilor economice” și reiterează ferm rolul fundamental al autorităților locale și regionale în economia europeană ⁽²⁾; îndeamnă prin urmare părțile semnatare:

- a) **să includă în noul tratat o trimitere la recunoașterea competențelor legale ale autorităților locale și regionale** pentru părți importante ale finanțelor publice și guvernantei economice, în conformitate cu principiul subsidiarității, așa cum se prevede în tratatele UE;
- b) să asigure că „planurile privind emisiunile de datorie publică”, „programele de parteneriat economic” și „angajamentele din cadrul Pactului euro plus” vor fi elaborate de statele membre **în strâns parteneriat cu autoritățile locale și regionale pe baza unor aranjamente fiabile în materie de guvernare pe mai multe niveluri** ⁽³⁾;
- c) să consulte, dacă este cazul, autoritățile locale și regionale înainte fiecărui euro summit;
- d) **să implice CoR în viitoarele conferințe, prevăzute de noul tratat**, între Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la chestiuni de guvernare economică; să sublinieze că parlamentele naționale ar trebui să consulte parlamentele regionale relevante din țările lor și să le implice pe acestea în proces, dacă este cazul;
- e) să extindă dispozițiile privind respectarea responsabilităților parlamentelor naționale la parlamentele regionale cu puteri legislative;
- f) să asigure că **autorităților locale și regionale li se oferă posibilitatea de a contribui la schimbul de bune practici cu privire la reformele majore ale politicii economice**, prevăzând instituirea unui sistem de evaluare comparativă a prognozelor;
- g) să observe că obligația legală de a transpune în legislația națională cerința ca bugetele guvernelor centrale să fie în echilibru sau excedentare („**regula privind echilibrul bugetar**”) are **implicații bugetare serioase pentru autoritățile locale și regionale**;
- h) să conștientizeze că punerea în aplicare a unei astfel de reguli fără instituirea unor mecanisme paralele de guvernare și parteneriat riscă să genereze un nou proces de centralizare la nivel național printr-o coordonare bugetară consolidată „de sus în jos” în statele membre.

II. Spre o consolidare favorabilă creșterii și o creștere favorabilă ocupării forței de muncă

17. subliniază că **94,5 % din bugetul UE este destinat în principal investițiilor la nivel local, regional și național** și subliniază necesitatea integrării economice și fiscale mai profunde și nevoia de sinergie între bugetele regionale, locale, naționale și bugetul UE;

⁽²⁾ Cf. cota de 2/3 a autorităților locale și regionale în totalul investițiilor publice în UE

⁽³⁾ Acestea ar putea să fie o obligație legală inspirată de viitorul Cod european de conduită privind punerea în aplicare a principiului parteneriatului în cadrul politicii regionale.

18. subliniază valoarea adăugată puternică a **politicii de coeziune**, în special efectul său de levier pentru investiții în creșterea economică și ocuparea forței de muncă în regiunile rămase în urmă, și subliniază că **prioritățile actuale ale fondurilor structurale nu necesită o reorientare, ci o procedură consolidată** pentru alocarea și plata mai rapidă și eficientă a fondurilor, inclusiv o consolidare sporită a capacităților beneficiarilor;

19. solicită ca orice decizie privind redistribuirea fondurilor structurale nealocate să fie adaptată la situația socioeconomică specifică a fiecărei regiuni, cu respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității. În acest context, prioritățile trebuie definite de către toți partenerii relevanți, inclusiv de autoritățile locale și regionale;

20. solicită Comisiei Europene și guvernelor centrale să asigure că, în cazul realocării fondurilor din **politica de coeziune, autoritățile locale și regionale sunt pe deplin implicate** în conceperea și punerea în aplicare a noilor măsuri politice pentru crearea de locuri de muncă și stimularea creșterii, **în vederea evitării unei renașionalizări a politicilor.**

Stimularea ocupării forței de muncă, mai ales în rândul tinerilor

21. salută **asistența acordată de Comisia Europeană statelor membre** cu privire la cele mai bune modalități de utilizare a resursele nealocate ale fondurilor structurale și **intenționează să contribuie proactiv la această inițiativă** cu recomandări politice și bune practici dezvoltate la nivel local și regional în domeniul ocupării forței de muncă, educației, formării și cu expertiză privind utilizarea optimă a fondurilor structurale;

22. solicită ca toate **măsurile suplimentare pentru planurile naționale privind locurile de muncă să fie adoptate în parteneriat cu autoritățile locale și regionale**; sprijină ideea propusă de Comisie conform căreia la baza fiecărui plan național privind locurile de muncă trebuie să se afle o „garanție pentru tineret”, care să asigure că toți tinerii sunt fie încadrați în muncă, fie implicați în acțiuni de formare sau într-o formă de învățământ în termen de 4 luni de la terminarea școlii; propune să se promoveze mai puternic antreprenoriatul în rândul tinerilor ca o posibilă opțiune de carieră pentru aceștia;

23. subliniază valoarea adăugată potențială a Programului Progress pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială, cu condiția de a se asigura o bună informare cu privire la acesta, accesul facil al beneficiarilor la program și orientarea sa către măsuri structurale sustenabile pe termen lung.

Finalizarea pieței unice și stimularea finanțării economiei, în special a IMM-urilor:

24. salută angajamentul Consiliului European de a da curs propunerilor Comisiei privind piața unică cât mai curând posibil, în special cu privire la modernizarea cadrului legislativ ale UE pentru achizițiile publice în conformitate cu obiectivele Strategiei Europa 2020;

25. reiterează **rolul primordial al IMM-urilor în economia locală și regională**; îndeamnă la elaborarea unor măsuri suplimentare pentru a promova un mediu favorabil IMM-urilor în Europa, în special în ceea ce privește accesul IMM-urilor la capital de risc;

26. solicită crearea unor „**parteneriate pentru Small Business Act**” în vederea continuării punerii în aplicare a **Small Business Act** (SBA) la nivel regional; **evidențiază** importanța sistemului de acordare a titlului Regiunea europeană întreprinzătoare, lansat de CoR în 2010, ca o rețea de regiuni care dezvoltă strategii regionale pe măsură pentru a stimula antreprenoriatul și a exploata potențialul inovator al întreprinderilor;

27. solicită Comisiei să asigure că toată legislația face mai întâi obiectul unor analize cuprinzătoare privind impactul teritorial;

28. salută propunerea Comisiei privind etapa pilot a **inițiativei Europa 2020 de emiterie de obligațiuni pentru finanțarea de proiecte**, care ar urma să fie utilizată pentru punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020.

III. Contribuția la Consiliului European de primăvară: este timpul să se elimine „deficitul de parteneriate” pentru a realiza Strategia Europa 2020

29. salută recunoașterea de către Parlamentul European a calității administrației publice europene, naționale, regionale și locale ca factor determinant de competitivitate și productivitate, la fel cum este și furnizarea de servicii de interes general eficiente;

30. insistă asupra **necesității de a conferi Strategiei Europa 2020 o dimensiune teritorială deplină** și regretă că analiza anuală a creșterii elaborată de Comisia Europeană nu menționează decât rareori nevoia de a implica autoritățile locale și regionale în punerea în aplicare a programelor naționale de reformă;

31. subliniază că raportul de monitorizare a CoR privind Europa 2020 indică un „**deficit de parteneriate**” **în punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020** și regretă că majoritatea statelor membre, regiunilor și orașelor nu au fost implicate la timp, suficient și în mod eficace în pregătirea programelor naționale de reformă;

32. atrage atenția cu privire la **propunerea sa privind adoptarea unor pacte teritoriale** în fiecare stat membru pentru a garanta guvernarea pe mai multe niveluri și punerea în aplicare bazată pe parteneriat a programelor naționale de reformă prin intermediul unui acord între toate autoritățile publice competente din punct de vedere legal;

33. solicită Comisiei să prezinte rapid **Codul european de conduită privind principiul parteneriatului în cadrul politicii de coeziune**, care ar trebui să îmbunătățească eficacitatea și guvernarea Strategiei Europa 2020;

34. va aborda **recomandările specifice fiecărei țări pe 2012 elaborate de Comisia Europeană** și analiza anuală a creșterii 2013, pentru a examina nivelul de participare a autorităților locale și regionale; solicită Consiliului să adopte **recomandări specifice fiecărei țări privind partea de guvernanță a strategiei;**

35. solicită președintelui său să trimită prezenta rezoluție instituțiilor UE și statelor membre.

Bruxelles, 16 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Rezoluția Comitetului Regiunilor privind situația centrelor de informare „Europe Direct”

(2012/C 113/02)

COMITETUL REGIUNILOR

1. consideră că centrele de informare Europe Direct sunt un element important al politicii de comunicare a Uniunii Europene. Nevoia de informație a cetățenilor cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană crește permanent, fiind din ce în ce mai necesar să se explice evoluțiile și măsurile referitoare la Uniunea Europeană într-un mod cât mai actual și mai amplu cu putință;

2. menționează cele aproximativ 480 de centre de informare Europe Direct de pe tot cuprinsul UE, care în multe cazuri se află în competența autorităților locale și regionale, dar care pot fi operate și de organizații neguvernamentale;

3. înțelege că rolul centrelor Europe Direct nu costă doar în comunicarea informațiilor despre UE și oferirea de răspunsuri la întrebările cetățenilor, ci și în crearea unei percepții pozitive a Europei;

4. recomandă ca acest obiectiv să fie realizat prin acțiuni de informare și de explicare, site-uri web, publicații, precum și prin interacțiune cu mediile locale;

5. subliniază abordarea descentralizată adoptată pentru centrele Europe Direct, care oferă posibilitatea de a transmite informații generale despre Europa, de a prezenta detaliat particularitățile regionale și, pe baza acestora, de a satisface în mod orientat nevoia tot mai mare de informații specifice;

6. salută, prin urmare, în mod expres angajamentul dnei Viviane Reding, vicepreședintă a Comisiei Europene, care s-a exprimat în favoarea continuării activității centrelor de informare Europe Direct și împotriva reducerii fondurilor actuale;

7. menționează însă că fondurile puse la dispoziție de Comisia Europeană pentru Europe Direct acoperă în general doar o parte a costurilor reale ale centrelor de informare Europe Direct;

8. subliniază participarea considerabilă a autorităților locale și regionale cu resurse financiare, umane și administrative în domeniul relațiilor publice europene;

9. este îngrijorat că, din cauza situației din ce în ce mai dificile a bugetelor organismelor care administrează centrele de informare Europe Direct, existența acestora este periclitată;

10. este îngrijorat că în urma cererilor de oferte pentru perioada 2013 – 2016, care vor avea loc foarte curând în vederea selecționării organismelor care vor administra centrele de informare Europe Direct, o serie dintre partenerii actuali de la nivel local și regional nu își vor putea continua activitatea fără o majorare a fondurilor UE;

11. consideră că există pericolul ca această situație să ducă la un regres considerabil în comunicarea cu societatea civilă în ceea ce privește politicile europene;

12. se așteaptă prin urmare să existe un nivel adecvat al fondurilor UE, care să răspundă nevoilor acestui obiectiv important bazat pe parteneriat;

13. subliniază că transmiterea informațiilor reprezintă un obiectiv real al instituțiilor europene, întrucât transmiterea cunoștințelor fundamentale despre structurile și politicile Uniunii Europene este în propriul interes al acestora. Acest fapt decurge clar, printre altele, din aplicarea articolului 49 alineatul (6) din Regulamentul bugetar, ca teme juridic. Activitatea centrelor Europe Direct se desfășoară în conformitate cu cadrele de natură substanțială și administrativă stabilite de Comisia Europeană. Faptul că și organismele care administrează aceste centre se simt obligate să îndeplinească obiectivul educării și comunicării cu privire la politicile europene și aduc contribuții importante în acest sens reprezintă un element decisiv pentru succesul centrelor de informare Europe Direct. În acest context, este desigur necesar să se majoreze fondurile actuale;

14. solicită Comisiei Europene să majoreze considerabil suma totală a fondurilor disponibile pentru centrele de informare Europe Direct și să dubleze contribuția de bază pentru un centru de informare Europe Direct (de la valoarea actuală de 12 000 EUR la 24 000 EUR);

15. în interesul eliberării resurselor pentru activități specifice, se declară în favoarea reducerii cerințelor birocratice, fiind necesară în special simplificarea sistemului modular pentru administrarea anumitor fonduri specifice;

16. subliniază încă o dată nevoia clară de continuare neîngrădită a activității centrelor Europe Direct. Pentru acest lucru este necesară nu doar obținerea fondurilor, ci mai degrabă majorarea lor;

17. consideră că solicitarea tot mai intensă de fonduri de la părți terțe nu reprezintă un mijloc adecvat de îmbunătățire a situației, întrucât acest lucru ar periclita neutralitatea comunicării informațiilor. În plus, în cadrul unor organizații mici, precum centrele Europe Direct, solicitarea fondurilor acaparează o parte importantă și uneori chiar inacceptabilă a capacităților lor reduce;

18. privește, de asemenea, critic majorarea finanțării puse la dispoziție de către autoritățile publice care administrează centrele, întrucât, așa cum s-a menționat anterior, comunicarea de informații neutre cu privire la chestiuni referitoare la UE reprezintă o sarcină care le revine, în primul rând, instituțiilor UE;

19. în încheiere, face apel în mod expres la Comisia Europeană să nu pună în pericol instrumentul bun, care s-a bucurat de un succes deosebit al centrelor Europe Direct prin reducerea sau limitarea nivelului actual al fondurilor bugetare necesare;

20. îi acordă mandat președintei CoR să transmită prezenta rezoluție președintelui Consiliului European, Parlamentului European, Comisiei Europene și Președinției daneze a Consiliului UE.

Bruxelles, 16 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 94-A SESIUNE PLENARĂ DIN 15 ȘI 16 FEBRUARIE 2012

Avizul Comitetului Regiunilor „Sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare”

(2012/C 113/03)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută prezentarea de către Comisie a unei propuneri de directivă a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare în UE, în conformitate cu solicitarea CoR din programul său de lucru pentru 2011;
- consideră că introducerea unui sistem european de taxare a tranzacțiilor financiare reprezintă încă un pas important pe calea către restaurarea prerogativelor politicii democratice asupra perturbațiilor serioase apărute în funcționarea piețelor financiare;
- evidențiază faptul că taxa pe tranzacțiile financiare este un instrument important pentru a garanta că sectorul financiar participă la asigurarea unei mai mari solidarități și echități și la reducerea speculațiilor, așa cum a subliniat CoR în avizul său cu privire la cadrul financiar multianual dincolo de 2013;
- sprijină obiectivul de a aplica armonizarea vizată la nivelul întregii Uniuni și solicită, pentru cazul în care, în ciuda tuturor eforturilor depuse, acest obiectiv nu poate fi atins, să se urmărească crearea imediată a unui sistem european al taxei pe tranzacțiile financiare prin intermediul instrumentului de cooperare consolidată, care să cuprindă cel puțin zona euro;

Raportor	dl Rolf CHRISTOFFERS (DE-PSE), ministrul economiei și al afacerilor europene al landului Brandenburg
Document de referință	Propunerea de directivă a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare și de modificare a Directivei 2008/7/CE COM(2011) 594 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Mesajul general

1. salută prezentarea de către Comisie a unei propuneri de directivă a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare în UE, în conformitate cu solicitarea CoR din programul său de lucru pentru 2011;

2. consideră că astfel se emite un puternic semnal politic, care demonstrează voința și capacitatea Uniunii Europene de a face față provocărilor unei piețe financiare globale și de a consolida în mod durabil potențialul economiilor naționale, pentru binele statelor membre și al cetățenilor lor;

3. consideră că introducerea unui sistem european de taxare a tranzacțiilor financiare reprezintă în același timp încă un pas important pe calea către restaurarea atât de necesară a prerogativelor politicii democratice asupra perturbațiilor serioase apărute în funcționarea piețelor financiare;

4. evidențiază faptul că taxa pe tranzacțiile financiare este un instrument important pentru a garanta că sectorul financiar participă la asigurarea unei mai mari solidarități și echități și la reducerea speculațiilor, așa cum a afirmat CoR în avizul său privind noul cadru financiar multianual post-2013;

5. scoate în evidență evaluarea impactului realizată de Comisia Europeană, publicată în septembrie 2011, și „modelele de echilibru general stocastic dinamic” aplicate, care sunt extrem de ambigue; subliniază faptul că în evaluarea impactului realizată de Comisie nu se ajunge la concluzii ferme, ci se menține un discurs neclar și nehotărât, care lasă deschise mai multe opțiuni; conchide că această evaluare a impactului este părtinitoare și inexactă; salută angajamentul Comisiei de a elabora o nouă evaluare a impactului;

6. subliniază neajunsurile evidente ale sistemului taxei de timbru din Regatul Unit, în special în ceea ce privește protecția acestuia împotriva transferurilor geografice ale tranzacțiilor, precum și stimularea fermă a reorientării către instrumente financiare derivate;

Cadru juridic general

7. ținând seama de numărul mare de măsuri fiscale naționale necoordonate, împărtășește opinia Comisiei, conform căreia

armonizarea acestui domeniu este necesară pentru a evita fragmentarea pieței interne a serviciilor financiare, pentru a asigura astfel buna funcționare a pieței interne și pentru a se evita denaturarea concurenței;

8. salută faptul că abordarea acestei armonizări de către Comisie urmărește:

— ca instituțiile financiare să fie supuse unui impozit adecvat atât în comparație cu alte sectoare ale economiei, cât și în ceea ce privește costurile generate de recenta criză; și

— să fie create stimulente fiscale, astfel încât participanții la piețele financiare să evite tranzacțiile nedorite din punct de vedere macroeconomic, contribuind astfel la prevenirea unor noi crize;

9. sprijină obiectivul de a aplica armonizarea vizată la nivelul întregii Uniuni și solicită, pentru cazul în care, în ciuda tuturor eforturilor, acest obiectiv nu poate fi atins, să se urmărească crearea imediată a unui sistem european al taxei pe tranzacțiile financiare prin intermediul instrumentului de cooperare consolidată, care ar trebui să cuprindă în măsura posibilului cel puțin zona euro;

10. dat fiind caracterul deosebit de urgent al introducerii unui sistem comun al taxei pe tranzacțiile financiare, îndeamnă organele legislative ale Uniunii Europene să facă eforturi pentru încheierea rapidă a procedurii legislative, dând dovadă de toată diligența convenită și de cea mai mare răspundere politică;

11. salută faptul că, prin obligația de raportare periodică care revine Comisiei, aplicarea directivei va fi supusă unei proceduri permanente și structurate de monitorizare; regretă, în acest context, că această obligație de raportare există doar față de Consiliu. O asemenea limitare contravine rolului însoțitor al Parlamentului European în cadrul procedurii legislative aplicabile directivei, care este adoptată de Consiliu cu participarea Parlamentului European; consideră că această limitare reprezintă în același timp și o subestimare a rolului Comitetului Regiunilor, în calitatea sa de adunare politică a autorităților locale și regionale din Uniunea Europeană, și al Comitetului Economic și Social European, a căror misiune fundamentală, prevăzută de tratate, este consilierea organelor legislative;

12. subliniază necesitatea de a se lua în considerare în mod specific și eventualele efecte ale introducerii sistemului comun al taxei pe tranzacțiile financiare asupra veniturilor fiscale ale localităților și regiunilor;

Obiectul și domeniul de aplicare al taxei pe tranzacțiile financiare

13. aprobă legătura stabilită între obligația fiscală și locul de stabilire al instituției financiare; această abordare în materie de reglementare reduce riscul evaziunii fiscale și reflectă mai bine legăturile dintre piețele financiare și economia reală decât dacă obligațiile fiscale ar fi legate de locul de desfășurare a tranzacției; subliniază necesitatea de a adopta în plus reglementări care să împiedice sau să limiteze, de asemenea, evaziunea fiscală prin mutarea sediului sau divizarea societăților;

14. propune să se detalieze atât definiția instituțiilor financiare, cât și cea a instrumentelor financiare;

15. salută domeniul amplu de aplicare al taxei pe tranzacțiile financiare, care în principiu acoperă toată gama de tranzacții cu instrumente financiare de orice tip, inclusiv eventualele lor substitute și eventualele tranzacții extrabursiere;

16. aprobă excluderea de la taxa pe tranzacțiile financiare a tranzacțiilor efectuate pe piețele primare, pentru a reduce astfel efectele nedorite ale taxei asupra economiei reale; regretă, însă, că operațiunile efectuate de autoritățile publice pe piețele secundare nu au fost la rândul lor excluse, ceea ce pare a fi necesar din punct de vedere al politicii bugetare, ținând seama de faptul că autoritățile publice sunt obligate, în interesul unei gestiuni bugetare adecvate, să recurgă și la instrumentele financiare de pe piețele secundare;

17. regretă că nu toate tipurile de tranzacții valutare vor fi supuse taxei pe tranzacțiile financiare. Astfel se pierd venituri potențiale considerabile și se renunță în același timp la un important efect de reglementare; consideră în special că impozitarea tranzacțiilor valutare în cadrul unei taxe cuprinzătoare pe tranzacțiile financiare nu contravine liberei circulații a capitalurilor, întrucât, ținând seama de domeniul de aplicare amplu al taxei pe tranzacțiile financiare, aceasta nu vizează caracterul specific transfrontalier al operațiunilor valutare, ci doar calitatea lor de tranzacții financiare obișnuite;

18. consideră că instituțiile speciale de credit care acordă împrumuturi numai sectorului public ar trebui scutite de taxa pe tranzacțiile financiare;

Valoarea impozabilă, structura și ratele taxei pe tranzacțiile financiare

19. salută, în principiu, abordarea propusă în ceea ce privește determinarea valorii impozabile, inclusiv stabilirea valorii nominale ca valoare impozabilă pentru produse derivate; consideră, însă, că mai sunt necesare clarificări, în special cu privire la modul în care poate fi înfruntat pericolul real ca valoarea nominală să fie redusă în mod artificial în cazul produselor derivate complexe;

20. salută stabilirea ratelor taxei ca rate minime de impozitare, lăsând astfel la latitudinea statelor membre depășirea acestora. Această dispoziție reflectă în mod explicit ideea subsidiarității; îndeamnă însă totodată ca, la punerea în aplicare a

directivei, să se examineze cu atenție dacă stabilirea unor rate mai ridicate ale taxei de către statele membre nu generează tocmai acea concurență fiscală nocivă între acestea care se dorește a fi evitată prin directivă;

21. subliniază necesitatea de a trata în mod egal din punct de vedere material toate instrumentele financiare în integralitatea lor care fac obiectul impozitării, respectând diferențele care există în realitate, pentru a evita crearea unor stimulente nedorite de eludare și pentru a ține seama în mod suficient de principiul justiției fiscale; atrage, de aceea, atenția cu privire la necesitatea de a examina din nou, în special sub acest aspect, ratele de impozitare pentru acțiuni, împrumuturi și produse derivate;

Plata taxei pe tranzacțiile financiare

22. își exprimă rezervele sale față de competențele conferite Comisiei, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, de a adopta acte delegate în vederea stabilirii măsurilor care trebuie adoptate de statele membre pentru a preveni fraudă, evaziunea fiscală și abuzul; asemenea măsuri de asigurare a aplicării eficiente a directivei sunt, în principiu, de competența statelor membre, care, în conformitate cu articolul 291 alineatul (1) TFUE sunt obligate să ia toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a unui act legislativ european; un transfer al acestei competențe către Comisie este permis numai dacă sunt necesare condiții uniforme de punere în aplicare, caz în care, în conformitate cu articolul 291 TFUE, ar trebui recurs la acte de punere în aplicare, acestea fiind instrumentul prevăzut de tratat; cea mai mare parte a chestiunilor de importanță fundamentală, în special cele referitoare la urmărirea penală, trebuie să rămână însă întru totul de competența statelor membre;

23. subliniază că evaluarea necesității și eficacității măsurilor adoptate de Comisie în baza acestui transfer de competențe să devină, de asemenea, parte integrantă a rapoartelor elaborate periodic de Comisie cu privire la aplicarea acestei directive;

Utilizarea veniturilor din taxa pe tranzacțiile financiare

24. pledează deja în favoarea introducerii taxei ca o nouă categorie de resurse proprii ale Uniunii Europene și în favoarea împărțirii acestei taxe între Uniune și statul membru care percepe această taxă conform unui raport determinat; în funcție de nivelul veniturilor din această categorie, contribuțiile statelor membre în cadrul sistemului de resurse proprii ar putea fi reduse, în consecință, în mod corespunzător;

Necesitatea unor măsuri mai ambițioase

25. consideră necesară o redefinire a condițiilor-cadru pentru sectorul financiar în UE care să meargă dincolo de punerea în aplicare a unui sistem european al taxei pe tranzacțiile financiare și să ia forma unei reforme cuprinzătoare a piețelor financiare, care să contracareze eventualele influențe negative ale acestor piețe asupra economiei reale;

26. din acest motiv consideră că ar fi recomandabil să se asigure colectarea și gestionarea adecvată a informațiilor generate de un sistem al taxei pe tranzacțiile financiare;

27. este convins că este necesar să se adopte urgent măsuri suplimentare pentru a face față provocărilor cu care se confruntă buna funcționare a pieței unice și a Uniunii economice și monetare; aceste măsuri trebuie să depășească cadrul politicii financiare și să cuprindă o consolidare masivă a coordonării la nivel european a politicilor economice și financiare naționale, mergând până la ancorarea instituțională a unei guvernări economice la nivel european înzestrată cu suficientă legitimitate democratică;

28. consideră că, dincolo de abordarea europeană, este nevoie de o acțiune coordonată la nivel mondial; solicită, prin urmare, UE și statelor membre să se angajeze pe plan internațional în cadrul relațiilor lor externe cu țările terțe în favoarea unei reforme a reglementărilor privind piețele financiare, și în mod special pe lângă toate statele G20 în favoarea introducerii unei taxe cuprinzătoare pe tranzacțiile financiare.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 1 alineatul (4) punctul (d)

Text propus de Comisie	Amendamentul CoR
(d) Tranzacțiile cu băncile centrale ale statelor membre.	(d) Tranzacțiile cu <u>statele membre</u> , băncile centrale ale statelor membre, <u>autoritățile regionale și locale, alte autorități publice ale statelor membre sau alte organisme de drept public.</u>

Amendamentul 2

Articolul 16

Text propus de Comisie	Amendamentul CoR
O dată la cinci ani și, pentru prima dată, până la 31 decembrie 2016, Comisia transmite Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive și, dacă este cazul, o propunere de modificare a acesteia.	O dată la cinci ani și, pentru prima dată, până la 31 decembrie 2016, Comisia transmite <u>Parlamentului European și Consiliului</u> un raport privind aplicarea prezentei directive și, dacă este cazul, o propunere de modificare a acesteia. <u>Ea aduce acest raport la cunostinta Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor.</u>
În acest raport, Comisia trebuie, cel puțin, să examineze impactul TTF asupra bunei funcționări a pieței interne, asupra piețelor financiare și economiei reale și să țină seama de progresele făcute în materie de impozitare a sectorului financiar în context internațional.	În acest raport, Comisia trebuie, cel puțin, să examineze impactul TTF asupra bunei funcționări a pieței interne, asupra piețelor financiare și economiei reale și să țină seama de progresele făcute în materie de impozitare a sectorului financiar în context internațional. <u>În plus, ea efectuează o evaluare a măsurilor luate în cadrul transferului de competente, în vederea punerii în aplicare uniforme a directivei.</u>

Bruxelles, 15 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor „Noua agendă europeană privind integrarea”

(2012/C 113/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că participarea deplină a imigranților la viața economică, socială și politică a orașelor și regiunilor gazdă constituie un element indispensabil pentru realizarea obiectivelor de coeziune economică, socială și teritorială care au fost stabilite în Strategia Europa 2020;
- consideră că metoda guvernancei pe mai multe niveluri este cea mai potrivită pentru obținerea celor mai bune rezultate în materie de integrare a imigranților;
- salută poziția Comisiei Europene, care consideră că politicile de integrare trebuie elaborate la nivel local, pe baza unei abordări de jos în sus;
- consideră că „pactele teritoriale” reprezintă un cadru flexibil pentru punerea în aplicare a politicilor în domeniul integrării, având în vedere faptul că acestea permit aplicarea măsurilor și fixarea priorităților adecvate fiecărei unități teritoriale și că pot ține seama de dispozițiile constituționale ale fiecărui stat membru, de repartizarea competențelor între diferitele niveluri de guvernare și de principiile subsidiarității și proporționalității;
- salută inițiativa Comisiei Europene privind introducerea modulelor de integrare europeană;
- consideră că ar fi util să se adopte inițiative în favoarea creării unui parteneriat strategic între CoR, Comisia Europeană și rețelele europene ale orașelor și regiunilor;
- acest parteneriat ar putea fi creat prin instituirea unei rețele de autorități locale și regionale în domeniul integrării, la care să poată participa actorii responsabili cu elaborarea politicilor de la toate nivelurile de guvernare, precum și organizațiile societății civile. CoR contează pe sprijinul politic, economic și operațional al Comisiei Europene pentru punerea în aplicare deplină a parteneriatului strategic, considerând că acesta ar putea să fie integrat în structurile și inițiativele deja existente.

Raportor	dl Dimitrios KALOGEROPOULOS (EL – PPE), consilier municipal al orașului Aigaleo
Document de referință	Comunicarea Comisiei „Agenda europeană privind integrarea resortisanților țărilor terțe” COM(2011) 455 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Cadrul de referință

1. observă că, în prezent, imigrația reprezintă o realitate în toate statele membre ale Uniunii Europene și că se află pe prima pagină a actualității, în special după „primăvara arabă”, care a dus la noi deplasări ale populației către Europa;

2. constată că creșterea numărului de migranți a fost însoțită, în ultimul deceniu, de schimbări importante atât în tipologia acestora, cât și în structura și morfologia fluxurilor migratorii;

3. subliniază faptul că strategiile de integrare a imigranților sunt legate de politica europeană în domeniul imigrației care, pentru a fi eficace, va trebui să fie coerentă și însoțită de un sprijin destinat inițiativelor de dezvoltare din țările de origine și de trecere ale imigranților;

4. consideră că amploarea pe care a căpătat-o fenomenul migrației impune urgentarea aplicării de politici eficace de promovare a integrării sociale, economice și culturale a imigranților legali provenind din țări terțe;

5. reamintește că integrarea migranților este în principal în competența statelor membre. Autoritățile naționale, regionale și locale sunt cele cărora le aparține răspunderea punerii în aplicare a politicilor în materie de integrare, în domenii cum ar fi învățământul, sănătatea, locuințele sau piața forței de muncă. Tratatul de la Lisabona prevede întărirea rolului Uniunii Europene în politica de integrare a resortisanților din țări terțe, dar nu urmărește armonizarea dispozițiilor legislative și de reglementare ale statelor membre;

6. reamintește că cele unsprezece principii de bază comune pe care le-a adoptat Consiliul în 2004, la fel ca și Agenda comună pentru integrare publicată de Comisia Europeană în 2005, califică integrarea resortisanților din țări terțe ca fiind „un proces dinamic, cu dublu sens, de compromis reciproc între toți imigranții și rezidenții statelor membre”;

7. reamintește faptul că cea de-a treia Conferință ministerială privind integrarea, care a avut loc în noiembrie 2008 la Vichy, a subliniat că este necesar să se asigure participarea autorităților locale și regionale la conceperea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor de integrare și a subliniat rolul esențial pe care îl joacă acestea în integrarea migranților în viața locală;

8. reamintește că concluziile Conferinței ministeriale privind imigrația, desfășurată în aprilie 2010 la Zaragoza (Spania), insistă asupra necesității de a se sublinia efectele pozitive ale imigrației la nivel european și de a considera integrarea și diversitatea culturală ca forță motrice a dezvoltării și a coeziunii sociale;

9. reamintește că, în ultimii ani, UE a creat o serie de instrumente utile, care permit statelor membre să-și elaboreze mai bine politicile în materie de integrare și să înregistreze succese în inițiativele lor. A fost instituit Fondul european de integrare a resortisanților țărilor terțe și a fost creat Forumul european pentru integrare. Acest forum se reunește la intervale regulate și oferă reprezentanților societății civile și organizațiilor de imigranți posibilitatea de a participa la dezbaterile politice. De asemenea, a fost deja lansat un portal european privind integrarea, care oferă numeroase informații referitoare la integrare, și au fost elaborate trei manuale care conțin exemple utile și de bune practici;

10. consideră consultarea efectuată ca fiind utilă și își exprimă satisfacția pentru faptul că rezultatele acesteia și propunerile formulate cu această ocazie au fost luate în considerare de Comisia Europeană în elaborarea noii Agende europene privind integrarea ⁽¹⁾;

11. atrage atenția supra faptului că, în noua Agendă europeană privind integrarea resortisanților țărilor terțe, Comisia Europeană tratează integrarea ca pe un proces evolutiv, care constituie o responsabilitate comună a diferitelor niveluri de putere și care impune actorilor eforturi continue și o colaborare continuă pentru realizarea obiectivelor;

12. subliniază că prezentul aviz se va baza pe cadrul definit prin Avizul din proprie inițiativă al CoR pe tema „Autoritățile locale în avanpostul politicilor de integrare” și va urmări să formuleze răspunsul CoR la provocările viitorului, evidențiind contribuția autorităților locale și regionale la elaborarea și punerea în aplicare a politicilor de integrare a migranților țărilor terțe cu statut legal. De asemenea, avizul de față va formula punctul de vedere al CoR cu privire la modalitățile de construire a unui parteneriat strategic pentru integrare cu Comisia Europeană;

Principii

13. consideră că integrarea trebuie percepută ca rezultat al unui proces în urma căruia resortisanții din țările terțe să fie apți să evolueze independent de orice intervenție din exterior și să ocupe o poziție socială comparabilă cu cea a resortisanților din țara de reședință și cu cea a celorlalți cetățeni europeni;

⁽¹⁾ CdR 261/2011.

14. reamintește că integrarea este un proces bilateral, care implică un angajament reciproc și care se constituie din drepturi și obligații, atât pentru societatea-gazdă, cât și pentru imigranți. Acest proces presupune, din partea imigranților, voința de a-și asuma responsabilitățile proprii integrării în societatea-gazdă, iar din partea cetățenilor europeni, voința de a accepta integrarea imigranților;

15. subliniază că integrarea trebuie percepută și recunoscută ca fiind un proces continuu și nu ca o etapă intermediară premergătoare asimilării migranților în societatea-gazdă;

16. subliniază că politicile de integrare a imigranților trebuie să se alinieze la valorile europene fundamentale, precum respectarea drepturilor omului și a diversității, combaterea discriminării, promovarea egalității de șanse și a toleranței. De asemenea, aceste politici trebuie să fie compatibile cu politicile fundamentale ale UE în materie de coeziune, ocuparea forței de muncă, dezvoltare, relații externe, libertate, securitate și justiție;

17. consideră că aplicarea principiului egalității de tratament, element inerent al culturii Uniunii Europene, este determinantă pentru asigurarea calității regimurilor democratice și constituie un câștig fundamental al acestei culturi;

Punerea în aplicare a politicilor de integrare

18. consideră că participarea deplină a imigranților la viața economică, socială și politică a orașelor și regiunilor gazdă constituie un element indispensabil pentru realizarea obiectivelor de coeziune economică, socială și teritorială care au fost stabilite în Strategia Europa 2020;

Metodă

19. consideră că metoda guvernanței pe mai multe niveluri este cea mai potrivită pentru obținerea celor mai bune rezultate în materie de integrare a imigranților. Acest tip de abordare va trebui să fie conformă cu principiul subsidiarității, care guvernează cooperarea dintre Uniunea Europeană, statele membre și autoritățile locale și regionale;

20. salută poziția Comisiei Europene, care consideră că politicile de integrare trebuie elaborate la nivel local, pe baza unei abordări de jos în sus;

21. subliniază necesitatea unei abordări holistice, care să țină cont nu numai de aspectele economice și sociale ale integrării, ci și de problemele privind diversitatea culturală și religioasă, cetățenia, drepturile politice și participarea la viața publică a imigranților cu statut legal;

22. insistă asupra necesității unei abordări integrate și consideră că eforturile care urmăresc integrarea migranților se regăsesc într-o gamă vastă de politici, cum ar fi politica de învățământ, de ocupare a forței de muncă sau politica socială, politica de sănătate publică sau în domeniul coeziunii economice, sociale și teritoriale, pentru a nu menționa decât câteva exemple;

23. estimează că obținerea rezultatelor dorite depinde de o abordare globală, cu participarea actorilor interesați de la nivel

local, regional, național și european. Este necesară implicarea instituțiilor relevante ale Uniunii Europene, a autorităților locale, regionale și naționale, a organizațiilor neguvernamentale (ONG), a partenerilor sociali și a reprezentanților societății civile, inclusiv a imigranților înșiși – fie că este vorba de năvăliți sau de imigranți care sunt deja instalați de una sau de două generații –, precum și a tuturor actorilor credibili care acționează în domeniul sportului, al culturii și al coeziunii sociale;

24. consideră necesar ca eforturile să fie îndreptate către toți imigranții și estimează că ar fi o greșală ca beneficiile politicilor de integrare să fie rezervate exclusiv imigranților recent sosiți în orașele sau regiunile respective. Acțiunile de integrare trebuie să se adreseze totodată migranților aflați la a doua sau a treia generație, în măsura în care un astfel de demers este necesar pentru a lupta în mod eficient împotriva discriminărilor;

25. reamintește importanța necesității ca autoritățile locale și regionale să permită accesul egal al migranților pe piața muncii, la bunurile publice și la serviciile de sănătate și de protecție socială. Această abordare constituie o condiție obligatorie pentru combaterea discriminărilor, rasismului și xenofobiei;

26. consideră că, la elaborarea politicilor de integrare, trebuie să se țină seama de specificul și de nevoile anumitor categorii vulnerabile de resortisanți din țări terțe. Printre ele figurează solicitanții de azil și beneficiarii de protecție internațională, minorii neînsoțiți, femeile migrante, persoanele în vârstă, persoanele cu handicap și cele care aparțin altor grupuri vulnerabile, cum ar fi romii;

27. cu toate acestea, subliniază că cetățenii UE, atunci când se duc să locuiască și să muncească într-un alt stat membru, pot solicita și servicii care să-i ajute să se integreze, de exemplu să studieze limba țării respective;

Mijloace și mecanisme

28. sprijină promovarea de măsuri care să faciliteze accesul migranților la piața muncii și la dobândirea de calificări profesionale. Pentru imigranți, găsirea unui loc de muncă constituie un element fundamental în procesul de integrare lină în societățile-gazdă;

29. insistă asupra importanței pe care o are educația în procesul de integrare, în special învățarea limbii țării-gazdă, cu menținerea totodată a dreptului de a învăța limba maternă;

30. consideră că educația copiilor de imigranți trebuie să fie prioritară și aprobată promovarea diversității în sistemele de învățământ naționale. În legătură cu consolidarea diversității sistemelor de învățământ, CoR solicită statelor membre și autorităților locale și regionale să recruteze cadre didactice care să provină din țările migranților. În acest mod, Comitetul speră că procesul educativ va funcționa ca punte culturală între societatea-gazdă și cetățenii țărilor terțe și că, în același timp, va constitui un motor pentru o societate productivă și bazată pe coeziune;

31. susține eforturile depuse pentru validarea studiilor și pentru certificarea calificărilor dobândite de migranți în țara de origine. Datorită acestui demers, inserția lor pe piața muncii va fi facilitată și vor avea mai multe posibilități de acces la sistemele de învățământ și de formare profesională din țările gazdă;

32. observă că promovarea egalității de șanse în rândul imigranților în domeniile educației, formării și ocupării unui loc de muncă este abordarea potrivită pentru evitarea excluderii sociale a acestora. Consideră că perspectiva pozitivă de a dobândi o poziție de egalitate în societatea-gazdă este cea mai bună metodă de a preveni manifestările de violență cu care se confruntă numeroase orașe europene;

33. subliniază importanța participării active a migranților la structurile și instituțiile societății-gazdă și consideră că a li se acorda migranților posibilitatea de a participa pe deplin și neîngrădit la procesul politic de la nivel local sau regional reprezintă o contribuție fundamentală pentru instaurarea unui climat de încredere reciprocă între aceștia și societățile-gazdă;

34. estimează că ar trebui să se acorde o atenție deosebită femeilor migrante, nu numai pentru faptul că au un rol determinant în educarea copiilor și în reproducerea modelelor culturale, ci și pentru că ele sunt cele mai expuse la fenomenul excluderii sociale, la violențe și discriminări;

35. consideră că dialogul intercultural reprezintă o temă extrem de importantă pentru integrare și că e necesar ca autoritățile locale și regionale să continue să întreprindă acțiuni pentru promovarea acestui dialog. Consideră că dobândirea unei mai bune cunoașteri a culturii imigranților contribuie în mod eficient la combaterea fenomenelor rasiste și xenofobe;

36. consideră că rolul mass-media este determinant în sensibilizarea opiniei publice față de rolul imigrației și în limitarea fenomenelor de marginalizare, rasism și xenofobie;

37. este de acord cu Comunicarea Comisiei, care recunoaște dimensiunea externă a politicii în domeniul migrației, și remarcă necesitatea de a colabora cu țările de origine ale migranților în acțiunile care urmăresc pregătirea integrării acestora;

Instrumente inovatoare

38. consideră că „pactele teritoriale” reprezintă un cadru flexibil pentru punerea în aplicare a politicilor în domeniul integrării, având în vedere faptul că acestea permit aplicarea măsurilor și fixarea priorităților adecvate fiecărei unități teritoriale și că pot ține seama de dispozițiile constituționale ale fiecărui stat membru, de repartizarea competențelor între diferitele niveluri de guvernare și de principiile subsidiarității și proporționalității;

39. salută răspândirea bunelor practici dezvoltate în diferite state membre. Consideră că este important ca exemplele de bune practici să fie utilizate la elaborarea politicilor naționale, regionale și locale pentru integrare și speră că sistematizarea

cunoștințelor actuale va fi adaptată la nevoile locale și că va fi exploataată în vederea îmbunătățirii rezultatelor;

Contribuția autorităților locale și regionale

40. își exprimă satisfacția de a constata că noua agendă europeană privind integrarea este prezentată ca o responsabilitate comună a tuturor nivelurilor de guvernare implicate și că este recunoscut rolul important al autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a politicilor de integrare;

41. salută decizia Comisiei Europene de a garanta participarea actorilor locali și regionali la definirea strategiilor de integrare din cadrul programelor UE, de a coordona mai bine programarea mijloacelor financiare actuale ale Uniunii și de a promova luarea de măsuri pe plan local;

42. reamintește faptul că autoritățile locale și regionale joacă un rol determinant în crearea condițiilor corespunzătoare în care resortisanții țărilor terțe să poată avea acces la informații și la servicii în materie de învățământ, servicii medicale, ocuparea forței de muncă, locuințe și alte prestații cu caracter public. Aceste autorități constituie elementul de legătură care permite construirea unei relații solide și constructive cu societatea-gazdă. Această misiune impune costuri suplimentare pentru regiuni și autoritățile locale, care sunt chemate adesea să răspundă provocărilor în materie de integrare;

43. remarcă faptul că autoritățile locale și regionale acționează în calitate de prestatori de servicii și cooperează strâns cu întreprinderi, organizații și alte niveluri de guvernare în scopul punerii în aplicare a politicilor de integrare. Având în vedere responsabilitățile pe care le dețin, ele contribuie la consolidarea responsabilității sociale a întreprinderilor la nivel local;

44. observă rolul jucat de autoritățile locale și regionale în valorificarea experienței și practicii europene, atât prin schimburi de bune practici și difuzarea rezultatelor obținute prin participarea acestora la punerea în aplicare a programelor comunitare (de exemplu CLIP, ERLAIM, ROUTES, City2City, EURO-CITIES-Integrating Cities), cât și prin funcționarea rețelelor regionale interstatale;

45. estimează că autoritățile locale și regionale contribuie în mod hotărâtor la crearea condițiilor necesare, astfel încât cetățenii din țări terțe să aibă acces la informații și la servicii în materie de ocuparea forței de muncă, la servicii de educație, sănătate, locuințe, cultură, precum și la alte bunuri publice și, de asemenea, să se bucure de posibilitatea de a construi legături stabile cu societatea-gazdă;

46. constată că, dată fiind proximitatea acestora față de cetățeni, autoritățile locale și regionale acordă o importanță deosebită cooperării, comunicării și schimbului de informații cu cetățenii, organizațiile de migranți și ONG-urile. Astfel, ele contribuie în mod esențial la instalarea unui climat de încredere, la menținerea coeziunii în societățile-gazdă și, în consecință, la recunoașterea imigrației ca factor de dezvoltare și de progres;

Monitorizarea rezultatelor

47. își exprimă satisfacția în legătură cu crearea unor indicatori comuni la nivel european, asupra cărora statele membre au convenit la Zaragoza, și consideră că aceștia pot deveni un instrument eficace inclusiv pentru monitorizarea și evaluarea politicilor de integrare;

48. consideră deosebit de importantă contribuția Fondului european de integrare a resortisanților țărilor terțe la elaborarea și punerea în aplicare a politicilor de integrare și reamintește că, deși autoritățile locale și regionale joacă un rol esențial în punerea în aplicare a politicilor de integrare, deocamdată, ele nu participă activ nici la identificarea priorităților de finanțare, nici la evaluarea rezultatelor. Consideră că o eventuală participare a CoR la evaluarea rezultatelor ar contribui la definirea unor abordări mai bine orientate și la susținerea unor strategii de integrare mai coerente;

Parteneriatul strategic cu Comisia Europeană

49. își exprimă satisfacția cu privire la poziția Comisiei potrivit căreia acțiunile de la nivel local constituie componenta esențială a strategiei privind integrarea și, bazându-se pe principiul subsidiarității și pe metoda guvernanței pe mai multe niveluri, consideră că ar fi util să se adopte inițiative în favoarea creării unui parteneriat strategic între CoR, Comisia Europeană și rețelele europene ale orașelor și regiunilor, obiectivul fiind acela de a valorifica importanta experiență a autorităților locale și regionale, de a facilita schimbul de bune practici și de opinii, de a garanta cea mai bună coordonare a inițiativelor și de a ajunge la o difuzare mai bună a rezultatelor;

Propuneri pentru realizarea obiectivelor

50. consideră că integrarea migranților va trebui să fie o prioritate esențială a Uniunii și susține inițiativele adoptate de Uniunea Europeană în favoarea formulării unor propuneri, creării unor instrumente noi și punerii în aplicare a unor politici eficace;

51. consideră că evoluțiile economice și demografice impun elaborarea unei strategii europene comune pentru o gestionare echilibrată a fluxurilor migratorii și pentru promovarea integrării;

52. subliniază că sunt necesare luarea de măsuri colective și promovarea cooperării și dialogului între actorii implicați în domeniul integrării la nivel local, regional, național și european;

53. invită statele membre și autoritățile locale și regionale relevante să adopte inițiative menite să faciliteze evaluarea și recunoașterea competențelor profesionale ale imigranților;

54. propune să se elaboreze programe de formare lingvistică, care să răspundă nevoilor grupurilor specifice de imigranți;

55. propune să se încurajeze adoptarea la nivel local și regional a unor măsuri de integrare inovatoare, astfel încât să se răspundă cu eficacitate la provocările demografice cu care se confruntă anumite regiuni;

56. invită autoritățile locale și regionale să încurajeze întreprinderile de la nivel local să își consolideze responsabilitatea socială la acest nivel;

57. solicită statelor membre și Comisiei să acorde sprijin politic și economic autorităților locale și regionale, care joacă un rol determinant în punerea în aplicare a politicilor de integrare;

58. consideră că procedura de integrare trebuie să înceapă în țările de origine ale migranților și propune valorificarea inițiativelor existente în domeniul cooperării transfrontaliere desfășurate de autoritățile locale și regionale situate de o parte și de alta a frontierelor externe ale Uniunii;

59. propune examinarea problematicii referitoare la migrația forței de muncă și la integrare cu ocazia contactelor dintre reprezentanții autorităților locale și regionale desfășurate în cadrul politicii europene de vecinătate. În acest context, consideră că Adunarea autorităților locale și regionale din zona euromediteraneană (ARLEM) și Conferința autorităților locale și regionale din țările Parteneriatului estic și din Uniunea Europeană (CORLEAP), conferință anuală recent creată, reprezintă instrumente utile pentru aprofundarea acestor subiecte;

60. consideră că politicile de integrare trebuie să trateze atât problematica migranților temporari, cât și a migranților circulari. Reamintește însă că migrația circulară nu poate înlocui migrația cu caracter permanent și propune să se analizeze posibilitățile de a implica autoritățile locale și regionale, ale țărilor de origine și ale țărilor gazdă deopotrivă, în parteneriate pentru mobilitate și în procesul de negociere a acestora;

61. își reiterează solicitarea ca autoritățile locale și regionale să participe activ încă dintr-un stadiu timpuriu la elaborarea strategiilor de integrare, precum și pe toată durata punerii în aplicare a acestora;

62. solicită participarea CoR la definirea priorităților Uniunii în materie de instrumente financiare destinate integrării, precum și la evaluarea rezultatelor programelor în acest domeniu;

63. se declară în favoarea creării unui fond pentru migrație și azil și solicită să se prevadă resursele necesare pentru asigurarea unei finanțări suficiente și o promovare veritabilă a integrării imigranților la nivel local și regional, inclusiv pentru finanțarea proiectelor la nivel regional. În contextul mai larg al cheltuielilor în domeniul afacerilor interne, subliniază necesitatea de a garanta un just echilibru între componenta cheltuielilor consacrate securității și frontierelor, pe de o parte, și cheltuielile în domenii precum integrarea imigranților și condițiile de primire pentru solicitanții de azil, pe de altă parte, acestea fiind domenii în care autoritățile locale și regionale pot aduce o valoare adăugată evidentă;

64. dorește să joace un rol mai activ în coordonarea acțiunilor în domeniu la nivel european. Pentru aceasta, solicită participarea activă a CoR la conferințele ministeriale

europene, în calitate de reprezentant al autorităților locale și regionale, propune intensificarea prezenței sale în activitățile Forumului pentru integrare și își declară disponibilitatea de a juca un rol semnificativ în promovarea „pactelor teritoriale”;

65. își exprimă disponibilitatea de a contribui la crearea unui sistem european de monitorizare a progreselor în materie de integrare care să utilizeze indicatori comuni;

66. consideră că trebuie facilitată utilizarea noilor instrumente cum ar fi „pactele teritoriale” și prevăzută finanțarea acestora prin intermediul fondurilor structurale și prin finanțări tematice în cadrul noii perioade de programare;

67. propune instituirea de premii în materie de integrare a resortisanților țărilor terțe, premii care să fie decernate imigranților și/sau actorilor implicați în procesul de integrare

a acestora (autorități locale sau regionale, întreprinderi, organisme publice, asociații, fundații etc.). Această inițiativă ar putea fi inclusă în cadrul manifestărilor existente, cum ar fi, de exemplu, Ziua internațională a migranților, organizată sub egida ONU;

68. dorește să dezvolte un parteneriat strategic cu Comisia Europeană și Rețeaua europeană a orașelor și regiunilor, în vederea facilitării integrării migranților și a încurajării unor politicilor eficiente. Acest parteneriat ar putea fi creat prin instituirea unei rețele de autorități locale și regionale în domeniul integrării, la care să poată participa actorii responsabili cu elaborarea politicilor de la toate nivelurile de guvernare, precum și organizațiile societății civile. CoR contează pe sprijinul politic, economic și operațional al Comisiei Europene pentru punerea în aplicare deplină a parteneriatului strategic, considerând că acesta ar putea să fie integrat în structurile și inițiativele deja existente.

Bruxelles, 15 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor „Viitorul capitalei europene a culturii”

(2012/C 113/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- recunoaște faptul că CEC reprezintă un eveniment important, care pune în lumină bogăția, diversitatea și aspectele comune ale culturilor europene, remarcând faptul că acest program a avut o contribuție deosebită la apariția unei identități europene într-o perioadă de creștere culturală rapidă a Uniunii Europene;
- subliniază că prestigiul în creștere al titlului a câștigat de asemenea culturii un loc important pe agenda politică a statelor membre, a regiunilor și a orașelor;
- își reafirmă convingerea că dialogul intercultural, alături de coeziunea socială și teritorială, poate contribui la însuflarea valorilor de bază ale vieții private, sociale și civice, cum ar fi solidaritatea, responsabilitatea, toleranța, respectul, eforturile în direcția progresului social și înțelegerea diversității sociale și culturale. Acesta poate, de asemenea, să consolideze capacitatea de comunicare între persoane și grupuri provenind din contexte culturale diferite și să le ajute să conviețuiască în mod solidar;
- remarcă faptul că orașele cărora li s-a atribuit titlul de CEC au fost martorele unei consolidări semnificative a sectorului lor cultural, precum și ale unei creșteri susținute a participării la evenimente culturale, în special în rândul tinerilor;
- subliniază că CEC trebuie să fie un proces prin care publicul local să fie extins prin programe educaționale, acțiuni participative și sporirea conștientizării în privința chestiunilor de la nivel local și european.

Raportor dl Anton ROMBOUITS (NL-PPE), primarul orașului 's-Hertogenbosch**I. RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL REGIUNILOR

Contextul general

1. salută faptul că Comisia lucrează la un nou cadru juridic privind capitala europeană a culturii (CEC) și că a organizat o consultare online și o reuniune publică în perioada 2010-2011. Comitetul își reînnoiește angajamentul de a contribui în etapa dezbaterilor, după cum a declarat în avizul său privind *propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei 1419/1999/CE de stabilire a unei acțiuni comunitare în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii” pentru anii 2007-2019* ⁽¹⁾;

2. subliniază importanța continuării programului CEC și după 2019;

3. recunoaște faptul că CEC reprezintă un eveniment important, care pune în lumină bogăția, diversitatea și aspectele comune ale culturilor europene, remarcând faptul că acest program a avut o contribuție deosebită la apariția unei identități europene într-o perioadă de creștere culturală rapidă a Uniunii Europene;

4. subliniază că prestigiul în creștere al titlului a câștigat de asemenea culturii un loc important pe agenda politică a statelor membre, a regiunilor și a orașelor. Mai mult decât atât, cercetarea și investițiile în cultură reprezintă un mijloc important de asigurare a prosperității și coeziunii sociale în orașe și regiuni, precum și la nivel național și european;

5. consideră că acordarea de oportunități de participare la o gamă largă de evenimente culturale pentru tineri le lărgeste orizontul și îi ajută să își depășească prejudecățile și teama de ceea ce le este necunoscut și străin, contribuind astfel la dialogul multicultural;

6. își reafirmă convingerea că dialogul intercultural, alături de coeziunea socială și teritorială, poate contribui la însuflarea valorilor de bază ale vieții private, sociale și civice, cum ar fi solidaritatea, responsabilitatea, toleranța, respectul, eforturile în direcția progresului social și înțelegerea diversității sociale și culturale. Acesta poate, de asemenea, să consolideze capacitatea de comunicare între persoane și grupuri provenind din contexte culturale diferite și să le ajute să conviețuiască în mod solidar ⁽²⁾;

7. recunoaște că programul CEC a avut un impact economic, social și cultural foarte amplu; titlul dă un puternic impuls sectorului creativ, care joacă un rol economic important și distinct în Europa, acționând ca motor economic pentru alte sectoare;

8. remarcă faptul că orașele cărora li s-a atribuit titlul de CEC au fost martorele unei consolidări semnificative a sectorului lor cultural, precum și ale unei creșteri susținute a participării la evenimente culturale, în special în rândul tinerilor;

9. subliniază că autoritățile locale și regionale cunosc cel mai bine realitățile și situațiile cu care se confruntă (orașele care aspiră să devină) capitalele europene ale culturii și sunt cel mai bine plasate pentru a contribui la conceperea și aplicarea programului CEC, cu respectarea deplină a principiului subsidiarității; pe lângă aceasta, în majoritatea statelor membre, autoritățile locale și regionale sunt direct responsabile pentru asigurarea bunei organizări și desfășurări a evenimentelor culturale, fiind așadar deținătoarele unui tezaur de cunoștințe și experiență, lucru care poate contribui la găsirea unor abordări inovatoare și creative;

Recomandări**A. Continuarea și intensificarea programului „capitala europeană a culturii”**

10. împărtășește concluzia Comisiei Europene, conform căreia titlul CEC continuă să fie foarte apreciat, generează ample programe culturale și rezultate semnificative ⁽³⁾; în acest sens, îndeamnă la menținerea inițiativei, care ar duce la sprijinirea în continuare a participării cetățenilor și a dezvoltării pe termen lung; remarcă faptul că CEC post-2019 ar trebui să urmărească adoptarea unei abordări echilibrate față de cultură, care trebuie susținută nu numai în calitate de instrument de obținere a unui randament tangibil și cuantificabil de pe urma investițiilor, ci și pentru valoarea sa intrinsecă;

11. consideră că programul CEC ar putea contribui la edificarea Europei viitorului. Tendințe precum naționalismul, individualismul și consumerismul, precum și infrastructura socială în pericol trebuie urmărite deopotrivă cu atenție. Globalizarea, mobilitatea sporită și granițele deschise ne lărgesc viziunea asupra lumii. Europeanii sunt „cetățeni ai lumii”, dar nevoia de a proteja și de a menține culturile proprii, locale, ale populațiilor se face și ea simțită. Europa ar trebui să fie în măsură să permită culturii locale să înflorească, în paralel cu dezvoltarea unei identități europene incluzive; inovația socială și de mediu este crucială în impulsivitatea competitivității europene, care va contribui la consolidarea coeziunii teritoriale;

12. remarcă faptul că programul CEC trebuie să se bazeze pe panorama culturală locală și regională, implicarea cetățenilor și a tuturor actorilor publici și privați care operează în teritoriu fiind așadar esențială în diferitele etape ale proiectului; subliniază că CEC trebuie să fie un proces prin care publicul local să fie extins prin programe educaționale, acțiuni participative și sporirea conștientizării în privința chestiunilor de la nivel local

⁽¹⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽²⁾ CdR 251/2008 fin.

⁽³⁾ Evaluarea ex post a evenimentului „Capitale europene ale culturii” din 2010 (Essen pentru Ruhr, Pécs și Istanbul), COM(2011) 921 final.

și european. Capitalele europene ale culturii trebuie să se implice într-o mai mare măsură în acțiunile și inițiativele realizate de UE pentru a-și pune în aplicare programele sale actuale sau viitoare în domeniul cultural, existând treptat chiar și posibilitatea ca acestea să se transforme în terenuri de aplicare a acțiunilor respective;

13. recunoaște faptul că CEC și-a dovedit eficiența sub aspectul creării de programe care încurajează incluziunea și dialogul intercultural și ia notă de faptul că multe dintre evenimentele CEC din trecut s-au desfășurat în orașe confruntate cu provocări legate de coeziunea socială și de integrare. Accesul la cultură reprezintă un aspect esențial pentru sporirea responsabilizării și simțului cetățenesc, a bunăstării individuale și colective, a mobilității sociale, a solidarității etc. Având în vedere acest lucru, programul CEC trebuie să se focalizeze pe cetățeni și pe societatea civilă;

14. își reafirmă convingerea că sectorul cultural joacă un rol important în îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Atrage atenția asupra imensului potențial al turismului cultural în ceea ce privește dezvoltarea economică a multor regiuni. Cu toate acestea, trage un semnal de alarmă în privința pericolului care constă în punerea unui accent unilateral pe importanța pur economică a culturii. Cultura este la fel de importantă și pentru crearea unui mediu de viață plăcut și dinamic, condiție esențială pentru dezvoltare ⁽⁴⁾;

15. susține ideea continuării inițiativei CEC după 2019 și propune ca aceasta să fie extinsă, astfel încât să se poată concentra în mai mare măsură pe căutarea și descoperirea identității/identităților culturale pluridimensionale a/ale europenilor. În acest scop, conținutul programului ar trebui să fie mai deschis către alte culturi, non-europene, și alți parteneri, non-europeni, pentru a evidenția și mai eficient valoarea și bogăția culturilor europene;

B. Contextul multianual

16. remarcă faptul că CEC s-a transformat în ultimii 25 de ani dintr-un eveniment estival într-o manifestare pe durata unui an întreg, care cuprinde elemente importante de dezvoltare culturală, socială și economică. Unele orașe au extins aria de desfășurare a CEC, astfel încât ea să acopere câțiva ani anteriori și posteriori evenimentului. Această abordare s-a dovedit extrem de eficientă în a încuraja populația locală să participe la anul CEC, în stimularea dezvoltării culturale și participării, precum și în creșterea sensibilizării și cooperării la nivel internațional;

17. reafirmă faptul că abordarea multianuală s-a dovedit un succes, ea contribuind la consolidarea reușitelor înregistrate în

orașe și regiuni, precum și a noilor rețele (europene) care au apărut în conexiune cu titlul CEC. Abordarea ajută de asemenea la garantarea faptului că, mai ales în aceste vremuri de dificultăți financiare, cultura se menține o vreme mai îndelungată pe agenda politică. Criteriul actual „orașul și cetățenii” cere ca evenimentul să fie sustenabil și să constituie o parte integrantă a unor evoluții culturale și sociale pe termen lung. Cu toate acestea, cea mai mare parte a CEC se concentrează în continuare pe organizarea de festivități culturale de-a lungul anului. O cooperare mai structurată între fostele, actualele și viitoarele capitale culturale ar putea avea un impact pozitiv în acest sens;

18. își reafirmă convingerea că orașele ar trebui să profite de eveniment ca de o componentă a unei strategii de dezvoltare pe termen lung, pentru a promova abordări mai durabile ale dezvoltării culturale și a aprofunda impactul și amprenta lăsată în orașele CEC, după cum se afirmă în *propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unei acțiuni comunitare în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii” pentru anii 2007-2019*; pentru a dezvolta acestea strategii pe termen lung și a răspunde astfel noilor provocări la nivel local și regional, își reafirmă convingerea că ar fi oportun să se formuleze și să se dezvolte politici culturale definite în comun pe termen mediu și lung, ceea ce se poate realiza doar dacă există o voință instituțională clară și cu participarea deplină a actorilor sociali publici și privați;

19. recunoaște că titlul CEC este decernat pentru un anume an; reamintește importanța plasării activităților într-un context multianual și a integrării lor într-o politică pe termen lung, sub aspectul dezvoltării culturale, economice, sociale și spațiale;

20. subliniază că statele membre trebuie să acorde toată atenția cuvenită realizării proiectului „Capitala europeană a culturii”, mai ales sub aspectul viabilității. Se impune ca statul membru vizat să susțină corespunzător fiecare proiect individual CEC și să îl integreze în politica și strategia sa pe termen lung;

C. Încurajarea implicării regiunii înconjurătoare

21. recunoaște faptul că programul CEC a evoluat și din perspectiva categoriilor de orașe și regiuni participante. Într-o primă etapă, orașele desemnate de statele membre erau în general capitale sau alt oraș mare. După aceea, cu timpul, titlul a fost decernat din ce în ce mai des unor orașe mai mici („al doilea oraș ca importanță” sau centre culturale regionale). Faptul că dimensiunile orașului candidat au descrescut au făcut din ce în ce mai necesară implicarea regiunii înconjurătoare. Orașele de mărime medie și mare sunt locuri de întâlnire, centre comerciale, industriale, educaționale sau administrative, situate în centrul unei regiuni al cărei caracter îl reflectă; Comitetul remarcă faptul că această evoluție a fost recunoscută prin includerea dimensiunii regionale în programul CEC după 2007; așadar, subliniază valoarea adăugată a încurajării

⁽⁴⁾ CdR 172/2007 fin.

unei abordări regionale a titlului CEC, și în special a analizării oportunității unei desemnări la nivel regional, accentul cultural urmând a fi pus în primul rând pe regiune, sub responsabilitatea principalului oraș al acesteia;

22. subliniază că, în viitor, orașul candidat va trebui încurajat și mai puternic să implice regiunea înconjurătoare – sau chiar euroregiunea în cazul orașelor de graniță – în programul CEC, prin încheierea unor acorduri de parteneriat care să garanteze buna desfășurare a acțiunilor comune în toate etapele inițiativei; recunoaște importanța unui sistem solid de guvernare, care să asigure sustenabilitatea angajamentului politic și financiar. O puternică susținere politică din partea tuturor partidelor, care să garanteze bugetul, independența artistică și implicarea cetățenilor ar trebui să fie factori-cheie ai sistemului de guvernare;

23. evidențiază rolul crucial al rețelelor și al orașelor creative în cadrul economiilor moderne, în cadrul unui ecosistem deschis de inovare, de vreme ce orașele, regiunile, instituțiile universitare sau de cercetare și întreprinderile cooperează din ce în ce mai mult în privința chestiunilor strategice, pentru a obține economii de scară și economii de gamă, a determina răspândirea cunoștințelor și a coordona planificarea infrastructurii; solicită ca autoritățile locale și regionale să fie implicate îndeaproape în pregătirea cadrelor juridice și a programelor de finanțare;

24. reamintește importanța dimensiunii europene a evenimentului⁽⁵⁾; este de acord că programul CEC își propune să promoveze cooperarea europeană, să pună în lumină bogăția culturii europene și să implice și să mobilizeze cetățenii; reiterează faptul că încurajarea implicării active a teritoriilor regionale înconjurătoare în programul CEC ar promova acest obiectiv și ar garanta că efectele pozitive se fac simțite într-un context regional (mai larg);

25. reafirmă faptul că Comisia Europeană trebuie să fie atentă la noile evoluții din cadrul programului CEC, să le analizeze în detaliu și să le acorde sprijin; reamintește că, atunci când își elaborează programele, Comisia trebuie să ia în considerare așa cum se cuvine potențialul parteneriatelor urbane și regionale – atât de importante pentru societate în ansamblu – și să își însușească noile evoluții calitative⁽⁶⁾;

D. Încurajarea participării la preselecție

26. recunoaște că CEC reprezintă unul dintre cele mai de succes programe ale UE, deoarece oferă orașului gazdă și regiunii înconjurătoare, și chiar și orașelor candidate, posibilitatea nemaîntâlnită de a face un „salt înainte” din punct de vedere cultural, social și economic, reușind în câțiva ani o transformare care ia de obicei o generație;

27. încurajează așadar încurajarea unei game largi de orașe candidate să participe la selecția pentru titlul CEC; subliniază că

experiența ultimilor ani arată că simpla depunere a candidaturii are efecte pozitive asupra orașelor candidate, în termeni de evoluție economică și de imagine. Competiția pentru titlu duce și la apariția unor noi rețele (internaționale) și la o mai bună cooperare a partenerilor dintr-o regiune anume;

28. recunoaște problemele care au apărut, pentru statele membre și pentru sistemul european de jurizare, în urma nevoii de a lua în considerare un număr crescând de orașe candidate, ceea ce sporește costurile licitației și generează probleme organizatorice legate de competiție. Comitetul solicită Comisiei Europene să abordeze aspectele legate de numărul crescând de orașe candidate și să țină seama de acest fapt în cadrul procedurii de selecție post-2019;

29. subliniază faptul că Comisia Europeană, statele membre și orașele candidate ar trebui să colaboreze strâns, pentru a crește nivelul de conștientizare a publicului în privința titlului, în orașe și regiuni. Comisia ar trebui să continue să dezvolte valoarea de marcă a titlului CEC, statele membre ar trebui să facă o publicitate extinsă concursului la nivel național, iar orașelor ar trebui să le revină o responsabilitate specială sub aspectul utilizării contactelor lor directe cu cetățenii pentru a prezenta și a explica avantajele inițiativei. Într-adevăr, fără o înțelegere clară a obiectivelor titlului CEC de către cetățeni, este greu ca un oraș să beneficieze de sprijin public pentru candidatură. Acest fapt poate descuraja unii candidați potențiali să participe la competiția pentru titlu;

30. subliniază că este de dorit un cadru mai puternic pentru concurs; propune ca acesta să fie organizat astfel încât toate orașele candidate să contribuie la dezvoltarea culturii la nivel european, național și/sau regional. Activitățile preconizate în contextul candidaturii ar putea fi concepute astfel încât să indice modul în care fiecare oraș sau regiune va contribui la îndeplinirea obiectivelor politicii culturale și ar putea include și un angajament din partea tuturor orașelor în sensul continuării acestor activități în anii care precedă CEC (indiferent de eventualul „câștigător”). Un cadru mai clar pentru concurs ar contribui la atenuarea fricțiunilor dintre orașe și regiuni și ar ajuta candidații să participe la agende mai ample ale UE sau naționale. În esență, aceasta echivalează cu stimularea unui sentiment sănătos de „cooperare pentru concurență”;

31. îndeamnă Comisia să încurajeze statele membre să ofere orașului desemnat capitală a culturii tot sprijinul posibil, prin intermediul autorităților și instituțiilor lor naționale;

E. Procedura de selecție

32. susține sistemul de rotație al statelor membre prin care este acordat în prezent titlul CEC (din 2007), recunoscând faptul că acest sistem garantează orașelor și statelor membre mai mici aceleași șanse de a primi titlul, în ciuda constrângerilor bugetare;

⁽⁵⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽⁶⁾ CdR 172/2007 fin.

33. solicită Comisiei Europene să aibă în vedere reintroducerea în noua bază juridică a CEC a posibilității ca orașele din țările terțe să candideze pentru titlul CEC, experiența înregistrată cu orașul Istanbul în 2010 mergând în această direcție ⁽⁷⁾;

34. reafirmă că reprezentantul CoR în cadrul comitetului de selecție trebuie să fie și în continuare unul dintre membrii săi aleși, așa cum a fost regula în trecut; recunoaște însă că faptul de a fi membru al acestui comitet nu este doar calitate onorifică, acest lucru implicând un volum considerabil de muncă și o responsabilitate semnificativă față de orașele aflate în competiție; CoR solicită Comisiei să confirme rolul Comitetului Regiunilor în cadrul comitetului de selecție, precum și ca acesta din urmă să aibă în continuare un rol activ în a garanta că sinergiile dintre programele culturale ale orașelor desemnate sunt dezvoltate în etapa de pregătire a programului ⁽⁸⁾. Este de dorit să se definească mai multe criterii obiective de evaluare, care să permită orașelor candidate care nu au fost nominalizate să învețe din experiența competiției și care să servească drept orientare pentru viitoarele orașe candidate.

Bruxelles, 15 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

⁽⁷⁾ Evaluarea ex post a evenimentului „Capitale europene ale culturii” din 2010 (Essen pentru Ruhr, Pécs și Istanbul), COM(2011) 921 final.

⁽⁸⁾ CdR 251/2005 fin.

Avizul Comitetului Regiunilor „Revizuirea regulamentului privind GECT”

(2012/C 113/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- apreciază faptul că propunerea Comisiei Europene este în conformitate cu spiritul dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 și contribuie la îmbunătățirea constituirii și funcționării grupărilor europene de cooperare teritorială (GECT);
- solicită clarificarea criteriilor de aprobare a convenției sau de respingere a cererii de creare a unei GECT;
- dorește consolidarea rolului Comitetul Regiunilor, prin extinderea sarcinilor de la ținerea registrului GECT și coordonarea platformei GECT, pentru a include transmiterea „formularului GECT” și publicarea în JOUE;
- atrage atenția Comisiei Europene asupra faptului că este foarte complicat, dacă nu imposibil, să se introducă în convenție, ex ante, lista completă a legislațiilor europene, naționale și regionale care se vor aplica activităților GECT;
- propune ca GECT deja constituite să beneficieze de dispozițiile noului regulament, care sunt mai favorabile decât prevederile Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 privind GECT, aflat în vigoare în prezent;
- insistă ca tipurile de întreprinderi care pot participa la o GECT să fie extinse la întreprinderile care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general.

Raportor	dl Michel DELEBARRE (FR-PSE), primarul oraşului Dunkerque
Document de referinţă	Propunere de regulament al Parlamentului European şi al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) în ceea ce priveşte clarificarea, simplificarea şi îmbunătăţirea constituirii şi punerii în aplicare a unor astfel de grupări COM(2011) 610 final – 2011/0272 (COD)

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. apreciază faptul că propunerea Comisiei Europene este în conformitate cu spiritul dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 şi contribuie la îmbunătăţirea constituirii şi funcţionării grupărilor europene de cooperare teritorială (GECT);

2. salută atenţia acordată de Comisia Europeană integrării acquis-ului Tratatului de la Lisabona, în special obiectivului coeziunii teritoriale;

3. apreciază faptul că propunerea Comisiei Europene a luat în considerare numeroasele recomandări formulate de CoR în avizele sale precedente ⁽¹⁾;

Bilanţul grupărilor europene de cooperare teritorială

4. doreşte să sublinieze că, în mai puţin de patru ani, au fost create 25 de GECT, care reunesc peste 550 de autorităţi locale şi regionale din 15 state membre şi peste 22 de milioane de europeni;

5. salută faptul că, până la 1 octombrie 2011, peste jumătate dintre statele membre au autorizat crearea de GECT (Germania, Austria, Belgia, Cipru, Spania, Franţa, Grecia, Ungaria, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Portugalia, România, Slovacia şi Slovenia);

6. reaminteşte că zeci de GECT sunt preconizate sau în curs de examinare de către statele membre;

7. consideră că recurgerea la GECT trebuie să se bazeze pe voluntariat: numai teritoriile sau reţelele care vor obţine un avantaj decisiv prin crearea unei GECT vor recurge la acest instrument pentru a permanentiza şi a formaliza iniţiativele lor de cooperare;

8. este de părere că acţiunile de cooperare teritorială europeană trebuie întotdeauna să poată fi puse în aplicare pe baza unei coordonări politice, tehnice şi administrative a partenerilor la proiect, condusă de un lider;

9. invită Comisia să aibă în vedere în mai mare măsură GECT ca instrument preferenţial de punere în aplicare a

politicii de cooperare teritorială europeană şi să integreze mai bine GECT în măsurile legislative aferente politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020;

10. subliniază diversitatea parteneriatelor, a misiunilor şi a teritoriilor de intervenţie ale GECT create şi în curs de constituire, ceea ce demonstrează potenţialul ridicat şi flexibilitatea acestui instrument de cooperare;

11. consideră că recurgerea la GECT poate prezenta un avantaj pentru desfăşurarea proiectelor de guvernare pe mai multe niveluri, care constă în faptul că permite implicarea tuturor actorilor responsabili cu guvernarea unui teritoriu trans-frontalier sau euroregional;

12. insistă asupra caracterului polivalent al instrumentului reprezentat de GECT şi asupra potenţialului acestuia de gestionare a infrastructurilor şi serviciilor de interes economic general în beneficiul cetăţenilor europeni, pe teritorii care aparţin mai multor state membre;

13. regretă că GECT este încă prea puţin menţionată în politicile sectoriale ale Uniunii, altele decât politica de coeziune. Comitetul insistă de asemenea asupra potenţialului instrumentului GECT de a răspunde iniţiativelor şi procedurilor de ofertare şi de a realiza programele Uniunii Europene, precum şi asupra necesităţii de a recunoaşte GECT ca structură eligibilă pentru aceste iniţiative şi proceduri de ofertare;

14. observă că GECT nu este integrată decât în mică măsură în ordinile juridice europene şi naţionale;

15. a identificat 79 de autorităţi competente (desemnate de cele 27 de state membre) pentru primirea şi gestionarea cererilor de creare a GECT;

16. constată că la neclarităţile de interpretare a Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 se pot primi răspunsuri divergente din partea acestor autorităţi competente, după cum demonstrează problema dreptului aplicabil personalului GECT sau a GECT ai căror membri au răspundere limitată;

17. este de acord cu concluziile Comisiei Europene cuprinse în raportul său privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT);

⁽¹⁾ CdR 308/2007 fin şi CdR 100/2010 fin.

18. este conștient că propunerea de regulament trebuie să permită sporirea atractivității și eficienței GECT pentru realizarea inițiativelor de cooperare teritorială, limitând totodată riscurile juridice și financiare pentru viitorii membri, angajați și contractanți ai GECT și menținând o poziție neutră în ce privește alegerea regimului juridic aplicabil GECT;

19. consideră că este necesar să se continue lucrările Platformei pentru GECT a Comitetului Regiunilor ⁽²⁾ (cf. www.cor.europa.eu/egtc), pentru a permite monitorizarea GECT și schimbul de bune practici și de provocări comune pentru GECT existente și în curs de constituire și pentru a utiliza GECT mai mult în politicile sectoriale ale Uniunii. Comitetul recomandă ca platforma GECT să joace – începând cu 2014 – un rol asemănător celui îndeplinit de platforma de dezvoltare urbană propusă de Comisie în propunerea de regulament privind Fondul european de dezvoltare regională;

20. dorește ca aceste lucrări să fie incluse în cadrul acordului de cooperare dintre Comisia Europeană și Comitetul Regiunilor;

21. insistă asupra importanței ca acest regulament specific, fără un impact deosebit asupra bugetului Uniunii Europene, să fie adoptat fără întârziere și fără a se aștepta adoptarea ansamblului pachetului legislativ privind politica de coeziune după 2013. Acest lucru ar permite intrarea în vigoare a regulamentului cât mai curând posibil și ar insufla un nou elan pentru crearea de proiecte de GECT noi, într-un cadru juridic sigur;

Analiza propunerii de regulament

22. se declară de acord cu spiritul propunerilor Comisiei Europene, care permit adaptarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 la practica GECT existente și îmbunătățirea funcționării acestora;

23. subliniază că aceste propuneri permit consolidarea bazei juridice europene a GECT, oferind soluții uniforme la scară europeană;

24. salută extinderea obiectivului și a tipului de entități care pot deveni membre GECT, în special către întreprinderile publice, în sensul Directivei 2004/17/CE;

25. în acest sens, propune ca tipurile de întreprinderi care pot participa la o GECT să fie extinse la întreprinderile care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general, așa cum sunt definite acestea în Decizia ⁽³⁾ privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ⁽⁴⁾;

26. sprijină propunerea Comisiei Europene de a simplifica procedura de constituire a GECT, pe baza aprobării convenției unice într-un termen imperativ de șase luni;

27. este de părere că relaxarea regulii privind adecvarea misiunilor GECT la competențele membrilor va contribui la dezvoltarea unor noi forme de guvernare pe mai multe niveluri;

28. în acest sens, propune clarificarea criteriilor de aprobare a convenției sau de respingere a cererii de creare a unei GECT;

29. subliniază că GECT îndeplinește misiuni în beneficiul membrilor săi, dar nu preia competențele acestora. GECT nu este un instrument prin care competențele membrilor fuzionează, ci unul prin care sunt puse în practică proiecte sau programe de cooperare;

30. salută faptul că propunerea de regulament conține dispoziții referitoare la normele naționale aplicabile contractelor personalului GECT, constituind în sine o normă superioară care va prevala asupra legislațiilor naționale existente în acest domeniu;

31. salută introducerea unor dispoziții specifice pentru frontierele externe ale UE și posibilitatea aderării teritoriilor de peste mări la parteneriatele GECT;

32. este de acord cu posibilitatea de creare a unei GECT „bilaterale”, constituite din membri de pe teritoriul unui singur stat membru împreună cu membri provenind dintr-o singură țară terță sau dintr-un singur teritoriu de peste mări;

33. pentru ca această dispoziție să fie pusă în aplicare în totalitate, consideră necesar ca înființarea acestui tip de GECT să nu fie lăsată la latitudinea fiecărui stat membru, ci ca posibilitățile de creare să fie definite în mod obiectiv în regulament;

34. consideră un pas înainte propunerea ca informațiile privind noile GECT să fie publicate în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (Comunicări și informări), pe baza unui formular inclus în anexa la propunerea de regulament, și nu în seria S a JOUE (Anunțuri privind achizițiile publice), cum se procedează în prezent;

35. reamintește totuși că GECT nu pot solicita în mod direct publicarea acestor informații;

36. propune așadar ca această publicare să fie asigurată de Comitetul Regiunilor, însărcinat cu ținerea registrului GECT și cu coordonarea platformei GECT, și nu de Comisia Europeană, cum se indică în propunerea de regulament;

37. este de acord cu Comisia Europeană în ce privește utilitatea de a introduce dispoziții care să permită GECT să stabilească tarife și onorarii pentru utilizarea infrastructurilor pe care le gestionează;

⁽²⁾ A 127-a ședință a Biroului Comitetului Regiunilor, 26 ianuarie 2011, pct. 6, ref. CdR 397/2010.

⁽³⁾ C(2011) 9380 final, adoptată la 20 decembrie 2011.

⁽⁴⁾ Acest articol se referă la ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general.

38. consideră că această dispoziție trebuie extinsă la serviciile de interes economic general pe care GECT le pot gestiona sau furniza;

39. dorește să se găsească o soluție juridică comună tuturor GECT pentru încheierea convențiilor de cooperare între GECT situate pe aceeași frontieră sau în același spațiu de cooperare transnațională, în scopul realizării unui proiect comun;

40. consideră că GECT ar trebui să fie în măsură să încheie și convenții de cooperare cu o persoană juridică ce dorește să coopereze punctual la un proiect anume, fără să adere totuși la GECT pentru toate misiunile acesteia;

41. atrage atenția Comisiei Europene asupra faptului că este foarte complicat, dacă nu imposibil, să se introducă în convenție, ex ante, lista completă a legislațiilor europene, naționale și regionale care se vor aplica activităților GECT;

42. este de acord cu propunerile Comisiei Europene în ce privește clarificarea dispozițiilor referitoare la regimul de răspundere a GECT, în special cu introducerea unui sistem de asigurări;

43. reamintește totuși că noțiunea de „răspundere limitată”, provenind din sistemul de „societăți cu răspundere limitată”, nu există decât într-un număr restrâns de state membre ale UE;

44. consideră că numai potențialii creditorii ai GECT au interesul de a cunoaște anticipat amploarea angajamentelor financiare ale membrilor GECT;

45. propune ca GECT deja constituite să beneficieze de dispozițiile noului regulament, care sunt mai favorabile decât prevederile Regulamentului (CE) nr. 1082/2006 privind GECT, aflat în vigoare în prezent;

46. invită Comisia Europeană și statele membre să propună un model fără caracter imperativ de convenție și de statute, care să fie inclus în anexa la regulamentul pentru a facilita și a accelera procedurile de autorizare a creării de GECT.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENT

Amendamentul 1

Articolul 1 alineatul (3)

Se adaugă litera (f)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	(f) <u>întreprinderile care au o misiune de serviciu de interes economic general și sunt finanțate prin compensatii pentru obligația de serviciu public, conform criteriilor definite în propunerea de decizie privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește ajutoarele de stat sub forma compensatiilor pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general</u> ⁽¹⁾ ;

(¹) COM(2011) 146 final.

Expunere de motive

A se vedea punctul 24 din prezentul aviz.

Amendamentul 2

Articolul 1 alineatul (4)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
2. GECT poate fi alcătuită din membri care provin de pe teritoriul unui singur stat membru și al unei singure țări terțe sau teritoriu de peste mări, în cazul în care statul membru respectiv consideră că o astfel de GECT este în conformitate cu domeniul de aplicare a cooperării sale teritoriale sau a relațiilor sale bilaterale cu țara terță sau teritoriul de peste mări.	2. GECT poate fi alcătuită din membri care provin de pe teritoriul unui singur stat membru și al unei singure țări terțe sau teritoriu de peste mări, în cazul în care statul membru respectiv consideră că o astfel de GECT este <u>obiectul și misiunile care figurează în proiectul de convenție transmis statului membru sunt</u> în conformitate cu domeniul de aplicare:

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p>(a) a cooperării sale teritoriale a <u>statului membru</u> cu <u>țara terță sau cu teritoriul de peste mări</u> sau</p> <p>(b) a <u>unui program</u> de cooperare teritorială europeană cu <u>țara terță sau cu teritoriul de peste mări</u> sau</p> <p>(c) a relațiilor sale bilaterale <u>ale statului membru</u> cu țara terță sau <u>cu</u> teritoriul de peste mări.</p>

Expunere de motive

Criteriile care permit autorizarea sau respingerea creării unei GECT ai cărei membri provin de pe teritoriul unui singur stat membru și al unei singure țări terțe sau teritoriu de peste mări trebuie să fie obiective și să corespundă uneia dintre cele trei posibilități prezentate în amendament. Crearea acestui tip de GECT nu trebuie lăsată la latitudinea fiecărui stat membru.

Amendamentul 3

Articolul 1 alineatul (5) litera (a)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>3. În urma notificării de către un membru potențial, în conformitate cu alineatul (2), statul membru în cauză aprobă convenția, ținând seama de structura sa constituțională, și participarea membrului potențial la GECT, cu excepția cazului în care consideră că această participare nu respectă prezentul regulament, alte legi ale Uniunii privind activitățile GECT sau dreptul intern privind competențele membrului potențial sau că această participare nu este motivată nici de interesul general, nici de interesul pentru ordinea publică a statului membru respectiv. În acest caz, statul membru expune motivele refuzului său sau propune modificările care trebuie aduse convenției pentru a permite participarea membrului potențial.</p>	<p>3. În urma notificării de către un membru potențial, în conformitate cu alineatul (2), <u>autoritatea competentă desemnată de fiecare stat</u> membru în cauză aprobă convenția, ținând seama de structura sa constituțională, și participarea membrului potențial la GECT, cu excepția cazului <u>cazurilor următoare</u>, în care consideră că această participare:</p> <p>(a) nu respectă prezentul regulament, alte legi ale Uniunii privind activitățile GECT sau</p> <p>(b) <u>nu respectă</u> dreptul intern privind competențele membrului potențial, <u>în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (2)</u> sau</p> <p>(c) ea această participare nu este motivată nici de interesul general, nici de interesul pentru ordinea publică a statului membru respectiv.</p> <p>În acest caz, <u>autoritatea competentă desemnată de fiecare stat</u> membru expune motivele refuzului său sau propune modificările care trebuie aduse convenției pentru a permite participarea membrului potențial.</p>

Expunere de motive

Notificarea este trimisă uneia dintre cele 79 de autorități competente din UE, desemnate de cele 27 de state membre – fapt care trebuie menționat în regulament.

În propunerea de regulament, competența unui membru din fiecare stat membru este suficientă pentru a justifica aderarea tuturor membrilor din același stat membru [articolul 7 alineatul (2)]. Dispozițiile articolului 4 alineatul (3), privind verificarea adecvării competențelor membrilor la obiectivul GECT, trebuie aduse în conformitate cu cele ale articolului 7 alineatul (2).

Refuzarea unei participări care nu este motivată de interesul general se suprapune cu verificarea dacă participarea membrului este în conformitate cu dispozițiile regulamentului, dat fiind că regulamentul definește deja domeniul de intervenție a GECT la articolul 1 alineatul (2).

Amendamentul 4

Articolul 1 alineatul (6)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:	Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:
„Articolul 5	„Articolul 5
Dobândirea personalității juridice și publicarea în Jurnalul Oficial	Dobândirea personalității juridice și publicarea în Jurnalul Oficial
1. Convenția și statutele și orice modificare ulterioară a acestora sunt înregistrate și/sau publicate în conformitate cu dreptul intern aplicabil în statul membru în care GECT-ul în cauză își are sediul. GECT dobândește personalitate juridică la data înregistrării sau a publicării, în funcție de cea care are loc mai întâi. Membrii informează statele membre în cauză, Comisia și Comitetul Regiunilor cu privire la înregistrarea sau publicarea convenției.	1. Convenția și statutele și orice modificare ulterioară a acestora sunt înregistrate și/sau publicate în conformitate cu dreptul intern aplicabil în statul membru în care GECT-ul în cauză își are sediul, <u>iar apoi sunt publicate în celelalte state membre ale membrilor GECT</u> . GECT dobândește personalitate juridică la data înregistrării sau a publicării <u>în statul membru în care își are sediul</u> , în funcție de cea care are loc mai întâi. Membrii informează statele membre în cauză, Comisia și Comitetul Regiunilor cu privire la înregistrarea sau publicarea convenției.
2. GECT se asigură că, în termen de zece zile lucrătoare de la înregistrarea sau publicarea convenției, o cerere este transmisă Comisiei în conformitate cu modelul care figurează în anexa la prezentul regulament. Comisia transmite apoi această cerere Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene în scopul publicării unui aviz în seria C a <i>Jurnalului Oficial al Uniunii Europene</i> în care se anunță crearea GECT, incluzând informațiile stabilite în anexa la prezentul regulament.”	2. GECT se asigură că, în termen de zece zile lucrătoare de la înregistrarea sau publicarea convenției, o cerere este transmisă Comisiei <u>Comitetului Regiunilor</u> în conformitate cu modelul care figurează în anexa la prezentul regulament. Comisia <u>Comitetul Regiunilor</u> transmite apoi această cerere Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene în scopul publicării unui aviz în seria C a <i>Jurnalului Oficial al Uniunii Europene</i> în care se anunță crearea GECT, incluzând informațiile stabilite în anexa la prezentul regulament.”

Expunere de motive

Comitetul Regiunilor, însărcinat cu ținerea registrului GECT și cu coordonarea platformei GECT, este în măsură să asigure publicarea convenției în seria C a JOUE, dat fiind că această publicare nu poate fi solicitată de GECT înseși.

Cooperarea și schimbul de informații între Comitetul Regiunilor și Comisia Europeană trebuie incluse în cadrul acordului de cooperare dintre aceste două instituții.

De asemenea, publicarea convenției și a statutelor doar în statul membru în care GECT își are sediul ar fi discriminatorie și contrară cerințelor de transparență și dreptului cetățenilor la informare.

Amendamentul 5

Articolul 1 alineatul (8) litera (b)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(b) La alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:	(b) La alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:
„Cu toate acestea, adunarea la care se face referire la articolul 10 alineatul (1) litera (a) a unei GECT poate defini termenii și condițiile de utilizare a unui element de infrastructură gestionat de GECT, inclusiv tarifele și onorariile care trebuie plătite de utilizatori.”	„Cu toate acestea, adunarea la care se face referire la articolul 10 alineatul (1) litera (a) a unei GECT poate defini termenii și condițiile de utilizare a unui element de infrastructură gestionat de GECT <u>sau a unui serviciu de interes economic general</u> , inclusiv tarifele și onorariile care trebuie plătite de utilizatori.”

Expunere de motive

Trebuie să se ofere GECT posibilitatea de a stabili tarife și onorarii pentru serviciile de interes economic general pe care le organizează fără a gestiona infrastructura corespunzătoare.

Amendamentul 6

Articolul 1 alineatul (8)

Se adaugă litera (c)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p>(c) La alineatul (5) se adaugă următorul paragraf:</p> <p><u>Orice GECT poate încheia o convenție cu altă GECT sau cu orice organism care poate deveni membru al unei GECT, în scopul realizării unui proiect de cooperare teritorială europeană în cadrul misiunilor comune ale GECT sau ale organismelor semnate în cauză.</u></p> <p><u>Convenția conține cel puțin următoarele elemente: obiectivele cooperării, repartizarea misiunilor între semnatori, durata și valoarea estimată a angajamentelor semnatarilor, precum și legislația aplicabilă convenției.</u></p>

Expunere de motive

Toate GECT trebuie să poată beneficia de un temei juridic european pentru a încheia parteneriate cu alte GECT sau cu alte persoane juridice în scopul realizării de proiecte comune de cooperare.

Amendamentul 7

Articolul 1 alineatul (9) litera (h)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(h) dreptul specific intern sau al Uniunii aplicabil activităților sale, acesta din urmă putând fi legislația statului în care organele statutare își exercită competențele sau în care GECT își desfășoară activitățile;	(h) dreptul specific intern sau al Uniunii aplicabil activităților sale, acesta din urmă putând fi legislația statului în care organele statutare își exercită competențele sau în care GECT își desfășoară activitățile;

Expunere de motive

Este aproape imposibil să se alcătuiască ex ante o listă a legislațiilor europene, naționale și regionale pe care va trebui să le aplice GECT în desfășurarea misiunilor sale și în toate teritoriile în care intervine.

Amendamentul 8

Articolul 1 alineatul (12) litera (b) (2a)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
(2a) În cazul în care răspunderea a cel puțin unui membru al GECT este limitată sau exclusă prin dreptul în baza căruia aceasta este stabilită, ceilalți membri își pot limita, de asemenea, răspunderea în convenție.	(2a) În cazul în care răspunderea a cel puțin unui membru al GECT este limitată sau exclusă prin dreptul în baza căruia aceasta este stabilită, ceilalți membri își pot limita, de asemenea, răspunderea în convenție.
Denumirea GECT ai cărei membri au răspundere limitată cuprinde termenul „limitată”.	Denumirea <u>Licitațiile și contractele câștigate de o GECT ai cărei membri au răspundere limitată cuprinde termenul „limitată” trebuie să precizeze faptul că GECT are răspundere „limitată” și/sau să menționeze membrii care au răspundere limitată, precum și să indice referințele contractului de asigurare eventual încheiat de GECT.</u>

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
<p>Cerința privind publicitatea convenției, a statutelor și a conturilor unei GECT ai cărei membri au răspundere limitată este cel puțin egală cu cele necesare pentru alte entități juridice ai căror membri au o răspundere limitată, stabilită în conformitate cu dreptul statului membru în care această GECT își are sediul.</p> <p>În cazul unei GECT ai cărei membri au răspundere limitată, statele membre pot solicita ca GECT să subscrie asigurările corespunzătoare pentru a acoperi riscurile specifice activităților GECT.</p>	<p>Cerința privind publicitatea convenției, a statutelor și a conturilor unei GECT ai cărei membri au răspundere limitată este cel puțin egală cu cele necesare pentru alte entități juridice ai căror membri au o răspundere limitată, stabilită în conformitate cu dreptul statului membru în care această GECT își are sediul.</p> <p>În cazul unei GECT ai cărei membri au răspundere limitată, statele membre pot solicita ca GECT să subscrie asigurările corespunzătoare pentru a acoperi riscurile specifice activităților GECT.</p>

Expunere de motive

Numai potențialii creditori ai GECT au interesul de a cunoaște anticipat amploarea angajamentelor financiare ale membrilor GECT; de aceea, adăugarea mențiunii „cu răspundere limitată” la numele GECT nu permite comunicarea dimensiunilor angajamentelor financiare ale membrilor sau a sistemelor de asigurare de care ar putea beneficia GECT.

Amendamentul 9

Articolul 1 alineatul (14a)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><u>Comisia Europeană mandatează platforma GECT, aflată sub egida Comitetului Regiunilor, să asigure monitorizarea activităților GECT existente și în curs de constituire, să organizeze un schimb de practici optime, să identifice mizele comune și să propună îmbunătățirea integrării GECT în diversele politici sectoriale ale Uniunii.</u></p>

Expunere de motive

Se propune introducerea unui nou articol în Regulamentul nr. 1082/2006 privind GECT (care va deveni articolul 17 din regulamentul). Această propunere de modificare este corelată cu amendamentul propus la punctul 19.

Amendamentul 10

Articolul 2

Se adaugă un punct nou după punctul 1

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
	<p><u>2. Atunci când GECT constituite înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament își modifică convenția și/sau statutul, pot opta pentru aplicarea dispozițiilor prezentului regulament, menționând acest lucru în registrul organului responsabil cu modificarea convenției și statutului GECT.</u></p>

Expunere de motive

GECT deja constituite trebuie să poată beneficia de dispozițiile prezentului regulament, care sunt mai favorabile decât prevederile Regulamentului (CE) nr. 1082/2006.

Amendamentul 11

ANEXĂ

Modificările propuse sunt marcate cu galben pe textul propus de Comisia Europeană.

Amendament

ANEXĂ

Model pentru informațiile care trebuie prezentate în conformitate cu articolul 5 alineatul (2)**STABILIREA UNEI GRUPĂRI EUROPENE DE COOPERARE TERITORIALĂ (GECT)**

Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006

(JO L 210, 31.7.2006, p. 219)

*Denumirea unei GECT ai cărei membri au răspundere limitată cuprinde termenul „limitată” [articolul 12 alineatul (2)]**Asteriscul * indică câmpurile obligatorii.*

IV. MEMBRI*

IV. 1) Numărul total de membri ai grupării*: **IV. 2) Naționalitățile membrilor grupării*:**

BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	Altele:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

IV. 2) Informații privind membrii*

Denumirea oficială*:

Adresă poștală:

Localitate:

Cod poștal:

Țara*:

Punct(e) de contact:

Telefon:

În atenția:

E-mail:

Fax:

Adresă (adrese) internet (după caz)

Tip de membru*:

 Stat membru Autoritate națională Autoritate regională Autoritate locală Organism de drept public Întreprindere publică Grupare de:

• Stat membru (state membre)

Total:*

• Autoritate (autorități) națională (naționale)

Total:*

• Autoritate (autorități) regională (regionale)

Total:*

• Autoritate (autorități) locală (locale)

Total:*

• Organism(e) de drept public

Total:*

• Întreprindere(i) publică (publice)

Total:* Țară terță sau teritoriu de peste mări

Cod NUTS sau LAU:

Cod NUTS:

Cod LAU 1 NAT: Cod LAU 2 NAT:

----- Utilizați secțiunea IV.2 de câte ori este necesar -----

V. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE (după caz)

VI. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE PENTRU PLATFORMA GRUPĂRILOR EUROPENE DE COOPERARE TERITORIALĂ A COMITETULUI REGIUNILOR

Logoul grupării (rezoluție 300 dpi):

Punct(e) de contact la Bruxelles:	Telefon:
<u>În atenția:</u>	
E-mail:	Fax:

Punctul VII:

MEMBRI AI COMITETULUI REGIUNILOR CARE DEȚIN FUNCȚII ELECTIVE ÎN TERITORIUL GRUPĂRII:

VIII. DATA EXPEDIERII PREZENTULUI ANUNȚ: (ZZ/LL/AAAA)

Bruxelles, 15 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor „Sărăcia în rândul copiilor”

(2012/C 113/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază faptul că autoritățile locale și regionale sunt în prima linie a acțiunilor de combatere a sărăciei în rândul copiilor și a exploatării acestora și accentuează responsabilitatea lor crucială în prevenirea marginalizării și excluziunii sociale; este de acord că sărăcia în rândul copiilor reprezintă un fenomen multidimensional care necesită un răspuns multidimensional, și observă că îmbunătățirile într-un mic număr de sectoare-cheie cum ar fi adoptarea unui venit minim și a unor standarde de calitate pot fi esențiale pentru soluționarea acestei probleme;
- subliniază importanța muncii plătite, dar observă, de asemenea, că munca nu garantează în sine ieșirea din sărăcie, fiind necesare acțiuni suplimentare pentru a combate sărăcia persoanelor încadrate în muncă;
- subliniază că toate statele membre ar trebui să recunoască faptul că sărăcia în rândul copiilor și excluziunea socială constituie obstacole care trebuie depășite pentru ca obiectivele Strategiei Europa 2020 în materie de ocupare a forței de muncă, investiții în cercetare, dezvoltare, energie și dezvoltare durabilă să poată fi îndeplinite;
- își exprimă îngrijorarea față de faptul că atât criza economică și financiară, cât și răspunsul anumitor state membre la aceasta duc la creșterea nivelului sărăciei absolute și al sărăciei în rândul populației active, ca și la scăderea nivelului de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor.

Raportor dna Doreen HUDDART (UK-ALDE), membră a Consiliului local Newcastle

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Observații generale introductive

1. sprijină intenția Comisiei de a publica o recomandare privind combaterea sărăciei în rândul copiilor și promovarea bunăstării copiilor în 2012 și salută ocazia de a contribui prin acest aviz prospectiv la realizarea obiectivelor Platformei europene de combatere a sărăciei și excluziunii sociale; este de acord cu cele trei domenii de politică identificate în cadrul recomandării: *resurse adecvate, accesul la servicii și participarea activă a copiilor și tinerilor*; constată că, deși au existat declarații politice ferme ale șefilor de stat din UE referitoare la ridicarea sărăciei în rândul copiilor la rang de prioritate, acestea nu au fost totdeauna traduse în resurse, acțiuni, obiective și monitorizare corespunzătoare în toate statele membre ale UE;

2. subliniază faptul că autoritățile locale și regionale sunt în prima linie a acțiunilor de combatere a sărăciei în rândul copiilor și a exploatării acestora și accentuează responsabilitatea lor crucială în prevenirea marginalizării și excluziunii sociale; este de acord că sărăcia în rândul copiilor reprezintă un fenomen multidimensional care necesită un răspuns multidimensional și observă că îmbunătățirile într-un mic număr de sectoare-cheie cum ar fi adoptarea unui venit minim și a unor standarde de calitate pot fi esențiale pentru soluționarea acestei probleme;

3. atrage atenția asupra faptului că sărăcia în rândul copiilor nu este o chestiune marginală sau reziduală care va dispărea odată cu creșterea economică⁽¹⁾; creșterea din perioada 2000-2008 nu a avut un impact substanțial asupra nivelurilor de sărăcie în rândul copiilor; subliniază că sărăcia în rândul copiilor a fost un stigmat rușinos pentru societatea europeană înainte de criza economică și este îngrijorat de faptul că răspunsurile unor state membre la criză ar putea spori involuntar nivelurile sărăciei în rândul copiilor; recunoaște că există grupuri speciale de copii, care sunt expuse unui risc ridicat de sărăcie accentuată sau extremă, dar subliniază că, în cadrul societății, copiii înșiși alcătuiesc o grupă specială care este adesea expusă unui risc de sărăcie mai mare decât restul populației în general;

4. sărăcia poate fi definită astfel:

Persoanele, familiile și grupurile dintr-o populație pot fi considerate ca aflându-se în situație de sărăcie dacă nu dispun de resurse pentru a-și procura tipul de alimente, pentru a participa la activități și pentru a avea condițiile de trai și accesul la utilitățile care sunt în mod obișnuit

⁽¹⁾ *Can Higher Employment Levels Bring Lower Poverty in the EU? Regression based simulations of the Europe 2020 target* (Se poate reduce sărăcia în UE printr-un grad sporit de ocupare a forței de muncă? Simulări bazate pe regresione ale obiectivului Europa 2020), document de discuție 6068, Institutul de cercetare privind viitorul muncii (Forschungsinstitut zur Zukunft der Arbeit) (Bonn).

sau cel puțin pe scară largă încurajate sau acceptate în societățile din care fac parte. Resursele lor sunt atât de scăzute față de nivelul mediu pe individ sau familie, încât, de fapt, nu au acces la stilurile de viață, obiceiurile și activitățile obișnuite. ⁽²⁾

5. observă că indicatorul cel mai utilizat pentru măsurarea sărăciei în statele membre și în UE este un nivel al veniturilor situat „sub 60 % din venitul median al unei gospodării”; consideră însă că ar trebui utilizată o serie de criterii de măsurare a sărăciei absolute și că ar trebui introduși indicatori de măsurare a incluziunii sociale, a accesului la servicii, a nivelului de studii și a speranței de viață la naștere, așa cum prevede Indicele de dezvoltare umană⁽³⁾. Salută vizibilitatea sporită acordată sărăciei și excluziunii sociale în Strategia Europa 2020 și este de acord că dimensiunea socială ar trebui să ocupe un loc central în cadrul acesteia, amintind totodată că sărăcia reprezintă o amenințare pentru 20 de milioane de copii care trăiesc în UE;

6. subliniază că sărăcia poate avea efecte devastatoare asupra copiilor și a experienței lor de viață, precum și asupra șanselor lor de reușită în viitor; salută trimiterea la combaterea sărăciei în rândul copiilor ca prioritate a inițiativei emblematică *Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale*, regretând totuși angajamentul timid în această privință și absența din inițiativă a unui obiectiv specific referitor la sărăcia în rândul copiilor;

7. salută angajamentul de a publica o recomandare și o comunicare privind sărăcia în rândul copiilor și bunăstarea copiilor în 2012; sprijină cadrul propus pentru recomandarea privind sărăcia în rândul copiilor și bunăstarea copiilor; recunoaște, în acest context, importanța implicării copiilor care trăiesc în sărăcie înșiși și salută includerea participării active în acest cadru, propunând totodată ca recomandarea și comunicarea să sublinieze importanța organizațiilor umanitare, cum este UNICEF, precum și a rolului autorităților locale și regionale în furnizarea de servicii menite să asigure protecția copiilor împotriva sărăciei și a lipsurilor materiale inerente acesteia;

8. observă că persoanele cele mai vulnerabile din societatea noastră au fost afectate cel mai dur de actuala criză financiară, datele empirice sugerând că copiii și în special tinerii sunt afectați în mod disproporționat⁽⁴⁾, menționând totodată că unii copii din rândul grupurilor de populație vulnerabile, cum ar fi copiii străzii sau copiii provenind din familii cu un singur părinte, familii mari, migrante sau aparținând unei minorități etnice, de exemplu romii, sunt expuși unui risc și mai mare

⁽²⁾ *Poverty in the United Kingdom* (Sărăcia în Regatul Unit), Peter Townsend, 1979.

⁽³⁾ La calcularea Indicelui de dezvoltare umană se ține seama atât de venitul național brut pe cap de locuitor al țării sau regiunii, cât și de anii de școlarizare scontați și de media anilor de școlarizare și de speranța de viață la naștere.

⁽⁴⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe* (Cum îi afectează criza economică și financiară pe copiii și tinerii din Europa), EUROCHILD, 2011.

de marginalizare, sărăcie și excludere socială; subliniază că, deși globalizarea și cooperarea mai strânsă dintre țări pot avea efecte pozitive importante asupra vieții persoanelor, adesea acestea nu sunt repartizate uniform. Ar trebui să se depună eforturi pentru ca nimeni să nu fie exclus în mod global de la aceste avantaje;

9. constată că politicile UE orientate cu precădere în ultimii ani asupra sărăciei în rândul copiilor și declarațiile politice pe această temă ale șefilor de stat din UE nu au condus la o scădere semnificativă a nivelului sărăciei în rândul copiilor; subliniază că sprijinul politic pentru abordarea acestei chestiuni trebuie să se reflecte în resurse, acțiuni și obiective corespunzătoare în toate statele membre ale UE;

10. subliniază importanța muncii plătite, dar observă, de asemenea, că munca nu garantează în sine ieșirea din sărăcie, fiind necesare acțiuni suplimentare pentru a combate sărăcia persoanelor încadrate în muncă⁽⁵⁾;

11. subliniază că toate statele membre ar trebui să recunoască faptul că sărăcia în rândul copiilor și excluderea socială constituie obstacole care trebuie depășite pentru ca obiectivele Strategiei Europa 2020 în materie de ocupare a forței de muncă, investiții în cercetare, dezvoltare, energie și dezvoltare durabilă să poată fi îndeplinite;

12. este de acord cu faptul că, într-una dintre cele mai bogate zone din lume, în secolul al XXI-lea, este de neconceput ca 20 de milioane de copii să fie săraci ori să fie expuși acestui risc și că⁽⁶⁾ sărăcia nu înseamnă numai un venit redus și privațiuni – înseamnă totodată a nu avea putere, respect, sănătate, educație și o locuință la un nivel adecvat, un respect de sine elementar și posibilitatea de a participa la activități sociale;

13. subliniază că și Adunarea Generală a ONU recunoaște specificul sărăciei în rândul copiilor. ONU evidențiază și faptul că sărăcia în rândul copiilor nu înseamnă doar lipsa banilor; ea nu poate fi înțeleasă altfel decât ca refuz al unui anumit număr de drepturi prevăzute de Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care recunoaște dreptul fiecărui copil de a beneficia de un nivel de trai adecvat pentru dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială (art. 27). În majoritatea cazurilor, o situație de sărăcie în rândul copiilor presupune încălcarea drepturilor de supraviețuire, protecție, dezvoltare și participare menționate în Convenția ONU;

14. subliniază că numeroase studii arată că o politică eficientă de redistribuire în folosul familiilor cu copii joacă un rol important în limitarea sărăciei în rândul copiilor. Pe ansamblul UE, transferurile sociale reduc sărăcia în rândul copiilor cu nu mai puțin de 44 %;

⁽⁵⁾ A se vedea, de exemplu, *A Living Wage for Newcastle* (Un salariu decent pentru Newcastle), <http://www.newcastle.gov.uk/news-story/a-living-wage-newcastle>.

⁽⁶⁾ *Poverty: the facts (ed. a 5-a)*, Flaherty, J, Veit-Wilson, J și Dornan, P, *Child Poverty Action Group*, 2004.

Politica UE

15. dorește să sublinieze faptul că este necesară o mai bună înțelegere a avantajelor din punctul de vedere al raportului costuri-beneficii ale investițiilor destinate combaterii sărăciei în rândul copiilor⁽⁷⁾ și a exploatarea acestora, excluderii sociale și inegalităților sociale mai ample; observă beneficiile pe care le prezintă pentru societate în ansamblul său sporirea egalității și reducerea marginalizării, excluderii și sărăciei și subliniază avantajele financiare, economice și sociale ale investițiilor în copii și familii într-un stadiu timpuriu⁽⁸⁾;

16. susține atât concluziile Consiliului pe tema „Combaterea sărăciei în rândul copiilor și promovarea bunăstării copiilor” din 17 iunie 2011, care îndeamnă la considerarea combaterii sărăciei în rândul copiilor drept o prioritate, cât și Avizul Comitetului pentru protecție socială din 15 februarie 2011, care solicită ca, în toate domeniile relevante, să se acorde prioritate combaterii sărăciei în rândul copiilor;

17. este de acord cu faptul că există deja date empirice considerabile privind sărăcia în rândul copiilor în UE; este îngrijorat să observe că nivelurile sărăciei în rândul copiilor în statele membre variază între 11 % și 33 % și recomandă să se utilizeze resurse pentru a înțelege, a disemina și utiliza aceste date și a face schimb de bune practici între statele membre;

18. își exprimă îngrijorarea față de faptul că atât criza economică și financiară, cât și răspunsul anumitor state membre la aceasta duc la creșterea nivelului sărăciei absolute și al sărăciei în rândul populației active, ca și la scăderea nivelului de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor⁽⁹⁾;

19. subliniază importanța politicilor menite să rupă ciclul sărăciei transmise de la o generație la alta. Pentru aceasta, este nevoie de politici orizontale care să implice măsuri sociale și în domeniul educației orientate nu doar către asigurarea unui loc de muncă pentru părinți, ci și direct, către copii;

20. solicită o mai mare recunoaștere din partea Comisiei și a statelor membre a faptului că sărăcia este o responsabilitate comună și o provocare pentru societate în ansamblul ei și nu trebuie considerată un stigmat sau un eșec al persoanelor care se întâmplă să fie sărace sau excluse social;

21. reiterează solicitarea adresată Comisiei de a garanta că fondurile structurale includ oportunități de îmbunătățire a locuințelor sociale, pentru a consolida rolul acestora în politicile de incluziune socială și pentru a confirma faptul că funcțiile de serviciu public ale locuințelor sociale trebuie definite la nivel de stat membru;

22. este de acord că, pentru a atenua și a preveni sărăcia, este necesară o abordare holistică și integrată, care să aibă în vedere nevoile diferitelor grupuri și provocările specifice;

⁽⁷⁾ *Estimating the cost of child poverty* (Estimarea costurilor sărăciei în rândul copiilor), Hirsch, D., Fundația Joseph Rowntree, 2008.

⁽⁸⁾ A se vedea, de exemplu, *Early Intervention: Smart Investment, Massive Savings* (Intervenția timpurie: investiții inteligente, economii masive), Cabinet Office (UK), 2011.

⁽⁹⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe* (Cum îi afectează criza economică și financiară pe copiii și tinerii din Europa), EUROCHILD, 2011.

Resurse adecvate

23. sprijină ideea că sărăcia veniturilor este unul dintre semnele cele mai vizibile de privațiuni sociale, care îi afectează pe copii în mod diferit față de adulți⁽¹⁰⁾; totuși, acesta reprezintă numai unul din numeroșii factori care trebuie abordați în ceea ce privește sărăcia în rândul copiilor; este de acord că există o lipsă de înțelegere a standardelor minime a căror îndeplinire este necesară dacă se dorește respectarea drepturilor copiilor; încurajează UE și statele membre să evalueze posibilitatea de a rezolva această problemă prin măsuri în domenii esențiale, cum ar fi ajutorul pentru venit, accesul la servicii și participarea copiilor;

24. observă că statele care cheltuiesc cel mai mult pentru beneficii sociale tind să aibă cele mai scăzute niveluri ale sărăciei în rândul copiilor; este de acord că statele membre ar trebui, acolo unde este nevoie, să ia în considerare îmbunătățirea nivelului alocațiilor pentru copii ca o expresie a solidarității între generații, care recunoaște valoarea inerentă a copilăriei, precum și ca o investiție în viitorul Europei;

25. salută propunerea de elaborare a unui cadru de garantare a unui venit global minim adecvat, destinat tuturor copiilor, luând în considerare venitul întregii gospodării, compuse din părinți și copii;

26. subliniază importanța politicilor publice de prevenire, care investesc în soluții judicioase pentru bunăstarea copiilor, sprijinind formarea unor persoane echilibrate, capabile să se integreze în societate și pe piața forței de muncă, în loc de a se concentra pe consecințele stării lor de sărăcie sau de excluziune socială;

27. reiterează importanța altor resurse decât transferurile; participarea părinților pe piața forței de muncă poate contribui la scoaterea copiilor din sărăcie numai dacă salariile sunt adecvate în acest scop și dacă diversele orare de muncă ale acestora pot fi reconciliate; invită statele membre să salute propunerea de a adăuga o recomandare referitoare la legislația privind asigurarea unui venit corespunzător și a unui loc de muncă „decent”⁽¹¹⁾ și propune ca legislația în materie de protecție a ocupării forței de muncă să fie integrată în această recomandare; subliniază însă că anumite persoane nu sunt disponibile pentru piața forței de muncă și nu sunt capabile să muncească, iar ajutoarele acordate trebuie să țină seama de aceasta;

28. recunoaște că alocațiile universale pentru copii reprezintă cea mai eficientă modalitate de a oferi sprijin material familiilor cu copii și că acestea ar trebui însoțite de alocații specifice, destinate celor mai nevoiași⁽¹²⁾;

29. solicită o mai bună clarificare a termenului „adecvat” și încurajează statele membre și Comisia să cadă de acord cu

⁽¹⁰⁾ *Child poverty – family poverty: Are they one and the same?* (Sărăcia infantilă – sărăcia familială: sunt ele identice?), EUROCHILD - Poziție politică, 2011.

⁽¹¹⁾ A se vedea, de exemplu, *The low-pay, no-pay cycle: understanding recurrent poverty* (Ciclul salarizare scăzută, salarizare absentă: înțelegerea sărăciei recurente), Shildrick, T et al, Fundația Joseph Rowntree, 2010.

⁽¹²⁾ A se vedea, de exemplu, *Child benefits in the European Union* (Alocațiile pentru copii în Uniunea Europeană), J. Bradshaw, *Poverty* (139), CPAG, 2011.

privire la standarde UE sau să stabilească o metodologie acceptată pentru determinarea costurilor unui copil și pentru definirea resurselor adecvate pentru a preveni și a combate sărăcia în rândul copiilor; propune ca orice definiție să includă luarea în considerare a următoarelor elemente: adecvat pentru *cine*, adecvat pentru *cât timp*, adecvat pentru *ce* și *cine spune* ce înseamnă adecvat⁽¹³⁾;

30. sprijină ferm propunerea de a solicita statelor membre să procedeze cu mare atenție atunci când înăspresc condiționalitatea și utilizează sancțiuni în cadrul sistemului de beneficii sociale, pentru a evita penalizarea copiilor și lipsirea acestora de resursele necesare; observă că adesea această abordare sporește stigmatizarea familiilor și a copiilor care trăiesc în sărăcie și intensifică percepția că sărăcia este provocată de incapacitatea și defectele personale; observă că criza economică a condus la creșterea semnificativă a șomajului, la stagnarea veniturilor gospodăriilor și la creșterea costului vieții în multe state membre; subliniază rolul important pe care îl pot juca serviciile de consiliere în maximizarea venitului gospodăriilor și observă că în unele state membre existența acestor servicii este periclitată;

31. este de acord că un bun echilibru între muncă și viața de familie pentru părinți este esențial pentru bunăstarea copiilor și a societății, întrucât atât sărăcia veniturilor, cât și „sărăcia de timp” pot dăuna dezvoltării copiilor; este de acord că munca precară, programul de lucru asocial și locurile de muncă prost plătite pentru părinți pot avea un impact nociv asupra vieții adulților și dezvoltării copiilor⁽¹⁴⁾;

Accesul la servicii

32. salută accentul pus pe asigurarea accesului tuturor copiilor la servicii de bună calitate într-un stadiu crucial din dezvoltarea lor și observă că sănătatea, învățământul, asistența acordată familiei și educației în familie, locuința și protecția sunt servicii esențiale, care sunt cel mai adesea furnizate de autoritățile locale și regionale;

33. recunoaște importanța serviciilor de educație și de îngrijire destinate copiilor de vârstă mică, precum și calitatea serviciilor corespunzătoare; subliniază că intervenția și susținerea eficientă și timpurie în perioada copilăriei și a adolescenței (și în *momentele critice* în special⁽¹⁵⁾) pot avea efecte pozitive semnificative asupra dezvoltării copiilor; observă că unele servicii furnizate de autoritățile locale și regionale, cum ar fi creșele, școlile, bibliotecile și cluburile „după școală” sunt esențiale pentru a spori bunăstarea copiilor, dar în multe state membre existența lor este periclitată de programele de austeritate.⁽¹⁶⁾

⁽¹³⁾ *What do we mean by 'adequate' benefits?* (Ce înțelegem prin beneficii adecvate?) J Veit-Wilson, cap. 14 în J Strelitz și R Lister [ed.], *Why Money Matters. Family income, poverty and children's lives. Save the Children*, Londra, p. 125-132.

⁽¹⁴⁾ A se vedea, de exemplu, *Precarious work: risk, choice and poverty traps* (Munca precară: risc, alegere și capcanele sărăciei), R. MacDonald, în *Handbook of Youth and Young Adulthood: New perspectives and agendas*, A. Furlong, 2009.

⁽¹⁵⁾ *Understanding youth exclusion: critical moments, social networks and social capital* (Să înțelegem excluziunea tineretului: momente critice, rețele sociale și capital social), Shildrick, T.A. & MacDonald, R., *Youth & Policy*, 2008.

⁽¹⁶⁾ Idem.

34. salută propunerea de a consolida rolul educației în prevenirea și ruperea ciclului sărăciei prin eliminarea tuturor barierelor financiare din calea educației, prin asigurarea egalității de șanse și prin oferirea sprijinului suplimentar necesar pentru a compensa orice dezavantaj; recunoaște importanța măsurilor legate de accesul egal la educație, asigurate întotdeauna de autoritățile locale și regionale, cum ar fi mesele gratuite la școală, cărțile și materialele educative gratuite și sprijinul financiar pentru participarea la excursiile școlare și activitățile culturale acordat copiilor care provin din familii cu venituri scăzute și celor expuși riscului de sărăcie;

35. subliniază rolul pe care serviciile de îngrijire a copiilor îl pot îndeplini în combaterea sărăciei în rândul copiilor. Aceste servicii oferă copiilor posibilitatea de a interacționa cu ceilalți copii și cu personalul, reprezentând totodată un beneficiu pentru ei. Dezvoltarea cognitivă, lingvistică, emoțională și socială se accentuează, iar efectele par să fie durabile;

36. evidențiază impactul devastator al sărăciei asupra sănătății copiilor⁽¹⁷⁾; este preocupat de faptul că, așa cum subliniază Comunicarea Comisiei privind inegalitățile în materie de sănătate, accentul pus pe accesul copiilor la asistența medicală este limitat, înregistrându-se totodată o lipsă generală de conștientizare, precum și o importanță și un angajament insuficiente pe plan politic în ceea ce privește eliminarea inegalităților în materie de sănătate; propune ca recomandarea și comunicarea să evidențieze importanța îmbunătățirii sănătății copiilor, inclusiv a celei mentale; este de acord că, în cadrul eforturilor mai largi de reducere a inegalităților în materie de sănătate, copiii ar trebui avuți în vedere în mod special și că ar trebui asigurat accesul universal la asistență medicală al grupurilor sărace și excluse social, inclusiv al tuturor copiilor;

37. împărtășește temerea că chestiunile de mediu precum poluarea, traficul, terenurile contaminate și apa de băut nesigură afectează adesea în mod disproporționat copiii care trăiesc în sărăcie; salută propunerea de a face toate eforturile pentru a evita ghețozarea copiilor afectați de sărăcie și excluziunea socială și pentru a promova diversitatea socială în sectorul locuințelor; salută propunerea de a include în planificarea copiilor, precum și familiile și comunitățile lor; sugerează ca recomandarea să ia în considerare introducerea unor standarde minime pentru condițiile de locuit ale copiilor, ținând seama de prevalența drepturilor acestora;

38. este de acord că statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a nu îndepărta copiii din familiile lor din cauza lipsei de resurse pentru îngrijirea acestora și recunoaște că existența unor resurse adecvate garantate ar asigura evitarea acestei situații; atrage atenția asupra riscului de a spori stigmatizarea asociată cu sărăcia prin asocierea prea strânsă a acesteia cu abuzul familial și subliniază rolul important ce revine autorităților locale și regionale în protecția copilului;

Participarea activă a copiilor și a tinerilor

39. sprijină ferm accentul pus pe participarea activă a copiilor și tinerilor în recomandarea propusă; este de acord că există obstacole în calea participării tuturor copiilor și că acestea se multiplică în cazul copiilor defavorizați, fiind probabil ca abordările tradiționale ale consultării să nu reușească să-i includă, însă, pentru a se consolida angajamentul întregii societăți, ar trebui încurajată o abordare participativă în familie, comunități, ONG-uri și în sectorul privat;

40. propune ca participarea copiilor să includă posibilități de a contribui la și de a influența deciziile care le afectează viața, implicarea în sport și activități recreative în vederea îmbunătățirii sănătății, vieții sociale și dezvoltării personale, precum și participarea la activități culturale în vederea formării de aptitudini, a conștientizării sporite cu privire la cultură și diversitatea culturală, astfel încât să se construiască o societatea mai incluzivă și mai puțin discriminatorie;

41. solicită statelor membre și autorităților locale și regionale să contribuie la asigurarea unui mediu propice învățării, dezvoltării și petrecerii timpului liber pentru copii și tineri, precum și a unor oportunități diverse, acestea constituind premisa participării active a copiilor;

42. este de acord că una dintre barierele în calea eliminării sărăciei în rândul copiilor este absența conștientizării publice și politice cu privire la această problemă și la impactul său asupra copiilor și familiilor lor și asupra societății în ansamblu; este îngrijorat de faptul că această situație se agravează printr-o acoperire mediatică limitată și, în unele cazuri, negativă, a sărăciei, o conștientizare redusă sau o lipsă de susținere a drepturilor copiilor, precum și prin absența viziunii pe termen lung și prin preocuparea pentru câștiguri electorale pe termen scurt (tinerii nu votează); observă că în multe țări focalizarea atenției asupra copiilor sau considerarea acestora ca persoane în adevăratul sens al cuvântului nu face parte din cultura politică;

43. subliniază activitatea depusă de autoritățile locale și regionale pentru a asigura includerea copiilor în procesele decizionale pe teme care le influențează viața; cu toate acestea, mai sunt încă multe de făcut pentru a garanta dreptul copilului de a fi audiat în toate chestiunile care îl afectează, astfel cum este prevăzut în articolul 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului;

Recomandări

44. recomandă introducerea unui obiectiv specific referitor la sărăcie în rândul copiilor ca o prioritate a inițiativei emblematică *Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale* și adoptarea unei strategii cuprinzătoare împotriva sărăciei în rândul copiilor și a excluziunii sociale, care să includă nivelurile național, regional și local și să se subordoneze mai amplei Strategii Europa 2020, precum și instituirea unui cadru de monitorizare bazat pe indicatori solizi, corelat cu mecanismul de raportare existent în cadrul Convenției ONU privind drepturile copilului;

⁽¹⁷⁾ A se vedea, de exemplu, *Health Consequences of Poverty for Children* (Consecințele asupra sănătății ale sărăciei în rândul copiilor), Spencer, N., *End Child Poverty*, 2008.

45. reafirmă necesitatea unei raportări specifice privind sărăcia în rândul copiilor din partea statelor membre și propune – prin elaborarea unor instrumente de diagnosticare, care să evalueze severitatea riscului și a greutăților și a căror utilizare să fie recomandată autorităților locale și regionale – ca această raportare să fie inclusă în obligațiile de raportare ale statelor membre din cadrul Strategiei Europa 2020; subliniază că ancheta succintă a CoR din 19 aprilie 2011 relevă faptul că, în opinia multor respondenți, eventuala introducere a unor priorități obligatorii în viitoarele programe regionale reprezintă o evoluție pozitivă, care ar putea spori vizibilitatea sărăciei și excluderii sociale la nivel local, regional și național;

46. recomandă ca resursele alocate fondurilor structurale să țină seama de importanța proiectelor și a serviciilor care combat sărăcia în rândul copiilor, promovează bunăstarea acestora și a familiilor lor, în special în cazul în care minorii sau tinerii suferă de afecțiuni mentale sau fizice, sunt exploatați, sunt toxicomani, provin din grupuri imigrante, sunt delicvenți și se confruntă cu

alți factori care le sporesc vulnerabilitatea, și îmbunătățesc participarea acestor copii și a familiilor lor, eliminând percepțiile negative și stigmatizarea sărăciei;

47. consideră că este necesar ca autoritățile locale și regionale, care constituie veriga esențială a punerii în aplicare a politicilor naționale și europene la nivel local, să participe activ la elaborarea deciziilor și politicilor privind sprijinirea familiilor, furnizarea de servicii și participarea activă a copiilor și tinerilor.

48. pentru împărtășirea bunelor practici, recomandă Comisiei să dezvolte și să susțină un dialog permanent cu CoR și să aloce fonduri care să permită Comitetului să publice, în colaborare cu organizații precum Eurocities și Eurochild, rapoarte care să documenteze succesul proiectelor autorităților locale și regionale din statele membre care au găsit un răspuns la problema sărăciei în rândul copiilor.

Bruxelles, 15 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor „Directiva privind zgomotul ambiental: calea de urmat”

(2012/C 113/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută beneficiile reale aduse de directivă, însă deplânge faptul că nici directiva, nici raportul privind aplicarea sa nu menționează în mod specific autoritățile locale și regionale și rolul crucial jucat de aceste autorități în combaterea zgomotului excesiv;
- observă că poluarea sonoră reprezintă în primul rând o problemă locală, ce necesită însă o rezolvare europeană și solicită în acest sens ca UE să elaboreze o politică ambițioasă privind emisiile sonore, sub forma unor măsuri la nivel european prin care să se abordeze problema la sursă;
- propune ca, după o evaluare aprofundată a impactului asupra autorităților locale și regionale, Comisia să stabilească valori de prag sau valori țintă pe baza recomandărilor OMS în materie de sănătate;
- subliniază necesitatea articulării și complementarității între diferitele instrumente legislative care reglementează domeniile asociate cu zgomotul la sursă și necesitatea de a completa lacunele legislative cum ar fi cele legate de autovehicule (în special automobilele și camioanele), cauciucuri, căi rutiere, căi ferate și aeroporturi, prin elaborarea unui cadru legal care să prevadă un corp de instrumente comune;
- subliniază importanța acordării de sprijin financiar și asistență tehnică pentru autoritățile locale și regionale, precum și necesitatea unor măsuri complementare la nivel UE și național în materie de aplicare a politicii UE privind poluarea sonoră;
- solicită integrarea preocupărilor în materie de zgomot și de poluare sonoră în toate procesele și inițiativele politice pertinente, în special într-un viitor al șaptelea program de acțiune al UE pentru mediu, într-un al doilea plan de acțiune al UE privind mediul și sănătatea, precum și în inițiativele privind transporturile durabile din cadrul programelor de dezvoltare regională ale UE și al politicilor de amenajare a teritoriului;
- recomandă Comisiei să extindă conceptul de guvernanță pe mai multe niveluri și la alte domenii, printre care și zgomotul, având ca posibilă referință în acest sens Convenția primarilor.

Raportor	José MACÁRIO CORREIA (PT-PPE), primarul oraşului Faro
Document de referinţă	Raportul Comisiei către Parlamentul European şi către Consiliu referitor la punerea în aplicare a Directivei privind zgomotul ambiental în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2002/49/CE COM(2011) 321 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. *Observaţii generale*

1. afirmă importanţa combaterii poluării sonore şi a dezvoltării politicii UE în materie de zgomot adoptate la 25 iunie 2002 sub forma Directivei 2002/49/CE a Parlamentului European şi a Consiliului, Directiva privind zgomotul ambiental;

2. salută beneficiile reale aduse de directivă în ceea ce priveşte cartografierea zgomotului, stabilirea de indicatori comuni, evaluarea expunerii populaţiei UE la zgomot şi stabilirea organismelor competente în materie de elaborare a planurilor de acţiune;

3. salută raportul Comisiei privind aplicarea directivei ca fiind un bun punct de plecare pentru o necesară revizuire a Directivei privind zgomotul ambiental;

4. regretă că unele state membre nu au respectat termenul de prezentare a hărţilor acustice şi că a trebuit iniţiată o procedură privind încălcarea dreptului UE împotriva Maltei;

5. deplânge faptul că nici directiva, nici raportul privind aplicarea sa nu menţionează în mod specific autorităţile locale şi regionale şi nu subliniază rolul crucial jucat de aceste autorităţi în combaterea zgomotului excesiv; prin urmare, doreşte să fie implicat pe deplin în elaborarea politicilor viitoare;

6. observă că poluarea sonoră reprezintă în primul rând o problemă locală, ce necesită însă o rezolvare europeană. În acest sens, Comitetul solicită elaborarea unei politici europene ambiţioase privind emisiile sonore, sub forma unor măsuri la nivel european prin care să se abordeze problema la sursă;

7. reafirmă necesitatea stabilirii unor obiective de reducere a zgomotului la care este expusă populaţia în zone construite, în parcuri publice sau în alte zone liniştite din aglomerări, în zonele liniştite din zonele rurale, în apropierea şcolilor, a spitalelor şi a altor clădiri sau zone sensibile la zgomot;

8. constată că, în enumerarea efectelor zgomotului asupra sănătăţii, Comisia omite să numească explicit două dintre cele mai des întâlnite efecte ale expunerii la zgomot, care sunt tinitusul şi hiperacuzia (sensibilitate extremă la zgomot), care implică adesea o scădere a acuităţii auditive cauzate de expunerea la niveluri ridicate de zgomot. Cel puţin 10 % din

populaţie suferă de tinitus şi/sau de hiperacuzie, un fenomen în creştere în rândul tinerilor, determinat de nivelurile ridicate de zgomot. De aceea, este extrem de important ca publicul larg să fie informat cu privire la problemele de sănătate cauzate de expunerea la zgomot;

9. constată că în enumerarea iniţiativelor anterioare şi a celor viitoare ale UE în acest domeniu nu se regăseşte nicio măsură de reducere a nivelurilor ridicate de zgomot din unele spaţii publice precum discotecile;

10. subliniază necesitatea de a ţine cont de datele recente ale Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii (OMS) în ceea ce priveşte valorile/intervalele de bandă aplicate în cadrul hărţilor acustice, datele indicând că limitele de raportare pentru valorile indicatorului L_{NIGHT} trebuie coborâte la 40 dB şi că trebuie luate în calcul costurile sociale ale zgomotului produs de traficul rutier, feroviar şi aerian; solicită să se includă cele mai recente date ale OMS şi în graficele doză de zgomot-costuri cu ajutorul cărora se calculează costurile sociale ale zgomotului rutier;

11. solicită integrarea preocupărilor în materie de zgomot şi de poluare sonoră în toate procesele şi iniţiativele politice pertinente, în special într-un viitor al şaptelea program de acţiune al UE pentru mediu, într-un al doilea plan de acţiune al UE privind mediul şi sănătatea, precum şi în iniţiativele privind transporturile durabile din cadrul programelor de dezvoltare regională ale UE şi al politicilor de amenajare a teritoriului;

B. *Combaterea zgomotului la sursă*

12. subliniază necesitatea articulării şi complementarităţii dintre diferitele instrumente legislative care reglementează domeniile asociate cu zgomotul la sursă şi necesitatea de a completa lacunele legislative cum ar fi cele legate de autovehicule (în special automobilele şi camioanele), căi rutiere, căi ferate şi aeroporturi, prin elaborarea unui cadru legal care să prevadă un corp de instrumente comun;

13. recunoaşte urgenţa remedierii anumitor lacune ale directivei actuale şi consideră necesară şi oportună elaborarea unor metodologii comparative pentru măsurarea zgomotului, utilizarea de reţele pentru măsurarea şi observarea acustică, incluzându-se criterii de standardizare, pentru valorile de prag sau pentru valorile ţintă, pentru metodele de raportare şi de evaluare, precum şi pentru controlul respectării directivei;

14. subliniază necesitatea de a combate zgomotul la sursă şi beneficiile economice ale acţiunilor preventive în acest sens, prin recurgerea la tehnologiile cele mai avansate şi respectarea limitelor de emisii stabilite în vederea controlului poluării sonore, în loc să se reducă la minimum efectele deja produse;

15. insistă asupra beneficiilor asociate cu reducerea la sursă a zgomotului generat de trafic, ca mijloc de a reduce cheltuielile care revin autorităților locale și autorităților responsabile cu traficul rutier, în special în ceea ce privește amplasarea de bariere acustice și izolarea fonică;

16. subliniază importanța integrării problematicii legate de limitarea poluării sonore în politicile de amenajare a teritoriului și de urbanism, mai ales pentru a limita la sursă zgomotele provenind din traficul rutier și de la vecini;

17. subliniază că este importantă includerea reducerii zgomotului printre obiectivele unui sistem de transporturi competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor, așa cum au fost stabilite de Comisia Europeană în Cartea albă „Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punctul de vedere al resurselor”, și propune ca, în scopul reducerii poluării sonore, să se aplice și să se evalueze măsuri durabile, eficiente din punct de vedere energetic și care îmbunătățesc calitatea aerului. În vederea punerii în aplicare a Cărții albe, Comitetul propune elaborarea unui plan de acțiune însoțit de un calendar și de măsuri și etape de evaluare;

18. consideră că o politică ambițioasă a UE privind zgomotul ar trebui să cuprindă următoarele măsuri:

- pentru noile vehicule: standarde de emisie pentru toate tipurile de vehicule și utilaje (utilizate la sol și în subteran, pe apă și sub apă, în aer etc.);
- pentru vehiculele existente: măsuri de înlocuire a celor mai vechi vehicule și utilaje cu altele, mai puțin poluante fonic, iar în cazul vehiculelor feroviare, dotarea cu echipamente de protecție împotriva zgomotului;
- utilizarea unor noi metode de testare. Comitetul recomandă elaborarea unor proceduri de testare a vehiculelor și motoarelor care să controleze emisiile în condiții reale;
- dezvoltarea și îmbunătățirea unor pneuri cu poluare sonoră redusă;

19. solicită ca sectorul transporturilor să integreze aceste obiective de reducere a poluării sonore, eventual prin instrumente economice precum taxarea accesului la rețea sau a utilizării rețelei (rutiere, feroviare, maritime sau aeriene), astfel încât poluatorii să preia costurile induse de poluarea sonoră pe care o provoacă;

20. recomandă o strategie concepută de comun acord și stabilirea unor obiective mai ambițioase privind reducerea zgomotului cu ocazia revizuirii Directivei 70/157/CEE privind zgomotul produs de autovehicule, în cadrul Directivei 2001/43/CE privind zgomotul produs de pneuri și al propunerilor privind zgomotul vehiculelor din clasa L, reglementate de Directiva 97/24/CE; de asemenea, solicită măsuri care să le garanteze, în principiu, riveranilor aeroporturilor condiții de odihnă pentru cel puțin 7 ore pe durata nopții;

21. salută evoluțiile recente referitoare la noul sistem de etichetare a pneurilor, care le va oferi consumatorilor, administratorilor parcurilor de autovehicule și autorităților publice posi-

bilitatea de a alege pneurile cu performanțele cele mai ridicate în materie de zgomot; propune, în acest context, ca etichetele să permită, de asemenea, consumatorilor să pună în balanță performanța unui pneu în materie de zgomot și caracteristicile sale în materie de consum de combustibil; în plus, sugerează ca astfel de etichete să fie corelate cu norme europene clare pentru vehiculele care, în combinație cu recurgerea la tehnologiile cele mai recente în materie de suprafețe de drum, au capacitatea de a reduce cu 50 % nivelul de zgomot produs de traficul rutier (10 dB); cu toate acestea, reamintește particularitatea existentă în statele membre nordice, în care – pentru a garanta siguranța rutieră în situații de urgență – există posibilitatea de a utiliza pneuri specifice, de exemplu pneuri cu sau fără crampe în condiții de iarnă și în alte condiții extreme;

22. observă că dezvoltarea unor materiale silențioase pentru suprafețele de drum ar trebui să țină seama de condițiile climatice și meteorologice locale, precum și de îmbunătățirea rezistenței suprafețelor la tratamentele antiderapante (sare, pneuri cu nituri);

23. subliniază faptul că Directiva 2000/14/CE privind zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior este un instrument de maximă importanță;

24. recunoaște necesitatea de a înlocui sau de a adapta materialul rulant existent pe căile ferate, cât mai rapid posibil și cel târziu până în 2020, și de a acorda stimulente pentru utilizarea unor echipamente mai silențioase, în acest domeniu fiind necesară aplicarea instrumentelor de piață, cum ar fi taxa de acces la calea ferată, astfel încât poluatorii să plătească costurile zgomotului pe care îl produc. Pe termen mediu, în cazul în care instrumentele de piață se dovedesc insuficiente, trebuie avute în vedere măsuri suplimentare, de exemplu interzicerea utilizării materialului rulant care nu a fost echipat cu tehnologiile cele mai silențioase. În această privință, CoR dorește să reamintească în special revizuirea politicii UE în domeniul zgomotului generat de traficul feroviar, precum și proiectele pilot în curs de realizare în Germania și în Țările de Jos referitoare la zgomotul legat de traficul feroviar;

25. avertizează asupra necesității imperioase a îmbunătățirii situației zonelor urbane, prin încurajarea utilizării mijloacelor de transport mai silențioase, precum automobilele hibride și electrice și a transporturilor publice cu caracter mai silențios și mai durabil;

26. recomandă adoptarea de măsuri de planificare urbană, cum ar fi liniile de tramvai și ale altor mijloace de transport public, inclusiv sistemele subterane, promovându-se itinerariile pedestre sau cu bicicleta, limitarea traficului automobilelor și a vitezei vehiculelor, integrându-se aspectele de mediu în achizițiile publice și acordând autorităților locale și regionale stimulentele și informațiile adecvate cu privire la mecanismele de finanțare ale UE;

C. *Provocările viitoarei directive privind zgomotul ambiental*

27. îndeamnă la revizuirea anexei V a directivei, care stabilește în mod succint cerințele minime aplicabile planurilor de acțiune în materie de zgomot, și a anexei VI, care definește datele de trimis Comisiei în acest scop, în vederea unei aplicări mai bune și într-o măsură mai mare a directivei și pentru a permite compararea rezultatelor obținute de statele membre;

28. recomandă adoptarea unei standardizări la nivelul UE pentru instrumentele și metodologiile necesare la elaborarea și/sau executarea planurilor de acțiune în materie de zgomot, precum și implicarea unui mare număr de părți interesate, de la institute de cercetare și universități și până la autorități locale și regionale, sub coordonarea unei agenții unice a UE;

29. subliniază, în acest context, că există situații în care autoritățile responsabile pentru elaborarea planurilor de acțiune în materie de zgomot nu se ocupă în același timp și de executarea acestora și solicită ca acestui aspect să i se acorde o atenție deosebită;

30. recomandă Comisiei să extindă conceptul de guvernare pe mai multe niveluri și la alte domenii, printre care și zgomotul, având ca referință Convenția primarilor;

31. solicită încheierea rapidă a proiectului CNOSSOS-EU (Metode comune de evaluare a zgomotului în Europa), în vederea introducerii unei metode de evaluare armonizate pentru toate hărțile acustice în ceea ce privește căile rutiere, căile ferate, industria și aeronavele;

32. propune ca, după o evaluare aprofundată a impactului asupra autorităților locale și regionale, Comisia să stabilească valori de prag sau valori țintă pe baza recomandărilor OMS în materie de sănătate, obligând statele membre să intervină de îndată ce se atinge un anumit nivel de zgomot;

33. își exprimă unele rezerve cu privire la normele europene privind emisiile din perspectiva poluării sonore, atâta timp cât sunt abordate separat de o politică globală privind emisiile sonore. Într-adevăr, autoritățile locale și regionale trebuie să aplice aceste norme europene, deși măsurile ce pot fi luate la acest nivel sunt adesea insuficiente. Ca atare, introducerea eventuală a acestor norme de emisie trebuie concepută în cadrul unei politici europene globale privind poluarea sonoră, care să articuleze clar politica privind emisiile de cea privind emisiile. Comitetul propune luarea următoarelor măsuri:

— elaborarea unei strategii tematice privind poluarea sonoră, cu includerea unei politici europene privind poluarea sonoră (prezentând un calendar, măsuri și termene de evaluare);

— alinierea nivelului de exigență al directivei privind zgomotul ambiental la nivelul de exigență al măsurilor europene de reducere la sursă a emisiilor de zgomot;

— elaborarea unei politici europene privind emisiile, înainte de revizuirea directivei. Într-adevăr, vor trebui să treacă câțiva ani înainte ca măsurile de reducere la sursă să-și producă efectul;

— revizuirea directivei privind zgomotul ambiental;

34. semnaleză importanța reintroducerii valorilor orientative, care se găsesc deja în Cartea verde privind viitoarea politică în materie de zgomot, dar nu și în directiva actuală, și care au fost confirmate de studii mai recente ale OMS drept obiective în materie de protecție; subliniază că trebuie să se țină

seama de faptul că zgomotul din diferite surse are un efect cumulativ și că obiectivele pe termen lung ale OMS trebuie să stea la baza planificării noilor proiecte;

35. recomandă o sinergie crescută a politicilor în materie de zgomot cu cele privind calitatea aerului (atât directiva UE privind calitatea aerului, cât și cea privind zgomotul ambiental prevăd obligații în ceea ce privește planurile de acțiune), ceea ce favorizează o acțiune politică comună mai eficientă;

36. recomandă ca, după efectuarea unei evaluări aprofundate a impactului asupra autorităților locale și regionale, să se stabilească obiective de reducere a expunerii la zgomot, similare celor aplicate în materie de poluare atmosferică și de climă, prevăzându-se un obiectiv care să urmărească reducerea cu cel puțin 15 % a numărului de persoane expuse la un zgomot de 55 dB pe timpul nopții, până în anul 2023;

37. consideră pertinentă luarea în considerare a unei reduceri a nivelului până la un L_{DEN} de 40 dB și un L_{NIGHT} de 35 dB în momentul elaborării viitoarelor hărți acustice;

38. solicită clarificarea anumitor noțiuni din cadrul directivei, respectiv „aglomerări” sau „zone liniștite”;

D. Rolul autorităților locale și regionale

39. subliniază importanța acordării de sprijin financiar și asistență tehnică, precum și necesitatea unor măsuri complementare la nivel UE și național de care să beneficieze autoritățile locale și regionale în materie de aplicare a politicii UE privind poluarea sonoră;

40. menționează importanța creării unei rețele pentru schimbul de informații, de experiență și de bune practici între orașe și regiuni, care să ofere informații actualizate, disponibile în toate limbile;

41. recomandă ca informațiile oferite orașelor și regiunilor să fie de mai bună calitate și mai bine difuzate, precum și punerea la dispoziție a unor instrumente de sprijin și orientare privind vizualizarea pe hărți combinate a zgomotului cumulat provenit din diferite surse. În conformitate cu principiul subsidiarității, autoritățile locale sunt cele care trebuie să stabilească care este cea mai bună modalitate de realizare a campaniilor de informare;

42. propune desfășurarea la nivel local și regional a unor campanii de sensibilizare și de informare privind zgomotul, precum și a unor consultări și audieri publice care să permită o cunoaștere mai aprofundată a realității și să contribuie la o imagine mai clară asupra fenomenului în rândul populației;

43. propune încheierea unui număr sporit de parteneriate între autoritățile locale și regionale și ONG-urile și asociațiile cetățenești de la nivel local, în special prin atribuirea de premii și distincții, ceea ce ar putea contribui la evidențierea unor măsuri creative sau eficiente din punct de vedere al costurilor puse în practică pe teritoriul UE;

E. Recomandări finale

44. susține că stabilirea valorilor limită ale zgomotului este necesară atât pentru asigurarea unui nivel de protecție ridicat, cât și pentru evitarea denaturărilor concurenței pe piața internă din motive legate de respectarea normelor privind protecția împotriva zgomotului. Este însă esențial să se respecte principiul subsidiarității în ce privește stabilirea valorilor țintă și/sau a celor de prag, punerea în aplicare a directivei și deciziile privind eventuala introducere a unor măsuri suplimentare în cazul depășirii acestor niveluri, luându-se în considerare

impactul măsurilor respective asupra autorităților locale și regionale, precum și diversitatea situațiilor din Europa, inclusiv în materie de climă;

45. subliniază importanța proporționalității în ceea ce privește generarea de costuri adiționale și de sarcini administrative pentru întreprinderi și administrațiile publice, acestea trebuind evaluate în raport cu beneficiile care le sunt asociate sub aspectul protecției mediului.

Bruxelles, 16 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor „Modernizarea învățământului superior”

(2012/C 113/09)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută intenția Comisiei Europene de a juca un rol mai activ în sprijinirea instituțiilor de învățământ superior și a diferitelor autorități naționale, regionale și locale, în vederea punerii în practică a programului de modernizare a învățământului superior;
- împărtășește părerea Comisiei Europene conform căreia totalul investițiilor în învățământul superior în Europa este prea scăzut și recunoaște că nu numai statele membre, ci – în multe cazuri – și autoritățile regionale trebuie să-și asume responsabilitatea, consolidând investițiile în învățământul superior prin fonduri publice;
- cu privire la definirea programelor și liniilor de acțiune, încurajează Comisia Europeană să consacre mai multă atenție uneia din prioritățile pe care ea însăși le evidențiază, pe bună dreptate, cu privire la statele membre și instituțiile de învățământ superior: creșterea participării și consolidarea dimensiunii sociale a învățământului superior;
- este de părere că măsura în care învățământul superior ține seama de necesitățile tipice la nivel regional și local, contribuind în mod real la dezvoltarea regională și locală, poate reflecta, de asemenea, relevanța învățământului superior;
- constată, cu toate acestea, că mai trebuie luate multe măsuri pentru a lărgi și aprofunda, în același timp, posibilitățile de mobilitate și cooperarea transfrontalieră, contribuind astfel la sporirea considerabilă a valorii lor adăugate;
- reamintește că o serie de competențe importante în materie de învățământ și formare țin de autoritățile regionale și locale, așa cum este deja cazul politicilor de tineret și ocuparea forței de muncă, și subliniază, prin urmare, că autoritățile regionale și locale au un rol esențial în punerea în practică a acestei agende de modernizare, cu respectarea deplină a principiului subsidiarității.

Raportor	dna Mia DE VITS (BE-PSE), membră a Parlamentului Flamand
Document de referință	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor: Sprijinirea creșterii și a ocupării forței de muncă – un proiect pentru modernizarea sistemelor de învățământ superior din Europa
	COM(2011) 567 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. Observații generale

1. salută Comunicarea intitulată „Sprijinirea creșterii și a ocupării forței de muncă – un proiect pentru modernizarea sistemelor de învățământ superior din Europa”, în cuprinsul căreia Comisia Europeană schițează principalele obiective politice ale reformelor din sistemele de învățământ superior. Comitetul apreciază faptul că Comisia Europeană dorește să dea astfel un nou impuls reformelor inițiate odată cu procesul de la Bologna și cu crearea Spațiului european al învățământului superior și a Spațiului european de cercetare, reforme departe de a fi încheiate; de asemenea, Comitetul apreciază faptul că aceste reforme ocupă un loc important în contextul mai larg al Strategiei Europa 2020 și al inițiativelor emblematice din cadrul acesteia;

2. își însușește abordarea din Comunicare, prin care Comisia Europeană prezintă principalele obiective politice pe care atât statele membre, cât și instituțiile de învățământ superior trebuie să le pună în practică până la sfârșitul acestui deceniu, precum și modalitățile prin care ea le va putea sprijini în cadrul punerii în aplicare a acestei agende de modernizare;

3. este de acord cu faptul că responsabilitatea punerii în aplicare a reformelor din învățământul superior, domeniu politic în care UE deține competențe de coordonare și susținere, le revine în primul rând statelor membre și instituțiilor de învățământ superior, chiar dacă mizele și răspunsurile politice la acestea depășesc frontierele naționale. De asemenea, Comitetul reamintește că o serie de competențe importante în materie de învățământ și formare țin de autoritățile regionale și locale, așa cum este deja cazul politicilor de tineret și ocuparea forței de muncă. Comitetul subliniază faptul că autoritățile regionale și locale au un rol esențial în punerea în practică a acestei agende de modernizare, cu respectarea deplină a principiului subsidiarității;

4. observă că propunerea de strategie pentru modernizarea învățământului superior nu pare să pună nicio problemă în ce privește respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;

5. menționează că învățământul, inclusiv învățământul universitar, trebuie să ofere în primul rând o formare extinsă și generală, în cadrul căreia indivizii să-și dezvolte personalitatea și să poată deveni persoane deschise, puternice și polivalente, capabile să-și asume pe deplin responsabilitatea în societate. Învățământul are incontestabil și o valoare economică, dar nu

este singura. De aceea, abordarea economică a învățământului va fi întotdeauna și în mod inevitabil incompletă. Dintr-o perspectivă determinată, abordarea economică poate fi însă judicioasă sau chiar necesară;

6. suscrie pe deplin, în pofida observațiilor de mai sus, poziției conform căreia trebuie acordat învățământului și formării un rol central în vederea stimulării în Europa a unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii, subliniind că posibilitățile instituțiilor de învățământ superior din Europa de a juca acest rol nu sunt exploatare pe deplin;

2. Principalele obiective politice pentru statele membre și pentru instituțiile de învățământ superior

2.1. *Creșterea nivelului de educație, pentru a-i forma pe absolvenții și cercetătorii de care Europa are nevoie*

7. este de acord cu analiza conform căreia nivelul mediu de calificare în Europa trebuie, până în 2020, să atingă obiectivul de creștere la 40% a ponderii absolvenților de studii superioare sau studii echivalente, pentru a putea răspunde la creșterea prevăzută și necesară de locuri de muncă ce necesită cunoștințe solide, pentru a oferi tinerilor perspective mai bune de a găsi locuri de muncă de calitate și pentru a lupta astfel împotriva șomajului, în special în rândul tinerilor;

8. este convins că utilizarea pe scară largă a soluțiilor TIC inovatoare de către furnizorii de învățământ superior poate contribui la creșterea accesibilității acestuia, precum și a ratei de participare, de exemplu pentru studenții care locuiesc în zone slab populate, pe insule și în zonele montane, precum și în regiunile ultraperiferice;

9. împărtășește în mod explicit poziția conform căreia învățământul superior trebuie să devină atractiv pentru straturi mai largi ale populației și deploră faptul că diferite grupuri continuă să rămână în mod semnificativ subreprezentate în frecventarea învățământului superior. Comitetul subliniază că această subreprezentare, care se manifestă de altfel cu o persistență nejustificabilă și mai accentuat în rândul cadrelor didactice universitare, nu ridică doar probleme de ordin social, ci reprezintă, în același timp, și o irosire inefficientă de talent;

10. propune, prin urmare, să se monitorizeze nu doar măsura în care statele membre reușesc să îmbunătățească participarea la învățământul superior și – cel puțin la fel de important – nivelul de reușită, ci și măsura în care statele membre și instituțiile de învățământ superior reușesc să atragă studenți „ne-tradiționali”, într-o manieră care nu se înscrie în paradigmele clasice, pentru a putea combate astfel orientările stereotipe către anumite programe de învățământ și a evita

astfel segregarea de pe piața muncii. Ținând cont de evoluțiile demografice, Comitetul este convins că indispensabila creștere substanțială a nivelului de participare nu poate fi obținută în mod durabil dacă statele membre și instituțiile de învățământ superior nu vor reuși să integreze această „dimensiune socială” în miezul politicii lor privind învățământul superior. Prin urmare, Comitetul consideră că este obligatoriu să se formuleze obiective specifice în acest domeniu, adaptate specificului fiecărui stat membru și fiecărei regiuni a acestora. Cu toate acestea, Comitetul subliniază că participarea sporită necesită creșterea finanțării instituțiilor de învățământ superior din Europa, pentru a garanta standarde de vârf în cercetare și predare;

11. susține pledoaria Comisiei Europene în favoarea acordării unui sprijin financiar acelor potențiali studenți care provin dintr-un mediu cu venituri mai reduse. În acest context, Comitetul își exprimă îngrijorarea cu privire la decizia sau preocupările din anumite state membre de a crește taxele de înscriere, în pofida faptului că toate statele membre au ratificat Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, care prevede la articolul 13 că „învățământul superior trebuie să devină accesibil tuturor în deplină egalitate, în funcție de capacitatea fiecăruia, prin toate mijloacele potrivite și în special prin introducerea treptată a gratuității”. Comitetul este îngrijorat de faptul că o creștere a taxelor de înscriere va ridica în același timp și pragul financiar pentru participarea la învățământul superior; această situație intervine tocmai într-o perioadă în care mulți studenți și familiile lor se văd confrunțați cu urmările crizei financiare și economice;

12. atrage atenția asupra faptului că și alte elemente în afară de capacitatea financiară (cum ar fi atenția acordată alegerii corespunzătoare a studiilor, formarea prealabilă adecvată și, în lipsa acesteia, o remediere corespunzătoare, îndrumarea și serviciile de consiliere, reorientarea în timp util către o filieră mai potrivită sau o formare mai adecvată pentru a evita abandonul studiilor, o abordare orientată mai clar către studenți în învățământul superior, etc.) pot juca un rol decisiv în accesul la învățământul superior și rata de succes. Comitetul invită statele membre și instituțiile de învățământ superior să acorde atenția cuvenită acestor aspecte. Comitetul regretă că informațiile cu privire la politicile din aceste domenii nu sunt colectate și împărtășite la nivelul statelor membre într-o manieră suficient de sistematică, așa cum este cazul altor aspecte privind învățământul superior, și consideră că Observatorul dimensiunii sociale în învățământul superior, în curs de înființare în cadrul procesului de la Bologna, trebuie să beneficieze de sprijinul necesar;

13. salută măsurile propuse de Comisia Europeană, cum ar fi elaborarea unor cadre naționale de calificare, cu trasee de trecere clare și, după caz, suplimentare între diferitele niveluri de calificare, sau orientarea către rezultatele învățării și către cunoștințe și aptitudini acumulate în mod efectiv (între altele, prin recunoașterea calificărilor obținute în altă parte și a competențelor dobândite în trecut, inclusiv în domeniul învățării informale sau non-formale) în locul unor criterii mai tradiționale și mai formale, cum ar fi durata studiilor și numărul de ore frecventate în cadrul unui program de studii. Comitetul consideră că asemenea măsuri pot fi instrumente adecvate pentru o mai bună evaluare a competențelor și pentru încadrarea persoanelor în conformitate cu nivelul lor de calificare sau pentru a propune acestora o cale adaptată și realizabilă către un nivel de calificare mai înalt;

14. îndeamnă Comisia Europeană să urmeze într-o manieră coerentă abordarea sa progresivă privind flexibilitatea în parcurerile de formare și în formele de învățare, inclusiv în ceea ce privește aplicarea actualei directive și elaborarea noii directive privind recunoașterea calificărilor profesionale;

2.2. Îmbunătățirea calității și relevanței învățământului superior

15. își însușește ideea că un contact mai intens cu sfera profesională și instituțiile pieței muncii este deosebit de benefic pentru învățământul superior, cel puțin în măsura în care acest contact urmărește transmiterea cunoștințelor și a competențelor esențiale transmisibile, necesare pentru succesul în poziții cu înaltă calificare. În același timp, Comitetul consideră că întreprinderile ar trebui să-și asume mai multă responsabilitate în ceea ce privește învățământul superior, între altele oferind studenților și docenților un număr suficient de locuri de stagiu de înaltă calitate, reflectând, în cadrul unui dialog cu instituțiile de învățământ superior, asupra carierelor profesionale de viitor și asupra formării profesionale corespunzătoare, sau valorizând din plin competențele generale transferabile ale profesorilor, etc.; de asemenea, ar trebui instituite pe scară mai largă parteneriate de cercetare între întreprinderi și universități;

16. este convins de faptul că autoritățile regionale și locale, care de regulă dispun de relații excelente atât cu instituțiile de învățământ superior, cât și cu întreprinderile, se află într-o poziție optimă pentru a stimula și modera acest dialog;

17. este de părere că măsura în care învățământul superior ține seama de necesitățile tipice la nivel regional și local, contribuind în mod real la dezvoltarea regională și locală, poate reflecta, de asemenea, relevanța învățământului superior. Comitetul consideră că această ancorare reprezintă una din dimensiunile în funcție de care instituțiile de învățământ superior ar trebui să-și adapteze misiunea și prioritățile strategice, și în cadrul cărora pot tinde spre excelență și, în consecință, subliniază și susține diversitatea și individualitatea instituțiilor europene de învățământ superior;

18. recomandă ca soluțiile TIC să fie introduse pe scară largă în toate instituțiile europene de învățământ superior; crearea unei platforme TIC comune de către instituțiile de învățământ superior și autoritățile pertinente de la nivel național, regional și local ar putea conduce la o creștere a ratei de succes;

2.3. Creșterea calității prin mobilitate și cooperare transfrontalieră

19. subliniază importanța unei mobilități bine concepute și a cooperării transfrontaliere pentru calitatea învățământului și pentru dezvoltarea personală, în diferite domenii, a persoanelor care pot beneficia de acestea. Comitetul ia notă de progresul enorm realizat în această privință de către statele membre și instituțiile de învățământ superior, între altele grație rolului de motor pe care îl joacă programul Erasmus, dublat de procesul de la Bologna. În opinia Comitetului, aceste programe și această cooperare constituie o valoare inestimabilă prin faptul că oferă unui număr mare de cetățeni europeni o imagine concretă și pozitivă a Europei;

20. constată, cu toate acestea, că mai trebuie luate multe măsuri pentru a lărgi și aprofunda, în același timp, posibilitățile de mobilitate și cooperarea transfrontalieră, contribuind astfel la sporirea considerabilă a valorii lor adăugate. Comisia Europeană enumără pe bună dreptate o serie de obstacole constatate la diferite niveluri politice, care deseori se înscriu într-un context național specific. Comitetul consideră că această stratificare complexă nu trebuie să împiedice statele membre, autoritățile regionale și locale și instituțiile de învățământ superior să abordeze fără întârziere aceste probleme, fiecare în sfera sa de competență;

21. îndeamnă la introducerea Suplimentului la diplomă în toate instituțiile de învățământ superior, fiindcă acesta reprezintă un pas foarte important către comparabilitatea diplomelor și facilitează recunoașterea acestora;

22. atrage atenția asupra unor inițiative existente în favoarea asigurării în context transfrontalier a calității învățământului superior și dorește, ținând seama de impactul structural asupra sistemelor de învățământ superior din statele membre și regiunile respective, să le scoată în evidență ca modele de cooperare transfrontalieră;

23. invită autoritățile naționale relevante, care sunt în multe cazuri autorități locale și regionale, să ia măsuri pentru ca recunoașterea universitare să devină mai ușoară și mai rapidă, reducând astfel o sarcină semnificativă, ce afectează mobilitatea studenților și cadrelor didactice universitare; această procedură ar trebui să nu implice costuri imposibil de suportat de către depunătorul cererii și să nu dureze mai mult de patru luni;

2.4. O mai bună utilizare a triunghiului cunoașterii

24. recunoaște pe deplin necesitatea unei mai bune dezvoltări și utilizări a „triunghiului cunoașterii”, format din educație, cercetare și întreprinderi și împărtășește pe deplin analiza Comisiei Europene, conform căreia instituțiile de învățământ superior și instituturile de cercetare pot stimula dezvoltarea economică în regiunile în care sunt amplasate, pot exploata la scară mondială atuurile regionale de care dispun, sau pot forma centrul unei rețele de cunoaștere care să servească economiei și societății locale;

25. recunoaște că enunțurile de mai sus sunt cu atât mai valabile, cu cât autoritățile locale și regionale acordă sprijin într-o manieră strategică și aleg în mod conștient o serie de domenii prioritare care corespund atât atuurilor cât și necesităților existente la nivel regional, fără să se lanseze într-o concurență oarbă cu alte regiuni; ar trebui puternic încurajată formarea unor clustere de cunoaștere și inovare care să implice autorități locale și regionale, universități și întreprinderi locale, inclusiv întreprinderi nou-înființate;

26. subliniază că, în Comunicarea sa, Comisia Europeană are tendința să pună un accent deosebit pe întreprinderi, pe potențialul produselor și serviciilor comercializabile și pe comercializarea cunoașterii. Comitetul subliniază că importanța sectorului non-profit, cum ar fi învățământul (obligatoriu), sectorul medical și paramedical, serviciile sociale etc. nu trebuie subapreciată;

2.5. Îmbunătățirea guvernancei și a finanțării

27. împărtășește părerea Comisiei Europene conform căreia totalul investițiilor în învățământul superior în Europa este prea scăzut și recunoaște că nu numai statele membre, ci – în multe cazuri – și autoritățile regionale trebuie să-și asume responsabilitatea, consolidând investițiile în învățământul superior prin fonduri publice. Prin urmare, Comitetul solicită statelor membre și, după caz, autorităților regionale să nu permită ipotecarea viitorului, în pofida presiunilor bugetare, investind mai degrabă într-o perspectivă de creștere pe termen lung, fără a introduce măsuri de austeritate în sectoare care formează piatra de temelie a creșterii de mâine. Comitetul consideră că Comisia Europeană ar putea urmări acest lucru, prin intermediul Semestrului european, astfel încât economiile să nu afecteze acele sectoare care sunt indispensabile pentru punerea în practică a Strategiei Europa 2020;

28. din punctul de vedere al abordării educației ca bun public, împărtășește poziția Comisiei Europene conform căreia investițiile publice sunt și trebuie să rămână și în viitor principala piatră de temelie a unui învățământ superior durabil;

29. este de acord cu tendința de diversificare a resurselor financiare, de exemplu prin parteneriate public-privat pentru finanțarea infrastructurii, dar avertizează că mobilizarea uneia din sursele alternative posibile, în special extinderea cotei de finanțare privată prin mărirea taxelor de înscriere riscă să exercite o presiune suplimentară asupra familiilor. Comitetul consideră că această presiune asupra familiilor ar putea duce, între altele, la scăderea cotei de participare și la modificări nedorite în structura socială a studenților, precum și la apariția sau sporirea dezechilibrului fluxului de mobilitate între statele membre și între regiuni. În vederea creării de șanse egale pentru fiecare și a stimulării excelenței, Comitetul pledează de aceea pentru îmbunătățirea politicii de acordare a burselor și a împrumuturilor pentru studii, bazată pe criterii precum venitul și performanțele universitare;

30. se declară de acord cu dezvoltarea unor noi mecanisme de finanțare și perfecționarea celor existente, bazate pe performanță; sprijină alegerile strategice variate și diversitatea profilului instituțional și încurajează excelența în toate dimensiunile ei. În același timp, Comitetul dorește să atragă atenția asupra faptului că din experiența acumulată se știe că introducerea unor asemenea mecanisme trebuie să aibă loc atent și cu toată prudența necesară, între altele datorită faptului că formula aplicată și indicatorii utilizați trebuie să servească efectiv realizării obiectivelor stabilite, ținând seama pe deplin de diversitatea dorită între instituții și în interiorul acestora;

31. constată că o creștere a nivelului de autonomie a instituțiilor de învățământ superior nu le scutește de la responsabilitatea lor față de toate părțile interesate și de la răspunderea lor în legătură cu mediul în care sunt ele ancorate. Cu toate acestea, Comitetul recunoaște că o mai mare autonomie a acestor instituții are deseori un efect pozitiv asupra atragerii de capital privat, contribuind astfel la creșterea nivelului de investiții în învățământul superior;

3. Contribuția UE: stimulentele pentru transparență, diversificare, mobilitate și cooperare

32. salută intenția Comisiei Europene de a juca un rol mai activ în sprijinirea instituțiilor de învățământ superior și a diferitelor autorități naționale, regionale și locale, în vederea punerii în practică a programului de modernizare a învățământului superior. Comitetul consideră că acest sprijin, în toate formele sale, este esențial pentru a obține convergența necesară în ceea ce privește agenda diferitelor autorități și instituții de învățământ superior și pentru a obține diversitatea și gradul de specializare dorit;

33. cu privire la definirea programelor și liniilor de acțiune, încurajează Comisia Europeană să consacre mai multă atenție uneia din prioritățile pe care ea însăși le evidențiază, pe bună dreptate, cu privire la statele membre și instituțiile de învățământ superior: creșterea participării și consolidarea dimensiunii sociale a învățământului superior;

3.1. *Sușinerea reformei prin date privind inițiativele, prin analiză și transparență*

34. constată că s-a demonstrat, între altele în cadrul punerii în aplicare a procesului de la Bologna, că utilizarea unor tablouri de bord relativ simple pentru a urmări progresul proiectului de reformă poate avea o mare forță de informare și mobilizare și propune să se recurgă mai mult la utilizarea unor astfel de instrumente. Comitetul constată în același timp că deseori, la nivelul statelor membre, un asemenea tablou de bord este incapabil să cuprindă dinamica diferită a diverselor regiuni și, prin urmare, nu este corespunzător pentru politica autorităților regionale și locale, mai ales în domeniile care sunt în mare parte sau în totalitate de competența acestora;

35. sprijină Comisia Europeană în intenția ei de a aprofunda cunoștințele cu privire la diferitele profiluri ale instituțiilor de învățământ superior prin intermediul proiectului *U-Map* și de a pune la dispoziție un instrument multidimensional de informare și clasificare, bazat pe performanțe, intitulat *U-Multirank*. Acest lucru ar trebui făcut cu grijă, pentru a nu crea sarcini administrative suplimentare disproporționate pentru instituțiile de învățământ superior. În opinia Comitetului este de la sine înțeles că inserția regională și atenția acordată cadrului local trebuie să reprezinte unul din parametrii de clasificare și ierarhizare a instituțiilor de învățământ superior;

36. întâmpină cu satisfacție intenția Comisiei Europene de a colecta, în colaborare cu Eurostat, date îmbunătățite referitoare la mobilitatea în scop educațional și la capacitatea de inserție profesională asociată învățământului superior. Comitetul atrage atenția asupra faptului că informațiile de acest gen sunt apreciate nu numai în rândul studenților și absolvenților unor instituții de învățământ superior, ci pot contribui în același timp și la o mai bună orientare a viitorilor studenți către un profil anume;

37. solicită Comisiei Europene să reflecteze cu atenție asupra obiectivelor urmărite prin elaborarea Registrului european al

învățământului superior și să examineze, înainte de elaborarea unui astfel de instrument, dacă nu există deja alte inițiative în acest sens;

3.2. *Promovarea mobilității*

38. subliniază importanța obiectivului de a încuraja mobilitatea și, în acest context, atrage atenția Comisiei Europene asupra observațiilor valabile în continuare fără nicio modificare și conținute în capitolul „În ceea ce privește inițiativele privind mobilitatea” din avizul Comitetului din 27 și 28 ianuarie 2011 pe tema „Tineretul în mișcare”⁽¹⁾;

39. de asemenea, este convins de faptul că eforturile de îmbunătățire a cunoștințelor de limbi străine nu vor contribui doar la creșterea potențialului de mobilitate, ci și la îmbunătățirea calității acesteia, consideră că Comisia Europeană va putea juca un rol de sprijin în acest sens și reamintește că obiectivul politicii europene pentru multilingvism este ca fiecare european să cunoască două limbi străine;

40. sprijină Comisia Europeană în intenția ei de a facilita tuturor studenților, indiferent de originea lor socială, accesul la cursuri de masterat într-un alt stat membru și confirmă că această categorie de studenți are nevoie de un sprijin financiar mai mare. Comitetul ia notă de sugestia Comisiei Europene de înființare, în cooperare cu Banca Europeană de Investiții, a unui instrument de garantare a împrumuturilor pentru studenți la nivel european. Comitetul atrage atenția asupra faptului că niciuna din aceste acțiuni nu trebuie să aibă drept consecință ca accesul la mobilitate să devină un bun comercial. Elaborarea unei astfel de facilități ar trebui să completeze sistemul de burse existent, cum ar fi programul Erasmus, a cărui utilitate este de mult timp recunoscută⁽²⁾;

41. regretă că absența mobilității împrumuturilor din cadrul național constituie o barieră în calea mobilității studenților; insistă asupra obligației de a acorda împrumuturi și burse fără nicio discriminare întemeiată pe cetățenie;

42. recunoaște că anumite fluxuri de mobilitate pot reprezenta o provocare pentru anumite state și, într-o măsură și mai mare, pentru anumite regiuni. Comitetul se declară în favoarea introducerii unor reglementări privind accesul la acele profiluri de studii care permit prestarea anumitor servicii, cum ar fi studiul medicinei, ținându-se seama de nivelul regional, reglementări necesare pentru a se asigura asistența medicală la nivel regional. În plus, Comitetul este dispus să coopereze la efectuarea unei analize atente a acestei problematice și la găsirea unor soluții durabile care să țină seama de toate părțile interesate și care respectă realizările obținute la nivel european;

43. este convins că trebuie luate măsuri care să garanteze accesul la mobilitate în scopul învățării în condiții de egalitate pentru toți studenții, indiferent de situația lor socioeconomică și poziția geografică a regiunii din care provin;

⁽¹⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽²⁾ Cf. punctul 20 din avizul Comitetului Regiunilor privind inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare” (CdR 292/2010 fin), adoptat în timpul celei de-a 88-a sesiuni plenare a Comitetului Regiunilor la 27 și 28 ianuarie 2011.

44. recunoaște, de asemenea, că există o anumită preocupare cu privire la calitatea anumitor tipuri de educație transfrontalieră, sub forma acordurilor de franciză, și invită toate statele membre să ia măsurile necesare, de exemplu măsuri privind asigurarea calității educației transfrontaliere pentru acele cursuri oferite de instituțiile de învățământ superior în alte state membre, astfel încât să se păstreze încrederea deplină între instituțiile de învățământ superior;

45. recunoaște că mai există multe obstacole în calea mobilității transfrontaliere a cercetătorilor și invită statele membre să participe activ la îmbunătățirea reglementărilor privind veniturile suplimentare și drepturile sociale, astfel încât cercetătorii să se poată bucura de mai multă siguranță în legătură cu aceste aspecte atunci când lucrează în străinătate, fiind astfel încurajați să participe la mobilitatea transfrontalieră;

3.3. *Concentrarea asupra inovării din învățământul superior, asupra creării de locuri de muncă și a capacității de inserție profesională*

46. așteaptă cu interes adoptarea Agendei strategice pentru inovare și speră că se va trece cu celeritate la definirea priorităților în vederea înființării Institutului european de inovare și tehnologie și dezvoltării de noi comunități de cunoaștere și inovare (CCI);

47. urmărește cu interes dezvoltarea „alianțelor cunoașterii” între instituțiile de învățământ superior și întreprinderi, dar se întreabă în același timp dacă asemenea alianțe nu ar fi oportune sau chiar indispensabile și între instituțiile de învățământ superior și autorități sau organizații fără scop lucrativ. În acest context, Comitetul dorește să menționeze, între altele, problemele cu care se confruntă Europa: îmbătrânirea populației și scăderea natalității, societatea multiculturală, schimbările climatice etc.;

48. întâmpină cu satisfacție intenția Comisiei Europene de elabora un cadru de calitate pentru stagii și este convins că Comisia și autoritățile naționale, regionale sau locale trebuie apoi să se concentreze asupra monitorizării active a punerii în aplicare a acestui cadru; platforma centralizată propusă pentru ofertele de stagiu în Europa poate reprezenta o modalitate excelentă de facilitare a accesului la ofertele de stagiu și de a încuraja tinerii să candideze pentru stagii în alte state membre;

3.4. *Sprrijinirea internaționalizării învățământului superior european*

49. salută recunoașterea de către Comisia Europeană a faptului că internaționalizarea și cooperarea transfrontalieră nu trebuie să se limiteze la Uniunea Europeană, ci trebuie să cuprindă lumea întreagă. În această privință, Comitetul insistă mai ales asupra potențialului enorm pe care îl reprezintă cooperarea între regiunile limitrofe din interiorul și exteriorul Uniunii Europene. În acest sens, UE ar trebui să stimuleze cooperarea universităților europene cu centrele de învățământ superior din țările terțe, în scopul, printre altele, de a consolida guvernanta și programele educaționale ale acestora, utilizând în acest sens experiența dobândită de centrele europene. Pentru aceasta este necesară promovarea acțiunilor de mobilitate și schimb de studenți și de profesori de la universitățile din regiunile frontaliere și de la universitățile din țările terțe vecine, contribuind astfel la exportul de bune practici;

50. așteaptă propuneri mai concrete cu privire la modalitatea prin care Comisia Europeană dorește să sprijine elaborarea și dezvoltarea unor strategii de internaționalizare de către instituțiile de învățământ superior din Europa și mizează pe dialogul inițiat de Comisia Europeană pe această temă cu toate părțile interesate. Comitetul atrage atenția asupra faptului că și autoritățile regionale și locale ar trebui să fie implicate într-un asemenea dialog, în condițiile în care strategiile de internaționalizare a instituțiilor de învățământ superior se află în strânsă interacțiune cu strategiile de dezvoltare a regiunilor în care acestea își au sediul;

3.5. *Consolidarea impactului pe termen lung și a complementarității în finanțarea acordată de UE*

51. în cadrul programului „Erasmus pentru toți”, salută propunerea de a continua, începând cu 2014, consolidarea resurselor financiare ale programelor actuale în materie de educație, formare și tineret și de a simplifica gestionarea administrativă a acestora. Comitetul speră că acest nou program va contribui nu numai la lărgirea, ci și la aprofundarea calitativă a diferitelor forme de schimb și cooperare;

52. își exprimă același entuziasm cu privire la propunerea Comisiei Europene de a reuni actualele programe europene de cercetare și inovare în cadrul noului program „Orizont 2020”;

53. ținând seama de proximitatea lor față de instituțiile de învățământ superior, oferă Comisiei Europene sprijinul autorităților regionale și locale pentru a exploata pe deplin potențialul pe care îl oferă „Erasmus pentru toți” și „Orizont 2020”;

54. observă, așa cum a menționat deja în avize anterioare, că integrarea programelor existente în aceste noi inițiative trebuie să aibă loc cu toată prudența necesară, astfel încât reorganizarea să nu ducă la pierderea anumitor elemente valoroase din cadrul programelor existente;

55. subscrie asocierii pe care Comisia Europeană o face între învățământ (superior), pe de o parte, și politica de coeziune, Fondul european de dezvoltare regională și Fondul social european, pe de altă parte. Pentru a garanta că aceste fonduri vor fi utilizate într-o manieră cât mai efektivă și eficientă, Comitetul invită Comisia Europeană să identifice și să difuzeze în mod activ exemple de bune practici din diferite state membre și regiuni;

3.6. *Următoarele etape către un învățământ superior european inteligent, durabil și favorabil incluziunii*

56. se așteaptă ca, la definirea programelor și liniilor de acțiune concrete, Comisia Europeană să-și permanentizeze dialogul deosebit de apreciat cu toate părțile interesate, inclusiv cu autoritățile regionale și locale;

57. ia notă de propunerea de constituire a unui grup la nivel înalt cu un mandat permanent, care să analizeze subiecte esențiale pentru modernizarea învățământului superior, și se așteaptă ca provocările specifice menționate în Comunicare (referitoare la componența acestui grup) să fie luate în considerare de Comisia Europeană în mod corespunzător; solicită ca în acest grup la nivel înalt să fie reprezentat și CoR;

58. insistă ca, în cadrul elaborării acestei agende de modernizare, Comisia Europeană să țină seama de sinergiile necesare între toate inițiativele emblematiche relevante și să ia în considerare avizele pe care Comitetul le-a elaborat în legătură cu aceste inițiative emblematiche.

Bruxelles, 16 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului regiunilor „Creșterea impactului politicii de dezvoltare a UE: o agendă a schimbării”

(2012/C 113/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- împărtășește voința politică a Comisiei de a menține o poziție de lider în lupta împotriva sărăciei în lume, în special prin contribuția la îndeplinirea ODM, în ciuda situației de criză economică, socială și financiară;
- este de acord cu Comisia că, deși UE a avut o contribuție importantă la îndeplinirea ODM, acestea nu sunt nici pe departe realizate, ceea ce impune o regândire a viitorului politicii de dezvoltare a UE;
- își reafirmă speranța ca revizuirea politicii europene de dezvoltare și consensul european să scoată în relief poziția, rolul și valoarea adăugată a autorităților locale și regionale în aceste domenii și politici; CoR își va continua strânsa colaborare cu Comisia Europeană, promovând utilizarea instrumentelor de tipul Atlasului cooperării descentralizate sau a portalului internet și contribuind la organizarea Conferinței privind cooperarea descentralizată;
- insistă asupra necesității de a se evalua în mod mai central și diferențiat rolul ALR în politica de dezvoltare a UE, atât datorită experienței lor politice în aspecte cum ar fi descentralizarea competențelor, consolidarea instituțiilor sau guvernarea locală, cât și datorită considerabilei valori adăugate pe care o pot oferi țărilor terțe în aceste domenii sau în sectoare strategice, cum ar fi agricultura, pescuitul și acvacultura, care capătă o importanță deosebită în abordarea inițiativelor în domeniul siguranței alimentare pe care UE dorește să le sprijine;
- împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia UE ar trebui să recunoască în continuare importanța deosebită de a sprijini dezvoltarea în propria zonă de vecinătate și în Africa Subsahariană, motiv pentru care insistă să se țină seama de potențialul Adunării autorităților locale și regionale din zona euromediterraneană (ARLEM) și al Conferinței anuale a autorităților locale și regionale din Parteneriatul estic (CORLEAP).

Raportor	dl Jesús Gamallo ALLER (ES-PPE), director general pentru relații externe și cu Uniunea Europeană, Guvernul comunității autonome Galicia
Document de referință	Comunicarea Comisiei Europene către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării” COM(2011) 637 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Observații generale

1. recunoaște valoarea recente comunicări a Comisiei intitulată „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării”. Această comunicare prezintă diverse propuneri în vederea sporirii impactului politicilor de cooperare pentru dezvoltare în următorul deceniu, urmărind în continuare obiectivul UE de eradicare a sărăciei în contextul dezvoltării durabile și al îndeplinirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM);

2. împărtășește voința politică a Comisiei de a menține o poziție de lider în lupta împotriva sărăciei în lume, în special prin contribuția la îndeplinirea ODM, în ciuda situației de criză economică, socială și financiară;

3. este de acord cu Comisia că, deși UE a avut o contribuție importantă la îndeplinirea ODM, acestea nu sunt nici pe departe realizate, ceea ce impune o regândire a viitorului politicii de dezvoltare a UE, în vederea combaterii eficiente a sărăciei, concentrându-și sprijinul în acele țări partenere în care ar putea avea un impact mai mare și concretizându-și cooperarea pentru dezvoltare în susținerea drepturilor omului, a democrației și a altor elemente-cheie ale bunei guvernante, în contextul unei dezvoltări durabile și favorabile incluziunii;

4. își reafirmă speranța ca revizuirea politicii europene de dezvoltare și consensul european să scoată în relief poziția, rolul și valoarea adăugată a autorităților locale și regionale în aceste domenii și politici, așa cum se afirma în avizele CdR 312/2008 ⁽¹⁾, CdR 116/2010 ⁽²⁾ și CdR 408/2010 ⁽³⁾; în acest sens și cu scopul de a promova schimbările și de a oferi autorităților locale și regionale un forum de exprimare politică pe tema cooperării pentru dezvoltare, CoR se angajează să-și continue strânsa colaborare cu Comisia Europeană, promovând utilizarea instrumentelor de tipul Atlasului cooperării descentralizate sau a portalului internet și contribuind la organizarea Conferinței privind cooperarea descentralizată;

5. apreciază faptul că Comisia insistă asupra unei abordări bazate pe eforturile diferitelor părți implicate, însă deplânge lipsa referințelor la autoritățile locale și regionale (ALR) din

Europa în calitate de actori de seamă în slujba dezvoltării, precum și faptul că acestea sunt menționate doar împreună cu alte entități;

6. insistă asupra necesității de a se evalua în mod mai central și diferențiat rolul ALR în politica de dezvoltare a UE, atât datorită experienței lor politice în aspecte cum ar fi descentralizarea competențelor, consolidarea instituțiilor sau guvernanta locală, cât și datorită considerabilei valori adăugate pe care o pot oferi țărilor terțe în aceste domenii sau în sectoare strategice, cum ar fi agricultura, pescuitul și acvacultura, care capătă o importanță deosebită în abordarea inițiativelor în domeniul siguranței alimentare pe care UE dorește să le sprijine. Trebuie să se ia în considerare cazul special al regiunilor ultraperiferice, acestea fiind frontiere active și platforme ale UE în lume, care pot contribui la sporirea eficienței politicii europene de dezvoltare, așa cum se afirmă în Avizul CdR 408/2010;

7. împărtășește opinia Comisiei privind necesitatea de a alege cea mai bună combinație de politici, instrumente și resurse pentru eficacitate și eficiență în lupta împotriva sărăciei. Trebuie încurajată elaborarea de criterii și orientări comune care să permită măsurarea efectelor și impactului politicilor de dezvoltare, iar UE trebuie să contribuie, de exemplu, la lucrările Comitetului de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE, precum și la lucrările altor actori internaționali;

Drepturile omului, democrația și alte elemente-cheie ale bunei guvernante

8. este de acord cu Comisia în ce privește faptul că buna guvernanta, în toate aspectele sale, este esențială pentru o creștere durabilă și favorabilă incluziunii și că, prin urmare, consolidarea instituțiilor din țările partenere și îmbunătățirea eficacității, democrației, respectării drepturilor omului și statului de drept reprezintă una din sarcinile principale ale oricărei strategii de dezvoltare;

9. evidențiază faptul că, la construirea unor instituții mai democratice și care să respecte statul de drept și drepturile omului, cu o mai bună guvernanta și mai apropiate de necesitățile și interesele populației, au un rol esențial, așa cum demonstrează experiența, procesele de descentralizare în cadrul cărora ar trebui să aibă un rol de frunte autoritățile locale și regionale;

10. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia UE ar putea să colaboreze mai intens atât cu societatea civilă, cât și cu autoritățile locale și regionale, dar insistă asupra faptului că aceasta ar trebui să își consolideze legăturile cu organizațiile societății civile și cu autoritățile locale și regionale, pe baza unui dialog constant și structurat. În acest sens, deplânge faptul că nu este evidențiat rolul central pe care ar trebui să-l joace autoritățile locale și regionale, ca actori democrațici și

⁽¹⁾ CdR 312/2008 final, „Autoritățile locale: actori în slujba dezvoltării”.

⁽²⁾ CdR 116/2010 final, „Pachetul de primăvară: Planul de acțiune al UE pentru îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”.

⁽³⁾ CdR 408/2010 final, „Politica de dezvoltare a UE în sprijinul creșterii favorabile incluziunii și al dezvoltării durabile – Sporirea impactului politicii de dezvoltare a UE”.

reprezentativi. De exemplu, acestea ar putea crea parteneriate de excelență cu autoritățile locale și regionale din țările în curs de dezvoltare; în acest scop, Comitetul Regiunilor solicită Comisiei să creeze un instrument financiar specific care să promoveze înființarea acestor parteneriate. De asemenea, Comitetul Regiunilor invită Comisia să stabilească obiective menite să sprijine nivelul local în cadrul programelor specifice, pentru a permite strategiilor de țară să genereze o gamă mai largă de inițiative în favoarea descentralizării. În acest context, CoR salută propunerea de a crește proporția descentralizării, în conformitate cu resursele și obiectivele în materie de coeziune socială și de drepturile omului;

Creșterea durabilă și favorabilă incluziunii în slujba dezvoltării umane

11. este de acord cu intenția Comisiei de a promova o creștere durabilă și favorabilă incluziunii, orientată către sectoare cum ar fi protecția socială, sănătatea și educația, care să garanteze caracterul incluziv al acesteia, sau către agricultură și energia durabilă care să garanteze durabilitatea; cu toate acestea regretă faptul că nu sunt menționate la acest punct necesitatea de îmbunătățire a redistribuirii roadelor progresului, care ar asigura o redistribuire echitabilă a bogăției;

12. insistă asupra faptului că autoritățile locale și regionale sunt actori esențiali în structurarea unei creșteri durabile și favorabile incluziunii, motiv pentru care colaborarea lor este fundamentală pentru viabilitatea acestei creșteri, și subliniază importanța relațiilor stabilite între autoritățile locale din Europa și omologii lor din țările beneficiare pentru aplicarea principiului asumării responsabilității, inclus în Declarația de la Paris;

13. este de acord să se ofere sprijin pentru abordarea deficiențelor de competitivitate, ca parte a acordurilor de parteneriat economic sau a altor acorduri de liber schimb, dar insistă asupra necesității de a fi respectate normele fundamentale ale acordurilor comerciale ale UE, în ceea ce privește aplicarea normelor privind origine a produselor provenind din țările partenere, date fiind repercusiunile pe care le-ar putea avea anumite derogări de la norme asupra funcționării corecte a pieței interne;

14. semnalează că Comisia ar trebui să explice în mod clar ce înțelege prin „noi modalități de a construi dialogul cu sectorul privat”, dată fiind ne semnificativa experiență a cooperării europene în acest domeniu în comparație cu alți donatori multilaterali, cum ar fi Banca Mondială, și că evaluările existente ale cofinanțării proiectelor cu sectorul privat au demonstrat că este greu să se determine semne clare de dezvoltare într-o mare parte din intervențiile finanțate;

15. împărtășește opinia Comisiei privind necesitatea sprijinirii sectorului agricol, în vederea construirii bazelor unei creșteri durabile, dar adaugă că dezvoltarea agricolă și securitatea alimentară reprezintă elemente esențiale ale procesului de dezvoltare, așa cum se afirma la punctul 39 din Avizul CdR 408/2010;

16. este de acord cu Comisia cu privire la faptul că UE trebuie să sprijine practicile sustenabile, acordând prioritate practicilor dezvoltate pe plan local și axându-se pe agricultura practică de micii proprietari și pe mijloacele de subzistență rurală, pe formarea grupurilor de producători și pe lanțul de

aprovizionare și comercializare, și să își continue activitatea în domeniul consolidării standardelor cu privire la o alimentație sănătoasă, al guvernancei în materie de securitate alimentară și al reducerii volatilității prețurilor la alimente la nivel internațional, dar solicită în același timp să se țină seama și în acest caz de capacitățile și de experiența regiunilor europene în conceperea infrastructurilor de bază pentru distribuția produselor alimentare, în studierea productivității solului, în administrarea culturilor în funcție de condițiile locale, în gestionarea ecosistemelor locale fragile și în elaborarea de planuri care să garanteze aprovizionarea populației;

17. este de acord că UE ar trebui să ofere tehnologie și expertiză, precum și fonduri pentru dezvoltare în sectorul energiei, promovând cu precădere utilizarea mai intensivă a energiilor din surse regenerabile, combinând experiența europeană cu condițiile speciale ale unora din țările partenere pentru utilizarea acestor tipuri de energie;

18. reiterează oportunitatea încheierii unei Convenții a primarilor și regiunilor la nivel internațional, pentru a asigura aprovizionarea cu energie a tuturor cetățenilor în cadrul programelor comune, prin intermediul unui instrument financiar adecvat și specific, așa cum se afirma la punctul 37 din Avizul CdR 408/2010;

Parteneriate de dezvoltare diferențiate

19. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia UE ar trebui să recunoască în continuare importanța deosebită de a sprijini dezvoltarea în propria zonă de vecinătate și în Africa Subsahariană, motiv pentru care insistă să se țină seama de potențialul Adunării autorităților locale și regionale din zona euromediteraneană (ARLEM) și al Conferinței anuale a autorităților locale și regionale din Parteneriatul estic (CORLEAP), ca forumuri de dialog și întâlnire între autoritățile locale și regionale din statele membre și din țările partenere;

20. este de acord cu Comisia în privința criteriilor de acordare a asistenței UE pentru dezvoltare, dar solicită să se țină seama și de legăturile de proximitate istorică și culturală, precum și de tradiția de lucru în comun;

21. reamintește totuși că 70 % din populația mondială care se află sub pragul sărăciei trăiește în țări cu venituri medii și insistă asupra necesității de a aplica cu prudență și în mod progresiv noua politică de concentrare a efortului de ajutor, stabilind criterii transparente și obiective pentru luarea de decizii;

Acțiunea coordonată a UE

22. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia programarea în comun a ajutoarelor UE și ale statelor membre ar reduce fragmentarea și ar crește eficiența, dar insistă asupra necesității de intensificare a coordonării, dincolo de un simplu exercițiu de planificare comună, având în vedere că coordonarea ajutoarelor este unul din principiile definite de Agenda de la Paris, face parte din Consensul european privind dezvoltarea și reprezintă unul din principiile normative ale dreptului primar (articolul 210 din TFUE);

23. salută referința Comisiei la necesitatea de a se progresa în materie de repartizare a sarcinilor între donatorii europeni, în

vederea unei mai bune coordonări și complementarități. Cu toate acestea reamintește, așa cum se afirma în Avizul CdR 408/2010, că această repartizare a sarcinilor ar trebui examinată nu doar la nivelul donatorilor naționali, ci și în ceea ce privește relațiile dintre aceștia și omologii lor de la nivel subnațional (regional și local), ținând cont de rolul relevant pe care îl dețin cei din urmă în cadrul diverselor sisteme de cooperare ale UE. În acest scop, îndeamnă Comisia să înființeze puncte de referință ale autorităților regionale și locale în cadrul Serviciului European de Acțiune Externă și al Direcției Generale DEVCO, atât în UE, cât și în țările partenere. De asemenea, consideră indispensabilă stabilirea unei linii bugetare specifice, care să fie pusă la dispoziția autorităților locale și regionale din UE;

24. consideră necesar să se vizeze complementaritățile și să se evite suprapunerile în cadrul intervențiilor, pentru a se contribui la îmbogățirea și eficiența politicii de cooperare pentru dezvoltare; pentru aceasta, sunt necesare progrese în repartizarea responsabilităților între actori, ținând seama de specializarea și experiența acestora și punând în lumină importanta contribuție a autorităților locale și regionale;

25. salută recunoașterea și susținerea manifestată de Comisie față de instrumentul de sprijin bugetar, care contribuie la alinierea cu țările partenere, așa cum se preconiza în Declarația de la Paris. Cu toate acestea, îndeamnă la includerea în dialog a unei evaluări minuțioase a condițiilor de acordare a sprijinului

bugetar, inclusiv a posibilității de a descentraliza anumite părți din acest sprijin. Reamintește în acest sens că, printre recomandările rezultate din dialogul structurat inițiat de Comisie, se numără aceea de a include indicatori privitori la guvernarea locală în ansamblul de criterii ale parteneriatelor create între donatori și guvernele naționale;

O mai bună coerență între politicile UE

26. este de acord cu Comisia în privința necesității de a veghea la coerența politicii de dezvoltare și de a continua să evalueze impactul politicilor sale asupra obiectivelor de dezvoltare;

27. împărtășește opinia Comisiei privind necesitatea de a asigura o tranziție lină de la ajutorul umanitar și răspunsul la situații de criză către o cooperare pentru dezvoltare pe termen lung;

Acțiuni în favoarea unei agende a schimbării

28. sprijină ideea Comisiei de a face apel la Consiliu pentru susținerea unei agende a schimbării, care să ofere UE o politică de cooperare pentru dezvoltare mai eficientă și cu un impact mai mare și să sprijine modificările necesare în țările partenere pentru accelerarea procesului de reducere a sărăciei și a îndeplinirii ODM, luându-se în considerare participarea autorităților locale și regionale.

Bruxelles, 16 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor „Pachetul legislativ privind drepturile victimelor”

(2012/C 113/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- se exprimă în favoarea ideii de a ameliora situația victimelor criminalității și statutul acestora. Aceasta reprezintă un element important al punerii în aplicare a Programului și a Planului de acțiune de la Stockholm în vederea creării unui veritabil spațiu de libertate, securitate și justiție în Europa, care, la rândul său, constituie un element fundamental al integrării europene și un obiectiv al Uniunii Europene;
- salută faptul că autoritățile locale și regionale sunt implicate în eforturile depuse în acest sens. Ele joacă un rol esențial ca furnizori a multora din serviciile și structurile de sprijin pentru victimele criminalității; iar normele minime comune propuse la nivelul UE vor continua să aibă în mod inevitabil repercusiuni asupra nivelului local și regional după ce Comisia va adopta pachetul privind drepturile victimelor;
- subliniază că pachetul legislativ privind drepturile victimelor, propus de Comisie, va avea repercusiuni considerabile asupra nivelului regional și local, mai ales de ordin financiar;
- consideră că este important să fie găsite soluții pentru a crea un echilibru între drepturile victimelor și garantarea prezumției de nevinovăție în cadrul procedurilor penale și drepturile individuale ale persoanelor suspecte sau condamnate;
- propune ca UE să-și asume un rol mai activ în coordonarea sarcinilor între statele membre.

Raportor	dl Per Bødker ANDERSEN (DK-PSE), viceprimar și membru al Consiliului local Kolding
Documente de referință	Comunicarea Comisiei „Consolidarea drepturilor victimelor în UE” COM(2011) 274 final Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind stabilirea unor standarde minime privind drepturile, sprijinul acordat și protejarea victimelor criminalității COM(2011) 275 final Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă COM(2011) 276 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

- se exprimă în favoarea ideii de a ameliora situația victimelor criminalității și statutul acestora. Aceasta reprezintă un element important al punerii în aplicare a Programului și a Planului de acțiune de la Stockholm în vederea creării unui veritabil spațiu de libertate, securitate și justiție în Europa, care, la rândul său, constituie un element fundamental al integrării europene și un obiectiv al Uniunii Europene, astfel cum a fost definit la articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind UE. Propunerile privind îmbunătățirea protejării sunt destinate în mod deosebit categoriilor mai vulnerabile de victime ale criminalității, mai ales copiilor;
- constată în acest context că dezvoltarea unor norme minime comune în materie de libertate, securitate și justiție contribuie la coeziunea Uniunii Europene și, prin urmare, solicită statelor membre să participe la aceste politici în beneficiul tuturor cetățenilor;
- salută faptul că autoritățile locale și regionale sunt implicate în eforturile depuse în acest sens. Ele joacă un rol esențial ca furnizori a multora din serviciile și structurile de sprijin pentru victimele criminalității; iar normele minime comune propuse la nivelul UE vor continua să aibă în mod inevitabil repercusiuni asupra nivelului local și regional după ce Comisia va adopta pachetul privind drepturile victimelor;
- este convins că un grad mai mare de protejare a victimelor este important în vederea reducerii la minim a impactului general al criminalității, pentru a ajuta victimele să depășească consecințele fizice și psihice ale infracțiunii;
- atrage atenția asupra faptului că reglementarea drepturilor victimelor are consecințe diferite de natură socială, criminologică, dar și financiară, pentru care vor trebui găsite soluții echilibrate. Îmbunătățirea situației victimelor presupune luarea în considerare a anumitor aspecte economice, în special la nivel regional și local, precum și a unor aspecte de securitate juridică;
- reamintește că reglementarea drepturilor victimelor poate avea repercusiuni asupra statutului persoanelor suspectate sau inculpate. Comitetul consideră că trebuie căutate soluții care pun în prim-plan interesele victimelor, fără a periclita însă protecția juridică a persoanelor suspectate sau acuzate. Respectul pentru demnitatea umană a persoanelor suspectate și acuzate – inclusiv în cazul unor infracțiuni grave – reprezintă un element esențial al statului de drept, care constituie unul din principiile fondatoare ale integrării europene și premisa unor soluții durabile și viabile, inclusiv pentru victime. Acesta include prezumția de nevinovăție până la dovedirea vinovăției și dreptul la un proces echitabil. Fără respectarea drepturilor persoanelor suspectate sau acuzate, crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție în Uniunea Europeană nu este posibilă. În acest context, Comitetul Regiunilor dorește să reamintească faptul că și aleșii de la nivel local și regional sunt obligați să asigure acest echilibru;
- salută faptul că pachetul legislativ privind drepturile victimelor prezentat de Comisie se compune în esență dintr-un set de norme minime care stabilesc un nivel minim de drepturi, dar oferă fiecărui stat membru posibilitatea de a depăși acest nivel minim. Comitetul dorește să reamintească faptul că aceste norme europene nu trebuie în niciun caz să afecteze în mod negativ drepturile victimelor în niciunul din statele membre. Trebuie căutate soluții echilibrate, care să țină seama de contextul național și regional și care să fie adaptate situației, culturii și tradițiilor din fiecare stat. Acest deziderat este în conformitate cu articolul 82 alineatul (2) din TFUE, care prevede că trebuie să se țină seama de diferențele dintre tradițiile juridice și sistemele de drept ale statelor membre, și corespunde în același timp principiilor subsidiarității și proporționalității, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind UE;
- reafirmă că necesitatea unor soluții echilibrate include cerința de a face o distincție în ceea ce privește sprijinul acordat victimelor și drepturile procedurale în funcție de gravitatea și importanța problemei care trebuie rezolvată. Protejarea drepturilor victimelor constituie un subiect deosebit de larg, care cuprinde diferite forme de criminalitate și o serie de măsuri diferite de ordin juridic, social, economic, medical și psihologic. Comitetul Regiunilor recomandă căutarea de soluții diferențiate, care să respecte întotdeauna principiul proporționalității, pentru a se ajunge astfel la un echilibru adecvat între problemă și soluția acesteia;

II. IMPORTANȚA LA NIVEL LOCAL ȘI REGIONAL A PACHETULUI LEGISLATIV PRIVIND VICTIMELE

9. subliniază că pachetul legislativ privind drepturile victimelor, propus de Comisie, va avea repercusiuni considerabile asupra nivelului regional și local, mai ales de ordin financiar. Acesta nu afectează numai regiunile din statele membre ale UE cu structuri federale, ci și nivelul local, deoarece în multe cazuri poliția comunitară și alte autorități locale reprezintă primul punct de contact pentru victimele criminalității. Deseori, aceste autorități locale sunt cele obligate să se ocupe de categoriile deosebit de vulnerabile de victime, cum ar fi copiii, minorii și persoanele cu handicap. Prin urmare, Comitetul Regiunilor atrage atenția asupra faptului că trebuie găsite soluții financiare adecvate în diferitele contexte naționale existente în state membre, pentru a garanta că protejarea victimelor va fi îmbunătățită în conformitate cu propunerile și că autoritățile locale și regionale vor fi în măsură să-și respecte obligațiile;

10. subliniază importanța fundamentală a eforturilor în vederea consolidării cooperării transfrontaliere între diferitele autorități, menite să îmbunătățească protejarea victimelor. Asemenea programe de cooperare, în cadrul cărora autoritățile locale și regionale joacă în mod natural un rol central, ar trebui să fie consolidate atât vertical (relațiile dintre autoritățile locale/regionale și cele naționale), cât și orizontal (relațiile dintre diferitele autorități de la nivel local și/sau regional). Aceste structuri devin importante mai ales atunci când o procedură penală prezintă dimensiune transfrontalieră și victima își are reședința în alt stat membru al UE;

În acest context, Comitetul Regiunilor regretă că dispozițiile cu privire la coordonarea eforturilor de cooperare, prevăzute la articolul 25 din propunerea de directivă, nu s-au modificat din 2001 și se adresează în mod exclusiv statelor membre;

11. consideră că autoritățile locale și regionale dispun deja de o experiență diversificată și cunoștințe de specialitate în ceea ce privește sprijinul și asistența acordate victimelor. Utilizarea acestor cunoștințe și schimbul de experiență – inclusiv în activitatea legislativă – pot contribui la atingerea obiectivelor stabilite de Comisie și, prin urmare, ar trebui sprijinite;

III. PROPUNERI CONCRETE

12. în ceea ce privește pachetul privind drepturile victimelor, Comitetul Regiunilor propune o abordare mai directă a rolului pe care îl au în acest sens regiunile și orașele. Dacă organul legislativ al Uniunii consideră că autorităților locale și regionale ar trebui să le revină un rol important, atunci acest fapt ar trebui menționat în mod explicit, de exemplu în considerentele propunerii de directivă (a se vedea amendamentul 2);

13. invită să se reflecteze asupra modalității prin care cunoștințele de specialitate existente la nivelul autorităților regionale și locale pot fi utilizate în cadrul eforturilor de îmbunătățire a sprijinului și asistenței acordate victimelor unor

infrafracțiuni. Acest lucru ar trebui realizat în orice caz acordând o importanță mai mare pregătirii profesionale a ofițerilor de poliție, a asistenților sociali și a altor categorii profesionale de la nivel local, care, de obicei, sunt primele care intră în contact cu victimele;

14. consideră că este important să fie găsite soluții pentru a crea un echilibru între drepturile victimelor și garantarea prezumției de nevinovăție în cadrul procedurilor penale și drepturile individuale ale persoanelor suspecte sau condamnate. Prin urmare, propune ca acest lucru să fie menționat în mod explicit în considerentul 7 al propunerii de directivă (a se vedea amendamentul 1);

15. consideră că regiunile și orașele ar trebui implicate în eforturile de căutare a căilor posibile pentru o mai bună cooperare transfrontalieră între autoritățile locale și regionale din diferitele state. În acest sens, este esențial să se desemneze, pentru regiuni și orașe, interlocutori care să joace rolul de puncte de contact pentru informațiile cu privire la activitățile respective ale diferitelor autorități;

16. propune ca UE să-și asume un rol mai activ în coordonarea sarcinilor între statele membre, inclusiv la nivel local și regional. Acest lucru ar putea fi realizat prin crearea unui mecanism de coordonare la nivelul UE, căruia să-i revină sarcina de a sprijini colaborarea dintre autoritățile statelor membre, prin elaborarea unor studii generale și prin coordonarea unor proceduri concrete, de exemplu prin rolul de intermediar în stabilirea de contacte între autoritățile de resort de la nivel local și regional din diferite state membre. Această structură ar putea elabora și gestiona, de asemenea, o bază de date de bune practici, așa cum a propus CoR în avizul său cu privire la Programul de la Stockholm ⁽¹⁾;

17. ar trebui luate în considerare, de asemenea, modalitățile corespunzătoare care să le permită victimelor accesul la informații practice și asistență la nivelul UE. Un serviciu telefonic de urgență pentru victime la nivel UE ar putea probabil îmbunătăți situația victimelor unor infrafracțiuni comise în străinătate, atât în timpul în care acestea se află în străinătate și au nevoie de diferite tipuri de ajutor și sprijin, cât și după reîntoarcerea lor acasă și în contactul cu autoritățile statului în care a fost comisă infrafracțiunea;

18. dorește să atragă atenția și asupra vastelor experiențe și cunoștințe de specialitate ale actorilor privați și ale altor actori în acest domeniu. Prin urmare, CoR propune ca atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice și organizațiile neguvernamentale de asistență și protecție a victimelor, existente la nivel național și la nivelul regiunilor și orașelor, să fie implicate în eforturile de ameliorare a situației victimelor. Acest lucru ar putea fi realizat prin coordonarea eforturilor la nivelul UE în ceea ce privește evaluarea experiențelor dobândite, cu participarea diferiților actori privați și a altor actori care să contribuie la îmbunătățirea cooperării;

⁽¹⁾ Avizul Comitetului Regiunilor pe tema „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție pentru cetățenii Europei - Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm”, a 87-a sesiune plenară a CoR, 1 și 2 decembrie 2010, raportor: Holger Poppenhäger (DE-PSE), ministrul de justiție al landului Turingia.

19. consideră că este deosebit de important să se aibă în vedere nevoia de sprijin și asistență pe care o au copiii și adolescenții în cazul unor infracțiuni. Din punctul său de vedere, normele minime privind ajutorul acordat copiilor și adolescenților care au devenit victime ale unor infracțiuni ar trebui să fie incluse cât mai clar și neechivoc cu puțință în legislația UE, fără a se limita doar la declarații de intenție;

20. subliniază că cunoștințele criminologice și victimologice cu privire la copii și adolescenți care devin victime ale criminalității sunt în plină dezvoltare și atrage atenția asupra faptului că noile concluzii în acest sens vor trebui luate în considerare la elaborarea și actualizarea legislației UE în acest domeniu. Mai precis, datele științifice arată că s-ar recomanda o abordare care să țină seama mai bine decât cea a Comisiei Europene de diferitele stadii de dezvoltare a copiilor și de necesitățile corespunzătoare acestora ⁽²⁾;

O soluție mai diferențiată în funcție de vârstă și de infracțiunea comisă ar putea pregăti calea pentru elaborarea unor norme minime mai severe și mai direcționate pentru categorii speciale de victime, de exemplu acordarea unui sprijin special pentru copiii mai mici sau pentru adolescenți care au devenit victime ale unor infracțiuni deosebit de grave;

21. observă că definiția victimelor din articolul 2 al propunerii de directivă este foarte largă. În conformitate cu aceasta, *orice* persoană fizică expusă *oricărui* prejudiciu – inclusiv unei infracțiuni minore – este considerată victimă. Prin această definiție cuprinzătoare, inclusiv victimele unor infracțiuni mai puțin grave au acces la întreaga gamă de drepturi procedurale definite în propunerea de directivă. Această prevedere s-ar putea dovedi extrem de costisitoare și se pune întrebarea dacă o reglementare atât de cuprinzătoare va reprezenta o soluție echilibrată și adecvată pentru situația victimelor;

22. reamintește, în acest context, că și în alte domenii ale legislației europene în domeniul justiției și afacerilor interne, din lipsa unor criterii de diferențiere valabile, aplicarea practică a instrumentelor de cooperare cuprinzătoare s-a dovedit a fi mult mai costisitoare decât s-a prevăzut inițial: de exemplu, în ultimele sale evaluări privind mandatul de arestare european, Comisia s-a pronunțat împotriva utilizării mandatului de arestare în cazul unor infracțiuni minore, pentru că acest instrument a fost utilizat în mod excesiv de către unele dintre statele membre;

23. recomandă, prin urmare, ca Comisia să ia în considerare o abordare mai diferențiată, adaptată problemelor existente și propune o limitare corespunzătoare a drepturilor victimelor, pentru a asigura o anumită proporționalitate între drepturile victimelor și gravitatea infracțiunii. Prin urmare, CoR propune includerea în directivă a unui principiu general al proporționalității, astfel încât victimele unor infracțiuni minore să fie excluse de la anumite drepturi.

IV. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Considerentul 7

Text propus de Comisie	Amendamentul CoR
— Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,	— Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale – <u>inclusiv drepturile persoanelor suspectate și inculcate în cadrul procedurilor penale</u> – și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Expunere de motive

Prezumția de nevinovăție și respectarea drepturilor fundamentale ale tuturor persoanelor reprezintă realizări esențiale ale statului de drept european și ar trebui, prin urmare, menționate în mod explicit în contextul protejării drepturilor victimelor.

⁽²⁾ A se vedea „Protecting children and preventing their victimization From policy to action, From drafting legislation to Practical Implementation” („Protejarea copiilor și prevenirea victimizării lor. De la politică la acțiune. De la elaborarea unei legislații în domeniu la punerea în aplicare a acesteia”) de Dr. Ezzat A. Fattah, profesor emerit la School of Criminology, Universitatea Simon Fraser, Burnaby, Canada. Discursul principal ținut în cadrul conferinței „Copiii în Uniune – drepturi și emancipare” (CURE Hotel Sheraton, Stockholm, Suedia), 3-4 decembrie 2009 – O conferință în cadrul președinției suedeze a Uniunii Europene pe tema copiilor-victime în cadrul procedurilor penale.

Amendamentul 2

Noul considerent 24 bis

Text propus de Comisie	Amendamentul CoR
	— <u>autoritățile locale și regionale și serviciile din subordinea acestora sunt deseori responsabile, cel puțin parțial, de sprijinirea victimelor, fiind primul punct de contact pentru victimele criminalității. Prin urmare, autoritățile locale și regionale sunt parteneri fundamentali în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației pentru îmbunătățirea protecției victimelor, iar utilizarea și diseminarea experienței acestora în domeniu constituie un element important al informării cetățenilor și părților interesate.</u>

Expunere de motive

Rolul-cheie al autorităților locale și regionale, atât ca furnizori de servicii, cât și în calitate de canale de informare, ar trebui menționat în mod explicit în considerentele proiectului de directivă.

Amendamentul 3

Noul considerent 25 bis

Text propus de Comisie	Amendamentul CoR
	— <u>drepturile procedurale ale victimelor în conformitate cu această directivă trebuie să fie adecvate și necesare în vederea atingerii acestui obiectiv și trebuie să existe un echilibru rezonabil între drepturile procedurale ale victimei și gravitatea infracțiunii comise;</u>

Expunere de motive

Au existat domenii ale legislației europene în domeniul justiției și afacerilor interne în care, din lipsa unor criterii de diferențiere valabile, aplicarea practică a instrumentelor de cooperare cuprinzătoare s-a dovedit a fi mult mai costisitoare decât s-a prevăzut inițial. Prin această definiție cuprinzătoare a conceptului de victimă, prezenta propunere de directivă oferă inclusiv victimelor unor infracțiuni mai puțin grave acces la întreaga gamă de drepturi procedurale prevăzute în directivă. Se pune întrebarea dacă o reglementare atât de cuprinzătoare va reprezenta o soluție echilibrată și adecvată pentru situația victimelor.

Amendamentul 4

Articolul 25

Text propus de Comisie	Amendamentul CoR
Cooperare și coordonarea serviciilor	Cooperare și coordonarea serviciilor
1. Statele membre cooperează pentru a facilita o protecție mai eficientă a drepturilor și intereselor victimelor în cadrul procedurilor penale, fie sub formă de rețele direct legate de sistemul judiciar, fie prin legături între organizațiile care oferă sprijin victimelor, inclusiv cu sprijinul rețelelor europene care se ocupă de problemele victimelor.	1. Statele membre <u>și, după caz, autoritățile locale și regionale</u> , cooperează pentru a facilita o protecție mai eficientă a drepturilor și intereselor victimelor în cadrul procedurilor penale, fie sub formă de rețele direct legate de sistemul judiciar, fie prin legături între organizațiile care oferă sprijin victimelor, inclusiv cu sprijinul rețelelor europene care se ocupă de problemele victimelor.
2. Statele membre se asigură că autoritățile care lucrează cu victimele sau le acordă sprijin acestora colaborează între ele pentru a se garanta că victimele primesc un răspuns coordonat și pentru a se minimiza impactul negativ al infracțiunii, riscurile de victimizare secundară și repetată și sarcina impusă victimelor ca urmare a interacțiunilor dintre victime și organele de justiție penală.	2. Statele membre se asigură că autoritățile care lucrează cu victimele sau le acordă sprijin acestora <u>(inclusiv autoritățile locale și regionale)</u> colaborează între ele pentru a se garanta că victimele primesc un răspuns coordonat și pentru a se minimiza impactul negativ al infracțiunii, riscurile de victimizare secundară și repetată și sarcina impusă victimelor ca urmare a interacțiunilor dintre victime și organele de justiție penală.

Expunere de motive

Autorităților locale și regionale le revine un rol important în ceea ce privește facilitarea drepturilor victimelor. Prin urmare, cooperarea între diferitele autorități ar trebui consolidată atât vertical (relații între autorități și instituții de la nivel regional cu cele de la nivel național), cât și orizontal (relații între diferitele autorități la nivel regional și local). Aceste structuri devin importante mai ales atunci când o procedură penală prezintă aspecte transfrontaliere și victima își are reședința în alt stat membru al UE.

Bruxelles, 16 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor „Crearea unei culturi europene a guvernancei pe mai multe niveluri: inițiative în continuarea Cărții albe a Comitetului Regiunilor”

(2012/C 113/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- reamintește necesitatea unei metode comunitare reînnoite, prin intermediul unui proces mai incluziv și prin punerea în practică a unei guvernance pe mai multe niveluri;
- salută consensul politic manifestat în legătură cu concepția sa privind guvernarea europeană și sprijinul instituțiilor europene pentru demersul său;
- a luat inițiativa elaborării unui Tablou de bord al guvernancei pe mai multe niveluri la nivelul Uniunii Europene, care va contribui în fiecare an la cuantificarea importanței acordate principalelor principii și mecanisme ale acestui mod de guvernare în ciclul politic al Uniunii Europene, atenția concentrându-se asupra dimensiunii teritoriale a politicilor și strategiilor analizate;
- consideră că, în vederea consolidării demersului de monitorizare al Comitetului Regiunilor, guvernarea pe mai multe niveluri ar putea face obiectul unei atenții speciale cu ocazia următorului Forum al subsidiarității;
- își va concretiza în următoarele luni angajamentul de a prezenta Carta Uniunii Europene privind guvernarea pe mai multe niveluri, document care va trebui să inducă o mai mare participare a autorităților locale și regionale la exercitarea democrației europene. Procesul de elaborare a Cartei, bazat pe un concept incluziv și participativ, va trebui să înlesnească însușirea acesteia de către aleșii locali și regionali.

Raportor dl Luc VAN DEN BRANDE (BE-PPE), președintele Biroului de legătură Flandra-Europa

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. confirmă angajamentul politic exprimat în Cartea sa albă privind guvernanta pe mai multe niveluri, adoptată la 17 iunie 2009 ⁽¹⁾ și, ca atare, în sialul proiectului politic propus, de **Construire a Europei în parteneriat**, și combătând orice tendință contrară, dorește să vegheze la realizarea acestui obiectiv care servește procesului de integrare europeană ⁽²⁾;

A. Principii generale ale guvernantei pe mai multe niveluri

2. concepe guvernanta pe mai multe niveluri ca un principiu ce rezidă în acțiunea coordonată a Uniunii, a statelor membre și a autorităților locale și regionale, bazată pe principiile subsidiarității și proporționalității și pe parteneriatul concretizat într-o cooperare funcțională și instituționalizată care urmărește să elaboreze și să pună în aplicare politicile Uniunii Europene;

3. prin urmare, reamintește necesitatea unei **metode comunitare reînnoite**, prin intermediul unui proces mai incluziv și prin punerea în practică a unei guvernante pe mai multe niveluri care ar îmbunătăți eficiența acțiunii Uniunii Europene introducând o nouă cultură a cooperării interinstituționale și politice menită să favorizeze participarea la procesul european a aleșilor de la toate nivelurile, în orice caz, a celor care provin din regiunile cu competențe legislative;

4. salută consensul politic manifestat în legătură cu concepția sa privind guvernanta europeană și sprijinul instituțiilor europene pentru demersul său și este convins că realizarea unei adevărate **culturi a guvernantei pe mai multe niveluri** în Europa este condiționată de următoarele trei aspecte:

— consolidarea fundamentelor și a principiilor subiacente acestui mod de guvernanta în cadrul instituțional și politic european și național;

— punerea în aplicare a guvernantei pe mai multe niveluri, prin intermediul unor mecanisme și instrumente pertinente;

⁽¹⁾ Cartea albă a Comitetului Regiunilor privind guvernanta pe mai multe niveluri, CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ În rezoluția sa privind prioritățile politice pentru 2011, CoR semnalează că „are intenția de a continua să dezvolte o cultură europeană a guvernantei pe mai multe niveluri (GMN) și va lua ca reper Cartea albă privind GMN în vederea evaluării punerii sale în practică și a monitorizării situației sale în Uniunea Europeană” – CdR 361/2010 fin. Acest proces este favorizat de dialogul cu asociațiile teritoriale europene și cu principalele grupuri de reflecție europene.

— asigurarea condițiilor de autonomie financiară pentru diversele niveluri de guvernanta, mai ales pentru autoritățile locale și regionale, precum și a unei repartizări eficiente a resurselor, printr-o mai bună echilibrare a finanțelor publice;

5. reamintește că Tratatul de la Lisabona a integrat fără îndoială guvernanta pe mai multe niveluri în mecanismele de funcționare a Uniunii Europene, în special prin consolidarea statutului său în arhitectura instituțională și consacrand obiectivul coeziunii teritoriale și dimensiunea subnațională a principiului subsidiarității;

6. consideră că cea mai bună cale de a face să prevaleze interesul general al cetățenilor europeni și al statelor membre, precum și al autorităților regionale și locale este, ca atare și de bună seamă, aceea de a prezenta **principiul subsidiarității ca fiind în prezent corolarul valorii adăugate europene**, iar guvernanta pe mai multe niveluri – ca modul de guvernare flexibil și participativ capabil să consolideze valorile Uniunii Europene și etica sa pătrunsă de responsabilitate și solidaritate, astfel încât să se poate face față realităților unei lumi globale, din ce în ce mai interdependentă și competitivă;

7. consideră că orice reflecție privind guvernanta europeană permite revenirea la chestiunea esențială reprezentată de respectarea principiului subsidiarității în cadrul unui proces politic și legislativ dinamic, insistând asupra faptului că principiul subsidiarității și cel al guvernantei pe mai multe niveluri sunt indisolubile: unul face referire la competențele diferitelor niveluri ale puterii, celălalt pune accentul pe interacțiunea dintre acestea;

8. consideră că încadrarea **subsidiarității și proporționalității** în contextul guvernantei pe mai multe niveluri înseamnă și recunoașterea necesității unui efort de transversalitate și de compartimentare a acțiunii politice europene: reușita strategiilor globale aflate astăzi în centrul agendei europene depinde într-adevăr, din ce în ce mai mult, de calitatea guvernantei partajate în Europa și de respectarea principiului subsidiarității, evitându-se astfel ca deciziile să se concentreze la un singur nivel de putere și garantându-se că politicile sunt concepute și aplicate la nivelul cel mai adecvat;

9. își înscrie propunerile în actualul context al procesului de integrare europeană, care necesită un efort sporit de responsabilitate și solidaritate din partea responsabililor politici europeni, naționali și teritoriali, în spiritul principiului reciprocității ⁽³⁾;

⁽³⁾ Conform acestui principiu, fiecare nivel de guvernare care participă la procesul decizional comun are obligația promovării legitimității și competenței celorlalți participanți (Landy și Teles: "Beyond devolution: from subsidiarity to mutuality"). Cu alte cuvinte, guvernanta la niveluri diferite nu trebuie văzută ca o activitate a unor autorități care se concurează una pe cealaltă. Dimpotrivă, diversele niveluri de guvernare trebuie să se consolideze reciproc.

B. Consolidarea valorilor și principiilor guvernantei pe mai multe niveluri: Progrese și Îmbunătățiri

Către o nouă percepție a principiului echilibrului instituțional

10. subliniază că **principiul echilibrului instituțional** ⁽⁴⁾, element central al structurii Uniunii Europene, reprezintă o garanție fundamentală pentru democrația europeană și consideră că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care îi conferă un statut instituțional și juridic consolidat din perspectiva apărării propriilor prerogative în fața Curții de Justiție, implică respectarea deplină a acestui principiu în ceea ce-l privește;

11. consideră că elaborarea unei **Carte a Uniunii Europene privind guvernanta pe mai multe niveluri**, care va ajuta la includerea printre valorile Uniunii a unei percepții comune și partajate asupra guvernantei europene, va reprezenta o etapă esențială în concretizarea proiectului său politic;

12. constată că nu există un sistem coerent de drept administrativ european care să garanteze standardele minime de aplicare a procedurilor de consultare, coordonare și participare a regiunilor și localităților; ca atare, invită Comisia Europeană să aibă în vedere, în perspectivă, elaborarea unui Act al procedurilor administrative europene care să transpună valorile și principiile-cheie ale acestei viitoare Carte în proceduri mai participative;

13. consideră că revizuirea acordului său de cooperare cu Comisia Europeană, aflat în curs de negociere, trebuie să acorde o mai mare atenție legitimității și responsabilității autorităților locale și regionale în cadrul funcționării Uniunii Europene și să asigure, în interesul general al întregului proces decizional european, respectarea celor două principii directe ale acțiunii Uniunii Europene, principiile subsidiarității și proporționalității, precum și afirmarea principiului guvernantei pe mai multe niveluri ca principiu structurant;

14. este de părere că această revizuire trebuie însoțită de un proces dinamic, care să ducă la adoptarea, împreună cu Comisia Europeană, a unui Plan de acțiune permanent care să identifice inițiativele cele mai în măsură să aibă un impact teritorial, și analiza – *ex-ante* și, deopotrivă, *ex-post* – pe care ar putea s-o efectueze CoR mobilizând expertiza membrilor săi și a platformelor autorităților locale și regionale pe care le întreține (platforma Europa 2020, cea a subsidiarității, platforma GECT) ⁽⁵⁾;

⁽⁴⁾ Principiul constă într-un sistem de distribuție a competențelor între diversele instituții ale Uniunii care atribuie fiecăreia dintre ele propria sa misiune în structura instituțională a Uniunii și în îndeplinirea sarcinilor care i-au fost conferite acesteia. Curtea de Justiție asigură respectarea legii și a echilibrului instituțional, cu alte cuvinte că fiecare instituție își exercită propriile competențe, ținând seama de cele proprii celorlalte instituții [cf. Cauza 9/56, Meroni/Înalta Autoritate, (1957 și 1958), culegerea de jurisprudență 133-152 și Cauza 70/88, Parlamentul European/Consiliul (190) culegerea de jurisprudență I-2041-2072, alin. 21 și 22].

⁽⁵⁾ Comunicatul de presă comun al dlui José Manuel Barroso și al dnei Mercedes Bresso, din 29 iunie 2010 (cf. MEMO/10/287 la adresa <http://europa.eu/rapid>).

15. invită Parlamentul European să-și intensifice mobilizarea instituțională în vederea transpunerii principiilor și mecanismelor guvernantei pe mai multe niveluri și abordarea integrată, reafirmându-și propunerea de instituire a unui standard european/unei etichete europene al/a guvernantei pe mai multe niveluri ⁽⁶⁾;

16. salută inițiativa Consiliului Uniunii Europene de a convoca pentru prima dată în martie 2010 ⁽⁷⁾ o reuniune ministerială informală dedicată guvernantei pe mai multe niveluri. Concluziile acestei reuniuni invită în mod explicit Comitetul Regiunilor să „înlesnească evaluarea politică continuă a progreselor înregistrate în materie de guvernanta pe mai multe niveluri în cadrul Uniunii Europene”, solicitând viitoarelor Președinții să reinnoiască acest demers. În plus, consideră că prezența sa mai sistematică la ședințele Consiliului și la cele de natură interguvernamentală reprezintă dovada progreselor înregistrate în luarea în considerare a acestui tip de guvernanta;

17. salută perspectiva unor relații mai strânse cu Președinția Consiliului European și disponibilitatea acesteia în legătură cu impactul deciziilor strategice luate la nivelul șefilor de stat și de guvern privind autoritățile locale și regionale și consideră potrivit, în acest context, să se organizeze o întâlnire înaintea fiecărui summit al Consiliului European de primăvară;

18. plănuiește să instaureze un dialog mai sistematic cu Curtea de Justiție (în legătură cu respectarea principiului subsidiarității, proporționalității și a obiectivului coeziunii teritoriale, din perspectiva bunei transpuneri a dreptului european și a impactului acestuia asupra autorităților locale și regionale, precum și asupra celor patru libertăți) și cu Curtea de Conturi (în legătură cu buna guvernanta a finanțării europene și cu impactul gestionării acestora asupra coeziunii teritoriale și a competitivității localităților și regiunilor);

Abordarea în parteneriat pusă în slujba unei reglementări inteligente

19. își însușește noua abordare centrată asupra noțiunii de reglementare inteligentă, bazată pe un ciclu politic al Uniunii Europene, în cursul căruia legislația să fie adaptată constant la mize și împrejurări și să facă obiectul unei evaluări amănunțite a punerii sale în aplicare, abordare care însă trebuie însoțită de o atenție mai mare acordată impactului său teritorial ⁽⁸⁾;

⁽⁶⁾ Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 (dna Mănescu), referitoare la buna guvernanta în materie de politică regională a UE: procedurile de asistență și control ale Comisiei Europene [2009/2231(NI), (P7_TA(2010) 0468)].

⁽⁷⁾ Reuniunea informală a miniștrilor responsabili cu politica teritorială organizată la 17 martie 2010 în Malaga, la inițiativa Președinției spaniole, în prelungirea dinamicii dialogului teritorial de la Palma, din 18 ianuarie 2010.

⁽⁸⁾ Avizul Comitetului Regiunilor privind reglementarea inteligentă – CdR 353/2010.

20. își reafirmă dorința ca, la următoarea revizuire a Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare, să fie anexat un protocol specific care să cuprindă anumite dispoziții referitoare în special la evaluarea impactului și la evaluarea *ex post* a legislației, dispoziții care să prevadă implicarea deplină a Comitetului;

21. dorește să dea mai multă greutate propriei participări la procesul de monitorizare a *Planului de acțiune privind o mai bună legiferare*, mai ales prin atenția acordată raportului său anual privind monitorizarea subsidiarității, ca o recunoaștere a contribuției sale la raportul anual al Comisiei privind o mai bună legiferare;

22. solicită revizuirea orientărilor pentru evaluarea impactului, propuse de Comisie, care să favorizeze evaluarea sistematică a impactului teritorial *ex ante* și *ex post* și elaborarea de indicatori teritoriali și de guvernanță favorabilă incluziunii, prezentând propuneri specifice în acest sens, bazate pe învățămintele ce reies din cooperarea deja lansată cu Comisia Europeană;

23. sprijină cu toată determinarea obiectivul prioritar din cadrul lucrărilor Grupului la nivel înalt pentru reducerea sarcinii administrative (Grupul Stoiber), în cadrul căruia își reafirmă angajamentul de a contribui la diminuarea poverii care apasă asupra autorităților locale și regionale;

24. regretă lipsa de implicare a autorităților locale și regionale în exercițiul comitologiei, invitând stăruitor Comisia Europeană să atenueze acest deficit care amenință buna aplicare a legislației europene la nivel teritorial;

Un răspuns necesar pentru o mai bună însușire de către cetățeni a procesului de integrare europeană

25. salută recomandările Grupului de reflecție mandatat de Consiliul European să ajute Uniunea Europeană în anticiparea mizelor pe termen lung (pentru perioada 2020-2030) și în confruntarea mai eficientă cu acestea, grup care, propunând un nou pact comunitar (**com-pact**), recunoaște temeinicia „unui sistem de guvernanță pe mai multe niveluri în care competențele sunt mai degrabă partajate decât divizate” și care „poate și trebuie să stea la baza procesului decizional și a relațiilor UE la toate nivelurile, între indivizi și generații, precum și între localități, regiuni și state membre”; de asemenea, salută recomandarea Grupului de „înțelepți”, de a încuraja consultarea și implicarea sa, în vederea consolidării cetățeniei politice în Europa, înlesnind astfel însușirea proiectului european de către cetățeni”⁽⁹⁾;

⁽⁹⁾ Extras din raportul Grupului de reflecție al Consiliului European „Proiectul Europa 2030 – Provocări și oportunități”, martie 2010. Raport înaintat președintelui Consiliului European, dl Herman Van Rompuy, la 8 mai 2010.

26. consideră că ar fi nimerit să se procedeze la o evaluare anuală a **situației regionalizării și descentralizării în interiorul Uniunii Europene**, pentru a da măsura dinamicii economiei politice, juridice și fiscale a autorităților locale și regionale. Ar fi un demers potrivit, mai ales pentru a veni în sprijinul angajamentului Comitetului Regiunilor în ceea ce privește monitorizarea subsidiarității și în contextul cooperării aprofundate cu Congresul autorităților locale și regionale al Consiliului Europei;

27. pledează pentru introducerea unui program Erasmus pentru aleșii locali și regionali, în cadrul cooperării instituționale cu Parlamentul European și cu Comisia Europeană, și salută finanțarea unui proiect-pilot, așa cum a propus Parlamentul European;

28. subliniază că dorește să contribuie la concretizarea noului instrument al democrației directe, inițiativa cetățenilor europeni (ICE); în special, își pune la dispoziție propriile canale și rețele de informare, precum și pe cele ale membrilor săi, pentru a sensibiliza publicul în legătură cu această inițiativă și pentru a sprijini Comisia în orice mod considerat util, de exemplu în timpul evaluării *ex-ante* a acceptabilității inițiativelor propuse, din perspectiva impactului asupra principiilor subsidiarității și proporționalității; în plus, ar putea contribui la colectarea și diseminarea informațiilor privind inițiativele cetățenilor europeni planificate sau în desfășurare și în organizarea, la Bruxelles sau în alt loc, a dezbaterilor participative⁽¹⁰⁾; în sfârșit, ar dori să se implice plenar în audierile ce urmează a fi organizate de Parlamentul European ca reacție la ICE de succes și se oferă să le sprijine;

29. solicită instituirea unei cooperări cu Comisia pentru a se înregistra progrese în acest proces, în aceleași condiții cu celelalte instituții; promovarea acestui instrument ar trebui să se realizeze în parteneriat și prin stimularea mai ales a dezbaterilor din cadrul autorităților locale și regionale și al parlamentelor regionale, mobilizând în acest sens media locale și regionale;

30. consideră că integrarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în dreptul primar al Uniunii Europene și perspectiva aderării Uniunii Europene la Convenția europeană a drepturilor omului vor promova **protecția pe mai multe niveluri a drepturilor fundamentale**. Ca atare, Comitetul solicită să fie asociat la dialogul interinstituțional solicitat de Consiliul Uniunii Europene privind Raportul anual al Comisiei Europene privind aplicarea Cartei, care consideră că „aplicarea efectivă a cartei ar trebui să se bazeze pe acțiunile tuturor instituțiilor și organelor, oficiilor și agențiilor UE”⁽¹¹⁾;

⁽¹⁰⁾ Avizul Comitetului Regiunilor privind inițiativa cetățenilor – CdR 167/2010 fin.

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor COM(2010) 119 final.

⁽¹¹⁾ Concluziile Consiliului privind acțiunea și inițiativele Consiliului în vederea punerii în aplicare a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – A 3092-a sesiune a Consiliului *Afaceri generale*, Bruxelles, 23 mai 2011.

31. dorește să-și consolideze cooperarea cu Agenția pentru drepturi fundamentale, în special în cadrul organizării dialogului anual privind protecția și promovarea pe mai multe niveluri a drepturilor fundamentale, lansând noi inițiative în vederea Anului european al cetățeniei (2013);

32. solicită adoptarea, la nivelul localităților și regiunilor europene, a unor măsuri de comunicare descentralizată în legătură cu realizările Uniunii Europene și cu impactul lor asupra cetățenilor și subliniază nevoia urgentă de a prevedea suficiente resurse financiare pentru a sprijini acțiunile Comitetului pe lângă media regională și locală care are o largă audiență în rândul cetățenilor;

C. *Transpunerea guvernancei pe mai multe niveluri în strategiile și politicile uniunii europene*

Principiul guvernancei pe mai multe niveluri ca principiu organizator al tuturor politicilor și strategiilor europene cu un puternic impact teritorial

33. consideră că arhitectura propusă pentru guvernarea Strategiei Europa 2020, ca și cea aplicabilă reformei politicii de coeziune trebuie să asigure o dublă schimbare de paradigmă:

- guvernarea pe mai multe niveluri trebuie integrată pe deplin în dispozițiile legislative și normative ale politicilor cu un puternic impact teritorial, viitoarea politică de coeziune având, desigur, prioritate;
- la punerea sa în aplicare, trebuie pus accentul mai mult pe principiul parteneriatului pe mai multe niveluri și al cooperării între mai mulți actori;

Un nou cadru de guvernare pentru creșterea europeană

34. constată că, în contextul crizei bugetare pe care o traversează Europa și ale cărei efecte economice și sociale reprezintă prima grijă a cetățenilor, chestiunea valorii adăugate a Uniunii Europene și a mijloacelor de care aceasta dispune pentru a fi la înălțimea acestei mize îmbracă o importanță fundamentală;

35. sprijină abordarea „convențională”, la care trebuie să fie asociat, propusă de Parlamentul European și pusă în aplicare de Președinția poloneză, în vederea stabilirii în parteneriat a priorităților politice ale Uniunii Europene în materie de cheltuieli și a finanțării acestora pentru perioada 2014-2020;

36. dorește să fie asociat la acest demers, dată fiind contribuția indispensabilă a autorităților regionale și locale (care reprezintă 16% din PIB-ul Uniunii Europene și 58% din investițiile publice în Europa) la relansarea economică a Uniunii (12);

37. atrage atenția așadar asupra situației îngrijorătoare a finanțelor publice ale autorităților locale și regionale, o situație dăunătoare pentru relansarea economiei europene, care, din această cauză, pune sub semnul întrebării reușita Strategiei

Europa 2020. De aceea, consideră că ar trebui să se prevadă un bilanț general al finanțelor publice locale și regionale din perspectiva următorului cadru financiar multianual;

Realizarea Strategiei Europa 2020 și a celor șapte inițiative emblematice în parteneriat, prin intermediul pactelor teritoriale

38. constată că toate instituțiile europene recunosc în mod clar necesitatea instaurării unei guvernance pe mai multe niveluri pentru realizarea obiectivelor-cheie ale Strategiei Europa 2020 și a celor șapte inițiative emblematice;

39. în acest sens, sprijină în mod special recomandarea Consiliului European care, în Concluziile sale din 25 martie 2011 (13), recunoaște că asumarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 în perspectiva punerii în aplicare a Semestrului european necesită asocierea strânsă în special a Comitetului Regiunilor și a regiunilor, precum și a altor actori politici și economici esențiali;

40. salută faptul că, în unele state membre, Programele naționale de reformă (PNR) țin mai bine seama de potențialul parteneriatelor dintre diversele niveluri de guvernare. Cu toate acestea, Comitetul deplânge lipsa vădită de mecanisme și proceduri credibile, care să materializeze principiul guvernancei pe mai multe niveluri, astfel încât să fie asigurată integrarea efectivă a politicilor și sincronizarea agendelor și bugetelor diverselor niveluri de guvernare, cu respectarea principiului subsidiarității;

41. invită prin urmare statele membre să asocieze pe deplin autoritățile regionale și locale atât la procesul de elaborare și de implementare a Programelor naționale de reformă, cât și la Programele de stabilitate sau de convergență, dat fiind că decalajul dintre obiectivele globale ale Strategiei Europa 2020 și resursele alocate prin PNR nu va putea fi anulat decât prin parteneriatul dintre diversele niveluri de guvernare (14);

(13) Referitor la Concluziile Consiliului European din 24 și 25 martie 2011 (EU/CO 10/11 REV 1), Comitetul Regiunilor a constatat, în cadrul lucrărilor Platformei sale, Europa 2020, că (pe baza informațiilor cuprinse în PNR):

- în două treimi din statele membre (19 din 27), autoritățile regionale și locale au jucat un rol în procesul de redactare a PNR;
- în cea mai mare parte a statelor membre, autoritățile locale și regionale au fost consultate și, în cazul a opt dintre ele, aceste autorități au participat direct la redactarea PNR;
- în PNR a 13 state membre (inclusiv primele 5 ca număr de locuitori) sunt menționate inițiative bazate pe guvernarea pe mai multe niveluri;
- două state membre (BE, PT) au adoptat obiective diferențiate în funcție de regiuni;
- un stat membru (RO) a anunțat că va adopta propunerea CoR privind pactele teritoriale, menționând-o în mod explicit;
- anumite state membre și-au fixat ca obiectiv să pună în aplicare o abordare integrată și să consolideze sinergiile dintre diversele niveluri de guvernare, prin intermediul unor structuri de coordonare/dialog mai performante.

(14) Avizul Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în îndeplinirea obiectivelor **Strategiei Europa 2020** – CdR 72/2011 rev.1 și Rezoluția Comitetului Regiunilor privind implicarea mai puternică a autorităților locale și regionale în Strategia Europa 2020 – CdR 199/2010 fin.

(12) Avizul Comitetului Regiunilor privind mobilizarea investițiilor private și publice în vederea relansării economice și realizării unei transformări structurale pe termen lung: dezvoltarea parteneriatelor public-privat – CdR 21/2010 fin.

42. pe de altă parte, solicită Comisiei Europene să monitorizeze mai amănunțit componenta *gubernanță* din PNR și din rapoartele privind progresele anuale ale statelor membre, astfel încât Consiliul Uniunii Europene să fie în măsură de a adopta recomandări explicite pentru a încuraja statele membre să extindă și să îmbunătățească parteneriatele între diversele niveluri de guvernare pentru implementarea PNR;

43. reafirmă **obiectivul încheierii unor contracte între mai multe niveluri**, care va trebui să însoțească realizarea celor șapte inițiative și concretizarea mecanismelor inovatoare⁽¹⁵⁾ în spiritul agendelor digitale locale și al acordurilor dintre părțile interesate, propuse în cadrul Agendei digitale pentru Europa (ADE)⁽¹⁶⁾, Platforma de specializare inteligentă, lansată de Comisia Europeană, și realizarea obiectivelor inițiativelor emblematice *Tineretul în mișcare* și *O Uniune a inovării*, prin îmbunătățirea coerenței între toți actorii și strategiile de la toate nivelurile⁽¹⁷⁾;

44. regretă faptul că autoritățile regionale și locale nu sunt asociate direct la toate etapele metodei deschise de coordonare, în vederea implementării Strategiei Europa 2020, și insistă cu toată determinarea în favoarea integrării lor în acest proces;

45. reamintește valoarea adăugată a **abordării integrate**, în special pentru consolidarea sinergiilor între Strategia de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene și Strategia Europa 2020, cu respectarea principiului subsidiarității, și pentru utilizarea mai eficientă a fondurilor structurale alocate investițiilor din sectorul energetic. De asemenea, obiectivul atenuării efectelor schimbărilor climatice și al adaptării la acestea trebuie integrat în ansamblul cadrelor strategice ale UE, mai ales în ceea ce privește politica agricolă și de dezvoltare rurală;

O nouă paradigmă pentru viitoarea politică de coeziune

46. reamintește că rezultatele consultării privind cel de-al cincilea Raport al Comisiei privind coeziunea confirmă pledoaria sa și a ansamblului autorităților regionale și locale pentru consolidarea principiului parteneriatului, abordare confirmată de Consiliu, care recunoaște importanța guvernanței pe mai multe niveluri în atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020 prin intermediul noii politici de coeziune⁽¹⁸⁾;

47. constată cu satisfacție că Agenda teritorială 2020, adoptată de Consiliu în mai 2011, preconizează să se recurgă la guvernanța pe mai multe niveluri pentru realizarea coeziunii teritoriale, solicitând în special Comisiei Europene să ia în

⁽¹⁵⁾ Rezoluția Comitetului Regiunilor Către un set de instrumente mai bun pentru punerea în aplicare a strategiei UE 2020: orientările generale pentru politicile economice și de ocupare a forței de muncă ale statelor membre și ale Uniunii – CdR 175/2010 fin.

⁽¹⁶⁾ Documentul de lucru al Comisiei – SEC (2011)708 (http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/docs/scoreboard.pdf). În acest sens, CoR a solicitat în avizul său CdR 104/2010 un rol proactiv pentru Comitet, ARL și asociațiile acestora în ciclul de guvernanță al Agendei digitale europene (*European Digital Agenda Governance Cycle*).

⁽¹⁷⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ Concluziile Consiliului privind cel de-al cincilea Raport privind coeziunea economică, socială și teritorială – A 3068-a sesiune a Consiliului *Afaceri generale*, Bruxelles, 21 februarie 2011. Avizul Comitetului Regiunilor privind *contribuția politicii de coeziune la Strategia Europa 2020* – CdR 223/2010 fin.

considerare dimensiunea teritorială în analizele sale de impact și Comitetului Regiunilor – să transmită contribuțiile autorităților locale și regionale.

48. constată cu satisfacție, în legătură cu politica de coeziune după 2013, că, la așteptările sale, Comisia a răspuns reluând anumite principii și mecanisme ale guvernanței pe mai multe niveluri și ale **abordării integrate și multifuncționale**⁽¹⁹⁾ prin luarea în considerare în proiectul său pentru noul Regulament general privind fondurile structurale și fondul de coeziune a solicitărilor care vizează:

- includerea în noul articol a unei referințe explicite la parteneriat și la guvernanța pe mai multe niveluri, două principii ce vor trebui respectate în toate diversele faze ale derulării contractelor de parteneriat și ale programelor operaționale;
- reflectarea acestor principii generale în celelalte articole relevante ale regulamentului în legătură cu contractele de parteneriat și cu programele operaționale;
- introducerea unei solicitări adresate statelor membre de a menționa în propriul raport anual progresele înregistrate în ceea ce privește respectarea principiilor parteneriatului și guvernanței pe mai multe niveluri;
- prevederea posibilității elaborării de programe operaționale funcționale.

49. salută propunerea Comisiei de creare a unui cadru strategic comun care să combine diversele pârghii de acțiune comunitară în favoarea dezvoltării teritoriale [FEADR, fonduri structurale (FEDER, FSE, Fondul de coeziune, FEP)] și solicită ca, și în acest cadru, autoritățile locale și regionale să fie asociate în mod concret la elaborarea contractelor de parteneriat.

50. solicită ca atare legiuitorului european să confirme aceste dispoziții și, mai ales, să le consolideze, pentru a prevedea:

- prezența reprezentanților autorităților locale și regionale în delegația statelor membre atunci când conținutul contractului de parteneriat este negociat cu Comisia Europeană;
- consolidarea puternică a principiilor de parteneriat și de guvernanță pe mai multe niveluri în viitorul Cod european privind obiectivele și criteriile acestor principii;

— un dialog între Comisia Europeană și Comitetul Regiunilor în legătură cu aspectul guvernanței în rapoartele lor anuale, în scopul evaluării progreselor înregistrate și a obstacolelor întâlnite în fiecare stat membru, înainte de adoptarea de către Consiliu a recomandărilor sale;

⁽¹⁹⁾ Aviz prospectiv al Comitetului Regiunilor privind viitorul politicii de coeziune, CdR 210/2009 fin.

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții – Concluziile celui de-al cincilea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială: viitorul politicii de coeziune – COM(2010) 642 final.

— stabilirea în viitor a unui indice de cooperare care să permită măsurarea gradului de guvernanta participativă în interiorul statelor membre;

51. concepe **cooperarea teritorială** ca o parte integrantă a politicii regionale, Gruparea europeană de cooperare teritorială (GECT) fiind un veritabil laborator pentru guvernanta pe mai multe niveluri ⁽²⁰⁾;

52. salută faptul că propunerea de revizuire a Regulamentului GECT, prezentată de Comisia Europeană în octombrie 2010, reflectă dorința de punere în aplicare a obiectivului coeziunii teritoriale și reia o serie de propuneri formulate în amonte de CoR, în special în ceea ce privește constituirea de GECT bilaterale împreună cu entități din țări terțe ⁽²¹⁾. Atrage atenția asupra potențialului deținut de GECT ca structură de cooperare și în cadrul altor politici sectoriale ale UE, nu numai în cadrul politicii regionale;

53. subliniază rolul Platformei GECT din cadrul CoR în promovarea instrumentului și în sprijinirea operațională a punerii în aplicare a unor noi GECT, în special prin intermediul schimbului de bune practici;

54. cere Comisiei Europene ca, în ceea ce privește dezvoltarea strategiilor macroregionale, să se acorde o atenție specială:

— respectării stricte a principiului guvernantei pe mai multe niveluri în cadrul organelor de consultare, de elaborare, de punere în aplicare și de monitorizare a strategiilor macroregionale;

— adoptării de instrumente de monitorizare și de programe financiare care, bazându-se pe strategii și planuri de dezvoltare locale și regionale, asigură o abordare pe mai multe niveluri, în vederea dezvoltării acestor macroregiuni și în calitate de *cluster teritoriale*;

— asocierii structurale a autorităților regionale și locale la finalizarea construcției acestor strategii, pentru a evita posibila concentrare a guvernantei la nivel național;

— evidențierii valorii adăugate europene a strategiilor menționate, în special în cadrul unei Cărți albe;

Realizarea pieței unice în parteneriat

55. salută propunerea referitoare la cele douăsprezece pârghii de creștere, competitivitate și progres social din Actul privind piața unică și sprijină solicitarea Consiliului, care a subliniat nevoia consolidării guvernantei Pieței unice, prin invitarea Comisiei Europene să-și continue activitatea în acest sens ⁽²²⁾;

⁽²⁰⁾ Avizul din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor privind *noile perspective pentru revizuirea regulamentului GECT* – CdR 100/2010 fin.

⁽²¹⁾ Avizul din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor privind *noile perspective pentru revizuirea regulamentului GECT* – CdR 100/2010 fin.

⁽²²⁾ Concluziile Consiliului privind Actul privind piața unică – prioritățile pentru relansarea pieței unice – a 3105-a sesiune a Consiliului Afaceri Economice și Financiare, Bruxelles, 12 iulie 2011. Avizul Comitetului Regiunilor referitor la *Actul privind piața unică* – CdR 330/2010 fin.

56. observă că, în Raportul său privind guvernanta și parteneriatul privind piața unică, Parlamentul European remarcă faptul „că normele pieței unice sunt deseori puse în aplicare de către autorități locale și regionale; solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte și să extindă în continuare parteneriate cu autoritățile locale și regionale, de la politica de coeziune la politicile privind piața unică” ⁽²³⁾;

57. solicită în consecință să se asigure monitorizarea punerii în aplicare, în ansamblu, a Actului privind piața unică pentru garantarea coerenței demersului și pentru realizarea pieței unice în parteneriat; consideră că o astfel de misiune trebuie să revină Platformei de monitorizare a Strategiei Europa 2020, printre componentele căreia se numără și relansarea pieței unice;

58. subliniază contribuția sa, prin instituirea titlului de *Regiune europeană întreprinzătoare*, la dezvoltarea unei viziuni strategice asupra dezvoltării teritoriale integrate, articulată în special în jurul principiilor cuprinse în *Small Business Act* ⁽²⁴⁾ și solicită ca atare crearea unor parteneriate privind *Small Business Act* pentru implementarea SBA la nivel regional, precum și instituirea unor reprezentanți ai IMM-urilor (*SME envoys*) atât la nivel național, cât și la nivel regional/teritorial, propunând să fie asociat la grupul consultativ SBA care va fi instituit;

59. reiterează necesitatea asocierii autorităților locale și regionale, și în special a regiunilor cu puteri legislative la mecanismele participative pentru transpunerea și aplicarea optimă a reglementării privind piața unică;

Viitoarele politici de mediu, în domeniul schimbărilor climatice și al energiei ⁽²⁵⁾ ⁽²⁶⁾

60. invită instituțiile internaționale și Uniunea Europeană să ia în considerare valoarea adăugată pe care o pot aduce autoritățile locale și regionale în guvernanta globală a mediului și a dezvoltării durabile, inclusiv implementarea Acordurilor multilaterale de mediu precum Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Convenția privind diversitatea biologică (CBD), precum și Agenda Rio+20 pentru economie ecologică și guvernanta dezvoltării durabile ⁽²⁷⁾;

⁽²³⁾ Raport privind guvernanta și parteneriatul în cadrul pieței unice [2010/2289(INI)].

⁽²⁴⁾ Proiect de aviz al Comitetului Regiunilor privind revizuirea *Small Business Act* pentru Europa – CdR 151/2011 rev.1.

⁽²⁵⁾ Cf. recomandările amănunțite cuprinse în avizul său de perspectivă CdR 164/2010 fin privind rolul autorităților locale și regionale în cadrul viitoarei politici de mediu, despre modul în care trebuie pusă în aplicare abordarea guvernantei pe mai multe niveluri în toate etapele elaborării politicii de mediu a UE.

⁽²⁶⁾ Cf., între altele, Cartea albă a Comisiei intitulată „Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor” – COM(2011) 144 final.

⁽²⁷⁾ Avizul Comitetului Regiunilor privind UE și politica internațională post-2010 în materie de biodiversitate (CdR 112/2010 fin), Avizul Comitetului Regiunilor privind politica climatică internațională post-Copenhaga (CdR 245/2010 fin), proiectul de aviz al Comitetului Regiunilor privind contribuția autorităților locale și regionale din UE la Conferința ONU din 2012 privind dezvoltarea durabilă (Rio+20) (CdR 187/2011 rev. 1.).

61. susține că o modalitate constructivă de cooperare între nivelurile local și național în ceea ce privește măsurile de adaptare la schimbările climatice este aceea a acordurilor orientate spre rezultate, prin care toate nivelurile de guvernare pot să se angajeze de bunăvoie să depună eforturi în vederea atingerii unor obiective privind atenuarea schimbărilor climatice și își asumă împreună angajamentul și responsabilitatea propriilor contribuții (28);

62. subliniază importanța crescândă a alianțelor energetice și climatice sectoriale și intersectoriale încheiate între regiuni și întreprinderi. Aceste alianțe trebuie stimulate în mod explicit, în vederea consolidării și accelerării la maximum a dezvoltării și implementării concrete a tehnologiilor cu emisii scăzute de CO₂, prin parteneriate între factorii de decizie de la nivel local și regional și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri);

63. observă că zonele urbane produc 75% din emisiile de CO₂ și că eficiența acțiunii globale reclamă o abordare de tipul guvernării pe mai multe niveluri, ceea ce presupune coordonarea eforturilor între nivelurile de guvernare local, regional, național și supranațional, bazată pe principiul subsidiarității. În acest sens, Comitetul subliniază că propunerea sa privind Pactul teritorial al autorităților regionale și locale cu privire la Strategia Europa 2020 poate fi un instrument eficient de combatere a schimbărilor climatice.

64. subliniază că este necesar să ia aminte la impactul orientărilor strategice și al dispozițiilor legislative legate de Strategia Energie 2020 privind sarcinile administrative și financiare pentru autoritățile locale și regionale și să se vegheze la respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității, pledând cu toată convingerea pentru crearea unor instrumente inovatoare de punere în aplicare a acestei strategii (29);

65. își reafirmă sprijinul pentru Convenția primarilor, pentru a contribui la atingerea obiectivului comun de reducere a emisiilor de CO₂, și recomandă extinderea sa tematică de la reducerea emisiilor la alte domenii ale economiei durabile, precum gestionarea apei, și extinderea geografică în cadrul Uniunii pentru Mediterana și al Parteneriatului estic, cu platformele politice lansate, adică ARLEM și CORLEAP, iar la nivel mondial, cu o Convenție Mundus a primarilor;

Viitoarea politică agricolă comună, politica în domeniul pescuitului și politica maritimă

66. consideră că introducerea unui cadru de guvernare pe mai multe niveluri reprezintă o condiție absolut necesară pentru reușita reformei PAC după 2013, pentru a garanta implicarea

autorităților locale și regionale în alegerea orientărilor și modalităților de punere în aplicare și de gestionare a acestei politici comune, precum și stabilirea de sinergii între politica de dezvoltare rurală și alte politici ale UE, în special politica de coeziune (30);

67. pentru a completa dispozitivul de asociere a autorităților locale și regionale, în amonte, la definirea PAC și a politicii de dezvoltare rurală, solicită să fie asociat pe deplin la lucrările pregătitoare ale grupurilor consultative ale Comisiei Europene;

68. consideră că abordarea integrată trebuie să inspire noua politică în domeniul pescuitului, pentru a asigura viabilitatea exploatașilor de pescuit și exploatarea durabilă a resurselor din pescuit. Comitetul este favorabil descentralizării procesului decizional, pentru reducerea incoerențelor cauzate de micromanagementul european, recurgând în anumite cazuri la procedura de comitologie și încredințând, în cadrul reglementărilor comunitare, gestionarea anumitor activități de pescuit statelor membre, regiunilor și sectorului însuși;

69. solicită coordonarea politicilor sectoriale relevante pentru utilizarea zonelor marine și pentru implementarea unui fond european unic pentru politicile maritimă și de pescuit, care să reunească toate instrumentele existente în aceste sectoare în același cadru, sprijinind ca atare realizarea unei platforme marine europene care să reunească autoritățile locale și regionale respective și actorii implicați, pentru a oferi un instrument ce ar putea ajuta la partajarea responsabilităților și la diseminarea bunelor practici (31);

Implementarea Programului de la Stockholm împreună cu autoritățile locale și regionale

70. reamintește importanța implicării sale în punerea în aplicare a planului de acțiune privind Programul de la Stockholm și în elaborarea modalităților de evaluare, astfel încât să se poată ține seama mai bine de experiențele întâlnite la nivelul autorităților locale și regionale;

71. consideră mai ales că asocierea autorităților locale și regionale la elaborarea unui cadru european privind imigrația legală, la definirea măsurilor de combatere a imigrației ilegale, la protecția drepturilor fundamentale ale imigranților și la punerea în aplicare a cooperării pentru dezvoltare cu țările de emigrație va contribui la legitimitatea acțiunii Uniunii, dacă principiul solidarității este strict respectat;

72. solicită elaborarea unor analize privind impactul teritorial al măsurilor de punere în aplicare a legislației luate la nivel european sau național, analize ce vor evalua exigențele impuse autorităților locale și regionale;

(28) Avizul Comitetului Regiunilor privind politica climatică internațională post-Copenhaga – CdR 245/2010 fin.

(29) Avizul prospectiv al Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în cadrul viitoarei politici de mediu – CdR 164/2011 și Avizul prospectiv al Comitetului Regiunilor privind integrarea politicii privind schimbările climatice și viitorul buget al UE – CdR 104/2010 fin.

(30) Avizul din proprie inițiativă al CoR privind viitorul PAC după 2013 – CdR 127/2010 fin.

(31) Avizul Comitetului Regiunilor privind dezvoltarea unei politici maritime integrate și cunoașterea mediului marin 2020 – CdR 339/2010 fin.

73. constată cu satisfacție că participarea sa la conferințele interministeriale anuale privind integrarea și contribuțiile sale la Forumul european pentru integrare, la manualul Comisiei privind integrarea (cu prezentarea bunelor practici ale autorităților locale și regionale) și la definirea priorităților anuale și multianuale ale Fondului european pentru integrare au determinat recunoașterea abordării pe mai multe niveluri în cea de-a doua Agendă europeană privind integrarea ⁽³²⁾, aceasta prevăzând:

- pacte teritoriale între actorii respectivi de la diverse niveluri;
- participarea actorilor locali și regionali la definirea politicilor în materie de integrare în cadrul programelor UE;
- consolidarea proceselor de consultare în cadrul întâlnirilor strategice cu Comitetul Regiunilor;
- elaborarea unei serii de instrumente flexibile, cuprinzând module europene, pentru sprijinirea politicilor și practicilor naționale și locale.

Mecanismele guvernanței pe mai multe niveluri destinate susținerii strategiei de extindere a UE

74. este în favoarea ajustării instrumentului de asistență pentru preaderare (IAP), pentru a răspunde nevoilor autorităților locale și regionale din țările beneficiare și dezvoltării cooperării teritoriale, în special a instrumentului GECT. Ambele instrumente sunt esențiale pentru consolidarea dimensiunii paneuropene a guvernanței pe mai multe niveluri.

O politică de vecinătate consolidată prin guvernanța pe mai multe niveluri

75. reamintește că Adunarea autorităților locale și regionale din zona euromediteraneană (ARLEM) și Conferința autorităților locale și regionale din cadrul Parteneriatului estic (CORLEAP), ce îi reunesc, pe de o parte, pe aleșii locali și regionali din Uniunea Europeană și pe cei din țările Uniunii pentru Mediterana și, pe de altă parte, pe cei din cadrul Parteneriatul estic, completează cadrul instituțional al acestor două procese;

76. consideră că democrația pe mai multe niveluri și abordarea favorabilă incluziunii sunt condițiile *sine qua non* pentru reușita lor și constată că aceste două inițiative politice ce consolidează dimensiunea teritorială a politicii de vecinătate răspund nevoii evidente de sprijin, în vederea instaurării unor structuri politice și administrative permanente la nivel local și regional, a utilizării eficiente a instrumentelor financiare și a implementării mecanismelor de favorizare a dezvoltării economice, sociale și teritoriale a țărilor partenere, datorită în principal avantajelor oferite de cooperarea interregională;

77. depune eforturi pentru ca ARLEM să contribuie semnificativ la guvernanța Uniunii pentru Mediterana, permițând astfel autorităților locale și regionale de pe cele trei țărmuri să

participe la dialogul politic lansat în cadrul diverselor sale organe și să beneficieze de accesul la mecanismele și instrumentele create pentru adâncirea cooperării;

78. în cadrul demersului de consolidare a platformei instituționale stabilite cu CORLEAP, dorește un dialog permanent cu Comisia Europeană și cu țările partenere, pentru a găsi modalitățile concrete care să permită autorităților locale și regionale din țările Parteneriatului estic să participe la lucrările celor patru platforme ale parteneriatului, să fie implicate în pregătirea acordurilor de asociere, a documentelor strategice și a planurilor de acțiune și, mai ales, să pună în aplicare și să evalueze Programele indicative naționale;

Guvernanța pe mai multe niveluri în contextul globalizării: dinamici și perspective noi

79. pledează în favoarea abordării teritoriale în revizuirea politicii europene de dezvoltare și a participării sporite a autorităților locale și regionale în cadrul Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului ⁽³³⁾; insistă în acest sens asupra sprijinului necesar dezvoltării capacităților tehnice și financiare ale autorităților locale și regionale din țările partenere;

80. constată valoarea adăugată a cooperării descentralizate și, în special, a unor inițiative precum Forumul cooperării descentralizate (care au ca scop înlesnirea schimbului și a dialogului politic între autoritățile locale și regionale din UE, cele din țările în curs de dezvoltare și instituțiile UE), Portalul cooperării descentralizate și Bursa cooperării descentralizate, instrumente ce vor trebui consolidate în cadrul cooperării instituționale la nivel european;

81. observă cu satisfacție că contribuțiile semnificative ale mai multor organizații internaționale la procesul de consultare din cadrul Cărții albe privind guvernanța pe mai multe niveluri ⁽³⁴⁾ au arătat cât de interesantă li s-a părut această abordare adoptată la nivelul Uniunii Europene, în vederea dezvoltării dimensiunii teritoriale a acțiunii lor și a punerii în aplicare, în alte regiuni ale lumii, a unor parteneriate care să favorizeze complementaritatea politicilor sectoriale.

82. în contextul rolului tot mai important al autorităților locale și regionale în mecanismele de guvernanță globală, subliniază:

- tendința de a se ține seama mai bine de impactul teritorial al globalizării asupra autorităților locale și regionale, îndeosebi de către organizațiile internaționale, și emergența unei reflecții privind politica globală de dezvoltare echilibrată și de coeziune teritorială la scară mondială ⁽³⁵⁾;
- importanța diplomației alternative desfășurate de autoritățile locale și regionale, îndeosebi diplomația orașelor și cea desfășurată de regiunile cu puteri legislative;

⁽³³⁾ Avizul Comitetului Regiunilor și Cartea verde a Comisiei Europene „Politica de dezvoltare a UE în sprijinul creșterii favorabile incluziunii și al dezvoltării durabile – Sporirea impactului politicii de dezvoltare a UE” – CdR 408/2010 fin.

⁽³⁴⁾ Raport de consultare privind Cartea albă a Comitetului Regiunilor privind guvernanța pe mai multe niveluri, CdR 25/2010 fin.

⁽³⁵⁾ Cf. activitățile asociației *Forumul global al asociațiilor regionale* (FOGAR).

⁽³²⁾ Propunerea Comisiei – Agenda europeană pentru integrarea resortisanților țărilor terțe – COM(2011) 455 final.

- contribuția dialogului și a schimburilor de experiențe cu celelalte mari spații regionale dotate cu o cameră la nivel substată, precum Uniunea Economică și Monetară Vest-Africană (UEMVA) sau camera regională a Pieței Comune a Sudului (MERCOSUR);
- existența unor noi posibilități de cooperare și de dialog politic propuse Comitetului Regiunilor și autorităților locale și regionale de anumite organizații internaționale (OCDE, BIM, PNUM, PNUD și UNHABITAT, UNESCO sau FAO etc.)⁽³⁶⁾;

83. ca atare, conchide că tendința de descentralizare constatată și creșterea puterii actorilor substatăli în cadrul comunității mondiale nu pot determina decât implicarea acestora în mecanismele de guvernare a mondializării, promovând astfel apariția unui nou multilateralism.

D. Noi etape de consolidare a punerii în aplicare a guvernării pe mai multe niveluri

84. a luat inițiativa elaborării unui **Tablou de bord al guvernării pe mai multe niveluri la nivelul Uniunii Europene**, care va contribui în fiecare an la cuantificarea importanței acordate principalelor principii și mecanisme ale acestui mod de guvernare în ciclul politic al Uniunii Europene, atenția concentrându-se asupra dimensiunii teritoriale a politicilor și strategiilor analizate. Prima sa ediție semnalează progresele și obstacolele identificate în cadrul procesului decizional european, pentru patru strategii și politici determinate în programul politic al Uniunii Europene pe 2010, și anume Strategia Europa 2020, Strategia pentru energie 2011-2020, Programul de la Stockholm și Agenda de primăvară⁽³⁷⁾;

⁽³⁶⁾ Comitetul Regiunilor își exprimă din nou speranța că summitul Rio+20 va mandata PNUM sau Consiliul pentru dezvoltare durabilă (CDD) să creeze un comitet permanent pentru guvernele subnaționale și locale, o nouă structură care să reflecte în mod potrivit guvernarea pe mai multe niveluri și să reprezinte un mecanism permanent de consultare și cooperare cu guvernele regionale și autoritățile locale de la nivel internațional. Comitetul Regiunilor ar putea servi drept model în acest sens. De asemenea, este promițător faptul că, în cadrul așa-numitelor Convenții de la Rio ale Națiunilor Unite, există, de puțin timp, o mai mare recunoaștere a statutului special al guvernelor subnaționale și al autorităților locale ca instituții de guvernare, inclusiv recunoașterea lor ca „actori guvernamentali”: de exemplu, acordul de la Cancun și Decizia X/22 a COP 10 din cadrul Convenției privind diversitatea biologică (CDB) privind Planul de acțiune pentru guvernele subnaționale, orașe și alte autorități locale. CoR a reafirmat că, în cadrul instituțional al dezvoltării durabile, guvernele subnaționale autoritățile locale trebuie să-și găsească locul alături de guvernele naționale și de instanțele Națiunilor Unite. În proiectul său de aviz CdR 187/2011 rev.1 privind contribuția autorităților locale și regionale din UE la Conferința ONU din 2012 privind dezvoltarea durabilă (Rio+20), CoR deplânge faptul că în cadrul actualei arhitecturi internaționale de guvernare, în pofida rolului lor specific în cadrul guvernării, aceste autorități se găsesc adesea, în interiorul Națiunilor Unite, la același nivel cu societatea civilă, întreprinderile și alte grupuri importante.

⁽³⁷⁾ Acest prim tablou de bord este bazat pe un studiu încredințat spre elaborare Institutului European de Administrație Publică (EIPA).

85. În legătură cu primul tablou de bord, constată că:

- metodologia elaborată⁽³⁸⁾ revelează apariția unui sistem de guvernare pe mai multe niveluri în contextul instituțional al UE, în care informațiile sunt fluide și comunicate (cel mai adesea) în mod deschis și transparent, transcendând nivelurile, în care mecanismele de consultare funcționează bine în mod normal și implică toate nivelurile etc. Totuși, evaluarea practicilor și mecanismelor suplimentare de guvernare pe mai multe niveluri scoate la iveală neajunsuri majore, care se referă mai ales la utilizarea mecanismelor și instrumentelor inovatoare ce concretizează cerințele guvernării pe mai multe niveluri în conținutul politicilor.

- în ceea ce privește tabloul de bord comparativ, procesul politic legat de elaborarea Strategiei Europa 2020 este cel care a obținut cel mai bun scor general. Aceasta înseamnă că au fost evidențiate practici ce corespund mai mult indicatorilor guvernării pe mai multe niveluri și care au fost puși la punct pentru evaluarea guvernării pe mai multe niveluri. Cele mai slabe performanțe au fost înregistrate de guvernarea pe mai multe niveluri în cadrul Pachetului de primăvară 2010 privind Obiectivele Mileniului. În acest caz, lipsa de transparență a procesului de participare a părților interesate a fost factorul care a creat dificultăți și a dus la obținerea unui punctaj scăzut. În general, pentru fiecare din cele patru dosare politice există un anumit potențial de ameliorare a practicilor guvernării pe mai multe niveluri⁽³⁹⁾;

⁽³⁸⁾ Sunt definite șase categorii cuprinse în cele două capitole cu practici concrete pentru guvernare pe mai multe niveluri (I: Proceduri: Informare și consultare; Participarea părților interesate și Capacitatea de reacție; II. Conținutul politicilor UE: politică teritorială/integrată/pe teren; Mecanisme inteligente de reglementare și Instrumente inovatoare de punere în aplicare și de parteneriat). Este definită și ceea ce poate fi numită *bună practică*, cu referință la aceste șase practici ce reprezintă aplicarea principiilor și obiectivelor generale ale guvernării pe mai multe niveluri. De asemenea, sunt stabiliți indicatori de măsurare sau evaluare a încetării acestor practici.

⁽³⁹⁾ În ceea ce privește punctajele diferite pentru proceduri și conținut, acestea revelează că, cu excepția Pachetului de primăvară, practicile guvernării pe mai multe niveluri sunt mai bine elaborate în capitolul referitor la proceduri (informare și consultare; participarea părților interesate și capacitatea de reacție) decât în cel referitor la conținut (instrumente inovatoare de implementare, mecanisme inteligente de reglementare și abordarea teritorială/integrată). Atât Strategia Europa 2020, cât și cea privind energia și climatul obțin punctajul minim de 3 din 6 pentru capitolul proceduri. Cu toate acestea, tabloul de bord arată de asemenea că Strategia Europa 2020 își datorează punctajul în general pozitiv performanțelor relativ ridicate obținute în domeniul practicilor ce țin de procedurile guvernării pe mai multe niveluri.

Dacă se examinează mai amănunțit cele trei componente ale fiecărui subgrup, diagramele tabloului de bord arată că – cu excepția Pachetului de primăvară – punctajul relativ mai ridicat obținut de capitolul proceduri în comparație cu capitolul conținut poate fi explicat prin performanțele (foarte) bune din categoria *informare/consultare* și, într-o anumită măsură, prin rezultatele satisfăcătoare privind *participarea părților interesate*. Totuși, în general, categoria *capacitate de reacție* obține un punctaj relativ mic. În cel de-al doilea capitol (*Conținutul politicilor UE*), doar Strategia Europa 2020 a atins un punctaj cât de cât satisfăcător în ceea ce privește mecanismele inteligente de reglementare și instrumentele inovatoare de punere în aplicare. Același lucru este valabil pentru Strategia privind energia și climatul și pentru Pachetul de primăvară în ceea ce privește practica *abordării teritoriale/integrate*. Toate celelalte practici înregistrează punctaje relativ mici.

86. consideră că, în vederea consolidării demersului de monitorizare al Comitetului Regiunilor, guvernanța pe mai multe niveluri ar putea face obiectul unei atenții speciale cu ocazia următorului Forum al subsidiarității, pentru a se analiza tendințele observate în primul tablou de bord și impactul acestora asupra procesului decizional european;

87. își va concretiza în următoarele luni angajamentul de a prezenta **Carta Uniunii Europene privind guvernanța pe mai multe niveluri**, document care va trebui să inducă o mai mare participare a autorităților locale și regionale la exercitarea democrației europene. Procesul de elaborare a Cartei, bazat pe un concept incluziv și participativ, va trebui să înlesnească însușirea acesteia de către aleșii locali și regionali.

Bruxelles, 16 februarie 2012

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

